

เลย์โฮบนา

วิธีเลี้ยงดู

บุตรธิดาให้รู้จัก

หยุดตัว น. 10

เมื่อใดเป็นเวลาที่เหมาะสม

จะแต่งงาน น. 38

คนดีไม่สวม

หน้ากาก น. 48

กิจกรรมอีสเตอร์:

ระลึกถึงพระเยซูคริสต์ น. 68

“เราไม่เชื่อฟัง
เพราะเรา
มีดบาด
เราเชื่อฟัง
เพราะเรา
มองเห็น”

ประธานบอยด์ เค.
แพคเกอร์, ประธาน
โครัมอัครสาวกสิบสอง,
“Agency and Control,”
Ensign, พ.ศ. 1983,
66.

ดู “ท่านเป็นอิสระ”
หน้า 16 ด้วย

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: จงสงบ โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: การทำให้แข็งขัน

บทความพิเศษ

- 10 เลี้ยงดูบุตรธิดาให้มีความหย่นตัว โดย โลลี้ เจ. เบอร์รี่
เด็กต้องมีความหย่นตัวเพื่อเอาชนะปัญหา บิดามารดาสามารถใช้วิธีการบางอย่างต่อไปนี้ช่วยบุตรธิดาพัฒนาคุณลักษณะสำคัญดังกล่าว
- 16 ท่านเป็นอิสระ โดย เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
การเลือกของเราในชีวิตนี้คือเราจะยอมเชื่อฟังต่ออำนาจของใคร: พระผู้เป็นเจ้าหรือชาตาน
- 20 ดำเนินชีวิตตามหลักธรรม การพึ่งพาตนเอง โดย แลร์รี่ ฮิลเลอร์ และ แคธริน เอช. โอลสัน
การพึ่งพาตนเองสำคัญยิ่ง ไม่เพียงในยุคสับสนวุ่นวายเท่านั้นแต่ในยุคสงบสุขด้วย

- 22 พลังแห่งพระคำของพระผู้เป็นเจ้า โดย เอ็ลเดอร์ไมเคิล จอห์น ยู. เทห์
การศึกษาพระคัมภีร์ทุกวันจะช่วยให้เราสร้างความเข้มแข็งทางวิญญาณและเปิดโปงการหลอกลวงของมาร
- 26 พรของส่วนสิบ สมาชิกห้าคนแบ่งปันประจักษ์พยานที่ได้รับจากการจ่ายส่วนสิบ
- 30 สร้างประเพณีอีสเตอร์ที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง โดย ไตแอน แอล. แมนแกม
การخذใช้เป็นหัวใจของอีสเตอร์ ประเพณีที่ขอบธรรมจะช่วยให้เรามุ่งความสนใจไปที่ของประทานนี้จากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ปกิณกะ

- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่ เดือนตุลาคม
- 33 การสอน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน: ความสำคัญของครอบครัว
- 34 เสียงวิสุทธิชน
- 74 ข่าวศาสนจักร
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: กู้ชีวิตจากเขตทุนระเบิด โดย รัสเซลล์ เวสเตอร์การ์ด

ภาพปก

หน้า: ภาพถ่ายประกอบโดย โคดี้ เบลล์ หลัง: ภาพถ่ายประกอบโดย เครก ไดมอนด์ ปกหน้า ด้านใน: ภาพ Heceta Head Lighthouse ในโอเรกอน สหรัฐอเมริกา, โดย รอยซ์ บาร์ © Getty Images

คนหนุ่มสาว

38

- 38** เวลาที่เหมาะสมจะแต่งงาน
โดย อลิสซา สตรองก์
เมื่อถูกคนและถูกสถานที่ นั่นคือ
ถูกเวลา

ดูว่าท่านจะหา
เลียดินนาที่ซ่อน
อยู่ในฉบับนี้ได้
หรือไม่ คำใบ้:
อย่าโคลงเรือ

48

เยาวชน

- 42** เจาะประเด็น
- 44** เกิดอะไรขึ้นหลังจากเราตาย
ท่านมีคำถามเกี่ยวกับโลกวิญญาณ
หรือการฟื้นคืนชีพหรือไม่ นี่คือ
คำตอบบางส่วน
- 48** อย่าสวมหน้ากาก
โดย เอ็ลเดอร์ควอนทิน แอล. คูก
คนชอบธรรมต้องไม่สวมหน้ากาก
เพื่อปิดบังอัตถิภาณุของตน
- 51** พี่ชายผมเชื่อในตัวผม
โดย เดวิด ดิกสัน
ถ้าแดนหัวเราะเยาะผม เขาคงจะ
ทำให้ผมเลิกร้องเพลงแน่นอน
และอาจจะเลิกร้องไปชั่วชีวิต
- 52** เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน:
ฉันมีประจักษ์พยานเกี่ยวกับ
ครอบครัว
โดย แอน เอ็ม. ดิบป์
- 54** อันตรายที่ซ่อนอยู่
โดย โจชัว เจ. เพอร์รี่
พระบัญญัติมิได้จำกัดสิทธิ์เสรีของเรา
—แต่ให้ออกาสที่ดีที่สุดเพื่อความสุข
และความสำเร็จของเรา
- 57** จากสนามเผยแผ่: ประทับใจเพราะ
ประจักษ์พยาน
โดย ไมเคิล ฮาร์เกิน

เด็ก

70

- 58** ตามรอยประวัติศาสตร์:
สถานที่จัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน
โดย แจน ฟินบอร์ฟ
- 60** หนังสือเล่มใหม่ของริค
โดย ลอรา เบียร์ด
ริคจะอย่างไรเพื่อช่วยซิสเตอร์
เบียร์ดที่เจ็บมือเมื่อเธอพยายาม
ถือพระคัมภีร์
- 62** ลูกแกะของเมแกน
โดย จูลินา เค. มิลล์
เมแกนพบวิธีที่สร้างสรรค์ในการดูแล
ลูกแกะของเธอและสร้างมิตรภาพ
- 64** พยานพิเศษ: เหตุใดพระเยซูคริสต์
จึงทรงสำคัญต่อเรา
โดย เอ็ลเดอร์ดีลลีน เอช. ไฮล์
- 65** เพราะพระองค์ทรงพระชนม์
โดย มาริวิต ปาลีเกย์ และ มาริสซา
วิตตัน
วาทะนี้มีโอกาสแบ่งปันประจักษ์
พยานในพระเยซูคริสต์กับครูที่
โรงเรียน
- 66** นำปฐมวัยกลับบ้าน: พระเยซูคริสต์
คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา
- 68** นิกภาพอีสเตอร์
ใช้ภาพปริศนาภาพนี้นับถอยหลังไป
จนถึงอีสเตอร์
- 70** สำหรับเด็กเล็ก
- 81** ภาพวาดพาชากรรม:
จอห์น เทย์เลอร์

มีนาคม 2013 ปีที่ 19 เล่มที่ 3
เลขีโยนา 10783 - 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย
ฝ่ายประสานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนรีย์ บี. อายริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุกทด์อร์ฟ

โครว์มอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่,
รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. ไอคัส, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด,
ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์,
เดวิด เอ. เบดนาร์, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน,
นีส แอล. แอนเดอร์เซ็น

บรรณาธิการ: เรกร เอ. คาร์ดอน
ที่ปรึกษา: เซียน เอ็ม. โบเวิน, แปรดลีย์ ดี. ฟอสเตอร์,
คริสทอฟเฟล โกลเดิน จูเนียร์, แอนโธนี่ ดี. เพอร์กินส์
ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์
ผู้อำนวยการฝ่ายสนับสนุนครอบครัวและสมาชิก:
วีนเซนดี เอ. วอฮิน

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก
ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน
บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน
ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์, ลารีน พอร์เตอร์ กอนท์
ผู้ช่วยฝ่ายสิ่งพิมพ์: เมลิสซา เซนต์อิน
งานเขียนและงานบรรณาธิการ: ลอเรน ไวลด์ แบงเกอร์เทอร์,
ซูซาน บาร์เรตต์, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี.
ฟิลลิปตัน, มินดี้ ไรย์ ฟริตแมน, แกร็ฟฟีย์ เอช. การ์ฟ, เจนนิเฟอร์
เกรซ โจนส์, ยีคาริ ลอฟตัส, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, ริชาร์ด เอ็ม.
มูมีย์, พอล แวนเดนเบิร์ก, จูเลีย วูดเบอรี

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คนดัลเซ็น
ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. ทีเทอร์สัน
งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดรัส, ซี. คิมบัลล์
บอดด์, โรมีล์ โฮลต์, เคอร์รี่ สีนีย์ ซี. เฮอริ่ง, คอสลิน ฮิงส์ลีย์,
เอริก ที. จอห์นสัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, แปรด เทียร์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ แมกเบอร์ก อูนิ
ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส
ผลิต: คอนนี โบวัวร์พ บริดจ์, ฮาเวิร์ด ซี. บราวน์,
จูลี เบอร์เคตต์, ไบรอัน ดับเบิลยู. กีกี, แครอลีน ฮาเวิร์ด,
เดนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, โทบี ฟิลเชอร์, กายล์ เทด แรฟเฟอร์ที่
งานพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เรกร เค. เซวิตซ์
ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: ฮิวาน ลาร์เซ็น

เลขีโยนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดย
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครสาวกสมาชิก
ในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัคสมาชิก
ผ่านตัวแทนนิตยสารเลขีโยนาของวอร์ด/สาขา หรือส่งไปสมัครไปที่:
ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณี
เปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน
ส่งฉบับและขอชื่อกถาม ทางออนไลน์ที่ iaahona.lds.org;
ทางอีเมลที่ iaahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่
Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St.,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

เลขีโยนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เข็มทิศ” หรือ
“เครื่องชี้ทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลา
มา บัลแกเรีย กัมพูชา เขมร จีนกลาง (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก
เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน
กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาตี เกาหลี
ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชลล์ มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์
โปรตุเกส โรมานีเย รัสเซีย ซามัว สโลวาเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน
ตากาล็อก ดาฮิลี ไทย ดองกา ยูเครน อุรดู และเวียดนาม
(จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2013 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา
ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน *เลขีโยนา* ไปได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย
ที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ อนุญาตให้ทำสำเนาภาพ
ที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณา
ติดต่อมาที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St.,
Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: March 2013
Vol. 19 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN
0858-2513) is published monthly by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;
Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid
at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue; old and new
address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to
Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American
Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at
store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement
#40017431)
POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

นิตยสารฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้กับการสังสรรค์ในครอบครัว
ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ถ่ายภาพประกอบโดย โคดี้ แบล็ค © IRI

“พลังแห่งพระคำของพระเจ้า” หน้า 22: ท่านอาจจะอ่านหัวข้อเรื่อง “ความศักดิ์สิทธิ์ของพระคำ” ในบทความกับครอบครัว และสนทนาว่าพระคัมภีร์จะเป็นราวเหล็กของเราได้อย่างไร เชื่อเชิญสมาชิกครอบครัวให้เล่าประสบการณ์เมื่อพวกเขาารู้สึกถึงพลังของพระคัมภีร์ หรือเล่าเรื่องราวพระคัมภีร์ที่สร้างแรงบันดาลใจให้เด็กเล็กฟัง หรืออาจใช้คำท้าทายของเอลเดอร์เทห์ให้ศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน

“เกิดอะไรขึ้นหลังจากเราตาย” หน้า 44: ท่านอาจสนทนาคำถามที่เขียนไว้ในบทความ และพรที่มาจากการรู้ว่าความตายไม่ใช่จุดสิ้นสุดของการดำรงอยู่ ท่านอาจต้องการถามว่า

ความรู้นี้ทำให้การตัดสินใจแต่ละครั้งของเราสำคัญอย่างไร สรุปลงโดยแสดงประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับแผนแห่งความรอด

“ลูกแกะของแม่แกะ” หน้า 62: อ่านเรื่องราวของแม่แกะกับลูกแกะของเธอและสนทนาว่าเหตุใดแม่แกะจึงมีความสุขมากในท้ายที่สุด ท่านอาจต้องการอ่านโมไซยาห์ 2:17-18 และพูดถึงพรที่เราได้รับจากการรับใช้ อาจสนทนาวิธีที่สมาชิกครอบครัวสามารถรับใช้กันและรับใช้ผู้อื่น ท่านอาจทิ้งท้ายโดยร้องเพลงฯ หนึ่งในเกี่ยวกับการรับใช้ อาทิ “ฉันจะเชื่อฟังเร็วพลัน” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, หน้า 71)

ในภาษาของท่าน

เลขีโยนา และสื่ออื่นๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

การประชุมใหญ่สามัญ, 8	บิดามารดา (การเป็น), 10	รับใช้ (การ), 36, 62
ครอบครัว, 9, 10, 33, 34, 38, 51, 52	ประจักษ์พยาน, 65	โลกวิญญาน, 44
ความเชื่อสัตย์สุจริต, 48	บิดิ, 8	ศึกษาพระคัมภีร์ (การ), 22
ความตาย, 44	พร, 26, 35	สวดอ้อนวอน (การ), 26
งานเผยแผ่ศาสนา, 34, 57	พระสวรรค์, 51	ส่วนสิบ, 26, 36, 35, 37
خذใช้ (การ), 16, 30	พระคัมภีร์มอรมอน, 22, 58	สอน (การ), 33
เชื่อฟัง (การ), 16, 54	พระเยซูคริสต์, 16, 64, 65, 66, 68, 70, 73	สันติสุข, 4
จิตใจ (การ), 36	ซึ่งพาดตนเอง (การ), 20	สิทธิ์เสรี, 16
แต่งงาน (การ), 38	พินคืนชีวิต (การ), 30, 44	สื่อ, 48
ทำให้แข่งขัน (การ), 7, 80	มิตรภาพ, 62	สื่อลามก, 48
เทย์เลอร์, จอห์น, 81	เมตตา (ความ), 60	หยุนตัว (ความ), 10
		อีสเตอร์, 30, 68, 70, 73

โดย ประธานโทมัส เอส.
มอนสัน

จง สงบ

5 นหนึ่งเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา หลังจากจัดการเรื่องต่างๆ ที่สำนักงานแล้ว ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกแรงกล้าว่าต้องไปเยี่ยมหญิงม่ายสูงอายุซึ่งเป็นผู้ป่วยที่ศูนย์ดูแลผู้สูงอายุในซอลท์เลคซิตี จิงขับรถตรงไปที่นั่น

เมื่อเข้าไปในห้องของเธอก็พบห้องว่างเปล่า ข้าพเจ้าถามผู้ดูแลว่าเธออยู่ที่ไหนและได้รับคำแนะนำให้ไปบริเวณห้องนั่งเล่น ที่นั่นข้าพเจ้าพบหญิงม่ายที่น่ารักคนนีกำลังพูดคุยอยู่กับน้องสาวและเพื่อนอีกคน เราสนทนากันอย่างสนุกสนาน

ขณะคุยกัน ชายคนหนึ่งเข้ามาในห้องเพื่อซื้อโซดาหนึ่งกระป๋องจากตู้หยอดเหรียญ เขาขำเคืองมองข้าพเจ้าและพูดว่า “อ้าว คุณคือทอม มอนสันนี่นา”

“ใช่ครับ” ข้าพเจ้าตอบ “ดูเหมือนคุณจะเป็นคนในครอบครัวเฮมิงเวย์”

เขายอมรับว่าเขาคือสตีเฟน เฮมิงเวย์ ลูกชายของอัลเฟรด ยูจีน เฮมิงเวย์ ซึ่งเคยรับใช้เป็นที่ปรึกษาของข้าพเจ้าสมัยเป็นอธิการเมื่อหลายปีก่อนและข้าพเจ้าเรียกเขาว่าจิ้น สตีเฟนบอกว่าคุณพ่อของเขาอยู่ในตึกหลังเดียวกันนี้และใกล้จะสิ้นใจ จิ้นติดเรียกชื่อข้าพเจ้า ดังนั้นเมื่อครอบครัวนี้ต้องการติดต่อกับข้าพเจ้า พวกเขาจึงไม่สามารถหาเบอร์โทรศัพท์ที่ได้

ข้าพเจ้าขอตัวทันทีและไปกับสตีเฟนบนห้องของอดีตที่ปรึกษา ลูกคนอื่นๆ ของเขาอยู่กันพร้อมหน้า

นั้นด้วย ส่วนภรรยาวิ่งกลับไปแล้วเมื่อหลายปีก่อน สมาชิกครอบครัวนี้ถือว่าการที่ข้าพเจ้าพบสตีเฟนบริเวณห้องนั่งเล่นเป็นคำตอบของพระบิดาบนสวรรค์ต่อความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่พวกเขาอยากให้ข้าพเจ้าได้พบคุณพ่อก่อนตายและทำตามคำขอของเขา ข้าพเจ้ารู้สึกเช่นกันว่าเป็นเช่นนั้น เพราะถ้าสตีเฟนไม่เข้ามาในห้องตอนที่ข้าพเจ้าไปเยี่ยมเวลานั้นพอดี ข้าพเจ้าคงไม่รู้ว่าจิ้นอยู่ในอาคารเดียวกัน

เราให้พระเจ้า วิทยุงานแห่งสันติสุขแผ่ไปทั่ว เรามีช่วงเวลาเยี่ยมเยียนที่ดี จากนั้นข้าพเจ้าก็ลากลับ

เช้าวันต่อมา ข้าพเจ้าได้รับโทรศัพท์แจ้งว่าจิ้นเฮมิงเวย์สิ้นใจแล้ว—เพียง 20 นาทีหลังจากเขาได้รับพรจากบุตรชายและข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในใจขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับอิทธิพลนำทางของพระองค์ ซึ่งกระตุ้นเตือนให้ข้าพเจ้าไปที่บ้านพักคนชราและพาไปพบอัลเฟรด ยูจีน เฮมิงเวย์เพื่อนรักของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้ามักจะคิดว่าความคิดของจิ้น เฮมิงเวย์คือนั้น—ขณะที่เราแอบอิมด้วยพระวิญญาณ สวดอ้อนวอนด้วยความนอบน้อม และประกาศพรฐานะปุโรหิต—สะท้อนถ้อยคำในเพลงสวด “อาจารย์ พายุกำลังโหมหนัก”

*โอ้โปรดสถิตเกิดพระผู้ไถ่!
อย่าให้ข้าอยู่เอย*

ข้าจะเข้าเทียบท่าด้วยความยินดีนัก
และพักบนฝั่งสุขสราญ

ข้าพเจ้ายังรักเพลงสวดเพลงนี้และเป็นพยานถึง
คำปลอบโยนในบทเพลงดังกล่าว

ไม่ว่าทะเลบ้าคลั่งด้วยพายุ
หรือฤดูพายุหรือมนุษย์หรือไม่ว่าสิ่งไร
สายน้ำใดไม่อาจลุ่มเรือประทับของ
เจ้านายแห่งพื้นสมุทรแผ่นดินและฟ้า
ทุกสิ่งจะพากันเชื่อฟังบัญชา
จงสงบ¹

เมื่อเราผ่านน้ำตาและการทดลอง ผ่านความกลัว
และโศกนัส ผ่านความปวดร้าวใจและความอ้างว้าง
ของการสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก มีคำรับรองว่าชีวิต
ไม่มีวันสิ้นสุด พระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา
ทรงเป็นพยานที่ดำรงอยู่ว่าเป็นจริงเช่นนั้น² พระวจนะ
ของพระองค์ในงานเขียนศักดิ์สิทธิ์บอกไว้เพียงพอ
แล้วว่า “จงนิ่งเสีย และรู้เถิดว่าเราคือพระเจ้า” (สดุดี
46:10) ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความจริงนี้ ■

อ้างอิง

1. “อาจารย์พายุกำลังโหมหนัก,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 46.
2. ดู ริชาร์ด แอล. ฮีแมนส์, “So Let Us Live to Live Forever,” *New Era*, ก.ค. 1971, 18.

การสอนจากข่าวสารนี้

ข่าวสารนี้สามารถปลอบโยนผู้สูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักให้แก่วินาทีหรือผู้กำลังต่อสู้กับการทดลอง นอกจากข่าวสารของประธานมอนสันแล้วท่านอาจแบ่งปันพระคัมภีร์ข้อหนึ่งต่อไปนี้ตามความจำเป็นของคนที่ท่านสอน: โยบ 19:25-26; 1 โครินธ์ 15:19-22; โมไซยาห์ 24:13-15; หลักคำสอนและพันธสัญญา 122:7-9 หากได้รับการกระตุ้นเตือน ท่านอาจเป็นพยานถึงสันติสุขที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประทานให้ท่านระหว่างการทดลอง

โปรดเยียววายใจดิฉัน

โดย เคลซี่ เลอค็อกซ์

ในวันครบรอบการสิ้นชีวิตของพี่ชาย ดิฉันใคร่ครวญเวลาที่ผ่านมานับตั้งแต่วันที่พี่ตาย ดิฉันไม่เพียงจำได้ถึงความเจ็บปวดสุดแสนที่เคยรู้สึกเท่านั้นแต่ยังระลึกถึงพรที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานให้ด้วย

ก่อนหน้านั้นดิฉันไม่เข้าใจเลยว่าคนอื่นพูดได้อย่างไรว่าความตายของบุคคลที่เรารักนำมาซึ่งพร ดิฉันไม่เข้าใจว่าจะมี

ปีติและสำนึกคุณต่อสิ่งที่ทำให้ดิฉันเจ็บปวดมากเช่นนั้นได้อย่างไร แต่มีสิ่งหนึ่งที่เปลี่ยนมุมมองของดิฉันโดยสิ้นเชิง

ดิฉันตื่นขึ้นมากลางดึกด้วยใจหนักอึ้งที่สุดอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน ความเจ็บปวดกำลังรัดคอดิฉัน ดิฉันคุกเข่าและสะอึกสะอื้นสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ ทั้งชีวิตดิฉันได้รับการสอนเรื่องการชดใช้และพลึงเยียววายอันน่าอัศจรรย์ของพระเยซูคริสต์ เวลานี้ศรัทธาของดิฉันกำลังได้รับการทดสอบ ดิฉันเชื่อจริงหรือ ดิฉันทูลขอพระบิดา

ในสวรรค์ให้ทรงโปรดเยียววายใจดิฉัน ความเจ็บปวดนี้มากเกินไปที่ดิฉันจะรับมือคนเดียวได้

จากนั้นความรู้สึกสงบ ความสบายใจ และความรักแผ่ซ่านไปทั่วทั้งตัว ดิฉันรู้สึกประหนึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าของโอบดิฉันไว้ด้วยพระพาหุและทรงคุ้มครองดิฉันจากความเจ็บปวดแสนสาหัสที่ดิฉันรู้สึก ดิฉันยังคงคิดถึงพี่ชาย แต่สามารถมองเรื่องนี้ด้วยทัศนคติต่างจากเดิม มีหลายสิ่งหลายอย่างให้ดิฉันเรียนรู้จากประสบการณ์นี้

ดิฉันรู้ว่าความรักและสันติสุขของพระเจ้ามีไว้ให้เรา เราเพียงแต่ต้องรับไว้เท่านั้นเอง

เคลซี่ เลอค็อกซ์ อาศัยอยู่ในมินนิโซตา สหรัฐอเมริกา

เลือกสงบนิ่ง

ประธานมอนสันกล่าวว่าเมื่อเราสงบนิ่งและแสดงความเคารวะ เราจะรู้สึกถึงสันติสุขและเกิดประกายปัญญา แรงกล้ามากขึ้นในพระบิดาบนสวรรค์ พระวิญญูณบริสุทธิ์จะทรงกระตุ้นเตือนเราได้ดีขึ้นให้รู้วิธีที่เราจะช่วยผู้อื่น เด็กคนใดด้านล่างนี้ที่สงบนิ่ง

จดหรือสนทนากับบิดามารดาถึงวิธีหนึ่งที่ท่านจะสงบนิ่งได้ จากนั้นให้ใช้เวลาสักปาด้านนี้ลองทำดู หลังจากทำแล้วท่านอาจจะเขียนในบันทึกส่วนตัวเกี่ยวกับความรู้สึกและการกระตุ้นเตือนที่ได้รับ

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ่อนน้อม สนทนากับพี่น้องสตรีที่ทำงานเยี่ยมตามความเหมาะสม ใช้คำถ้อยคำช่วยท่านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีและทำให้สมาคมสงเคราะห์เกิดผลในชีวิตท่าน ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lds.org

การทำให้แข็งขัน

ศาสตราจารย์ของเรา ประธานโธมัส เอส. มอนตันกระตุ้นเราให้ “เอื้อมมือออกไปช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือยกเขาให้สูงขึ้นและดีขึ้น... นี่เป็นงานของพระเจ้า และเมื่อเรากำลังทำธุระของพระเจ้า... เราสมควรได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า”¹

หลายปีก่อนลาเวิน คอลลัมกับคู่เยี่ยมสอนไปเยี่ยมพี่น้องสตรีที่แข็งขันน้อยคนหนึ่ง พวกเขาเคาะประตูบ้านและพบมารดาสาวอยู่ในชุดคลุมอาบน้ำ เธอดูท่าทางไม่สบายแต่ไม่นานก็ทราบว่าปัญหาของเธอคือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้เยี่ยมสอนนั่งคุยกับมารดาสาวที่กำลังประสบปัญหาคนนี้

หลังจากลากลับ พวกเขาพูดกันว่า “เธอเป็นลูกของพระเจ้าเป็นเจ้าของ เรามีหน้าที่ต้องช่วยเธอ” ทั้งคู่จึงไปเยี่ยมบ่อยๆ แต่ครั้งพวกเขาจะเห็นและรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงในทางดี พวกเขาขอให้สตรีคนนั้นมาร่วมสมาคมสงเคราะห์ แม้ไม่เต็มใจแต่ในที่สุดเธอก็เข้าร่วมเป็นประจำ เมื่อได้รับการกระตุ้น เธอกับสามีและบุตรสาวจึงมาโบสถ์ สามีรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขากล่าวว่า “ผมจะทำการอธิการแนะนำ” เวลาที่พวกเขาแข็งขันในศาสนจักรและได้รับการฝึกในพระวิหารแล้ว²

จากพระคัมภีร์

3 นิไฟ 18:32; หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:106; 138:56

อ้างอิง

1. โธมัส เอส. มอนตัน “การเรียกอันศักดิ์สิทธิ์แห่งการรับใช้” *เสียดินนา*, พ.ศ. 2005, 69, 71.
2. จดหมายถึงฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญจากบุตรสาวของลาเวิน คอลลัม
3. บริกัม ยังก์, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 107.
4. เอไลซา อาร์. สโนว์, ใน *Daughters in My Kingdom*, 83.

ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

1. ฉันกล้าขอให้พี่น้องสตรีที่แข็งขันน้อยเข้าร่วมการประชุมสมาคมสงเคราะห์กับฉันหรือไม่
2. พี่น้องสตรีที่ฉันดูแลรู้สึกสบายใจในการสอบถามฉันเกี่ยวกับพระกิตติคุณหรือไม่

ศรัทธา ครอบคลุม
การบรรเทาทุกข์

จากประวัติของเรา

การช่วยให้คนหลงทางกลับมาหาพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นส่วนหนึ่งของการเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและสมาชิกในสมาคมสงเคราะห์เสมอมา ประธานบริกัม ยังก์ (1801–1877) กล่าวว่า “ขอให้เราเห็นอกเห็นใจกัน... และให้คนที่มองเห็นนำทางคนตาบอดจนกว่าพวกเขาจะมองเห็นทางด้วยตนเอง”³

เอไลซา อาร์. สโนว์ ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญคนที่สองขึ้นชมการพยายามเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กันของพี่น้องสตรีในออกเด้น ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา “ดิฉันทราบดีว่ามีการบริจาคมากมาย [ในแง่ของการรับใช้] จนไม่อาจบันทึกไว้ได้” เธอกล่าว แต่โดยทราบดีว่ามีการจัดบันทึกงานของพี่น้องสตรีไว้ในสวรรค์เมื่อพวกเขาแสดงน้ำใจต่อคนที่ใจเย็นชา เธอกล่าวดังนี้ “ประธานโจเซฟ สมิทกล่าวว่าสมาคมนี้จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยจิตวิญญาณให้รอด... มีสมุดอีกเล่มหนึ่งบันทึกศรัทธา ความโอ้อวมารี งานดี และคำพูดของพวกเขาไว้... ไม่มีตกหล่น”⁴

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; ... ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะทบทวนการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 2012 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อๆ ไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล้ำสุดของศาสนพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตอยู่ตลอดจนผู้นำศาสนจักรท่านอื่นๆ

เรื่องเล่าจากการประชุมใหญ่

มีความสุขกับช่วงเวลานั้น

ข้าพเจ้ากับแฮเรียตภรรยาชอบซึ่งจักรยานด้วยกัน เรารู้สึกดีที่ได้ออกไปชื่นชมความสวยงามของธรรมชาติ เรามีเส้นทางที่เราชอบไปและไม่ค่อยสงสัยว่าเราไปได้ไกลเพียงใดหรือเร็วเพียงใดเมื่อเทียบกับคนอื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม หลายครั้งข้าพเจ้าคิดว่าเราควรมีใจรักการแข่งขันสักนิด ข้าพเจ้าถึงกับคิดว่าเราอาจจะทำเวลาได้ดีขึ้นหรือขี่ได้เร็วขึ้นถ้าเราเพียงแต่ผลักดันตัวเองสักเล็กน้อย แล้วบางครั้งข้าพเจ้าถึงกับพลาดอย่างหนักเมื่อเอ่ยความคิดเห็นกับภรรยาผู้แสนดี

ปฏิกริยาในแบบของเธอเมื่อข้าพเจ้าเสนอแนะเรื่องทำนองนี้มักจะอ่อนโยนมาก ชัดเจนมาก และตรงไปตรงมามาก เธอยิ้มและกล่าวว่า “ดีเทอร์ นี่ไม่ใช่การแข่งขัน แต่เป็นการเดินทาง มีความสุขกับช่วงเวลานั้นเถอะค่ะ”

เธอพูดถูกทีเดียว!

บางครั้งในชีวิต เรามุ่งแต่จะไปให้ถึงเส้นชัยจนไม่ได้มองหาความสุขระหว่างทาง ข้าพเจ้าไม่ได้ไปขี่จักรยานกับภรรยาเพราะ

ตื่นเต้นอยากไปถึงจุดหมาย แต่เพราะการได้อยู่กับเธอเป็นประสบการณ์หวานชื่นน่ารื่นรมย์

ไม่ดูเงิไปหน่อยหรือที่จะทำให้ลายประสบการณ์หวานชื่นเปี่ยมสุขเช่นนั้นเพราะมันแต่มุ่งหวังว่าเมื่อใดช่วงเวลานั้นจะจบลง

เราฟังเพลงที่ไพเราะโดยรอให้โน้ตตัวสุดท้ายแผ่วเสียงไปก่อนจะปล่อยให้ตัวเองมีความสุขเช่นนั้นหรือไม่เลย เราฟังเพลงและเชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงของท่วงทำนอง จังหวะ เสียงประสานตลอดทั้งเพลง

เราสวดอ้อนวอนโดยนึกถึงแต่คำว่า “เอเมน” หรือคำลงท้ายเช่นนั้นหรือ แน่นอนว่าไม่ เราสวดอ้อนวอนเพื่อให้ใกล้ชิดกับพระบิดาบนสวรรค์ เพื่อรับพระวิญญูญาณและรู้สึกถึงความรักของพระองค์

เราไม่ควรรอจนกว่าถึงจุดใดจุดหนึ่งในอนาคตเพื่อจะมีความสุข แล้วพบว่าความสุขนั้นมีอยู่แล้ว—ตลอดเวลา! ชีวิตไม่ได้มีไว้เพื่อให้ชื่นชมแต่กับอดีต “วันนี้เป็นวันที่ [พระเจ้า] ได้ทรงสร้าง ...” หนังสือสุตตี

เขียนไว้ “ให้เราเปรมปรีดีและยินดีในวันนั้น” [สุตตี 118:24]

ประธานเคิเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ท ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “เรื่องความเสียใจและปณิธาน,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2012, 23–24.

คำถามให้ไตร่ตรอง

- ท่านจะพบปิติในการเดินทางของชีวิตได้อย่างไร
- ท่านจะนำปิติเข้ามาในชีวิตคนรอบข้างท่านได้อย่างไร
- อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างความสำนึกคุณกับปิติ

ท่านอาจเขียนความคิดลงในบันทึกส่วนตัวหรือสนทนาเรื่องเหล่านี้กับคนอื่น ๆ

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อนี้: *แนวแน่ต่อศรัทธา* (2004), “การชดใช้ของพระเยซูคริสต์,” 9–18; “Gratitude (ความกตัญญู),” “Happiness (ความสุข),” และ “Repentance (การกลับใจ)” ใน Gospel Topics ที่ LDS.org; ดู ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “การค้นพบความสุขในชีวิต,” *เลียโฮนา*, ก.ศ. 1996, 30–33.

เข้าไปอ่าน ดู หรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญได้ที่ conference.lds.org

ดึงความคล้ายคลึง: การแต่งงานและครอบครัว

หัวข้อสำคัญที่สุดบางหัวข้อเป็นเรื่องที่มีผู้พูดในการประชุมใหญ่สามัญมากกว่าหนึ่งคน ต่อไปนี้คือสิ่งที่ผู้พูดสี่คนพูดเกี่ยวกับการแต่งงานและครอบครัว ลองมองหาความคล้ายคลึงกันอื่นๆ ขณะที่ท่านศึกษาคำปราศรัยการประชุมใหญ่

- “การอยู่ร่วมกันของชายและหญิงอย่างถูกต้องและแต่งงานตามกฎหมายไม่เพียงเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับอนุชนรุ่นต่อไปให้สืบทอดแผ่นดินโลกเท่านั้น แต่ยังนำปีติและความพึงพอใจมากที่สุดซึ่งสามารถพบได้ในประสบการณ์มรดกนี้มาด้วย”¹—เอลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสอง
- “เด็กต้องมีความเข้มแข็งเฉพาะตัวและความเข้มแข็งทางอารมณ์ที่มาจากการเลี้ยงดูโดยบิดามารดาสองคนที่มีชีวิตแต่งงานและเป้าหมายเดียวกัน”²—เอลเดอร์ดัลลีน เอช. ไอคส์ แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสอง

- “รากฐานของความเมตตากรุณาและอารยธรรมเริ่มต้นที่บ้าน ไม่น่าแปลกใจที่เจตคติโดยรวมของผู้คนเสื่อมถอยลงไปพร้อมๆ กับการล่มสลายของครอบครัว”³—เอลเดอร์ควอนทิน แอล. คูก แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสอง
- “เรามีอะไรต้องทำมากมายเพื่อเสริมสร้างชีวิตแต่งงานในสังคมที่ดูหมิ่นความสำคัญและจุดประสงค์ของสิ่งนี้”⁴—เอลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสอง

อ้างอิง

1. ดู แอล. ทอม เพอร์รี่, “การเป็นบิดามารดาผู้ประเสริฐ,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2012, 27.
2. ดู ดัลลีน เอช. ไอคส์, “จงปกป้องเด็กๆ,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2012, 45.
3. ดู ควอนทิน แอล. คูก, “ท่านรู้สึกเช่นนั้นขณะนี้ได้หรือไม่?” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2012, 7.
4. ดู ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “พี่น้องชายทั้งหลาย เรามีงานต้องทำ” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2012, 49.

การเป็นชาวคริสต์ หมายความว่า อย่างไร

1. “ชาวคริสต์มีศรัทธาในพระเจ้า พระเยซูคริสต์...”
2. “ชาวคริสต์เชื่อว่าโดยผ่านพระคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า... เราสามารถกลับใจ ให้อภัยผู้อื่น รักษาพระบัญญัติและได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก
3. “คำว่า *ชาวคริสต์* บ่งชี้ว่าเรา ยอมรับพระนามของพระคริสต์ไว้กับตน เราทำเช่นนี้โดยการรับบัพติศมาและรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
4. “ชาวคริสต์ทราบที่... ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์ตลอดเวลา”

เอลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสอง, “การเป็นชาวคริสต์เหมือนพระคริสต์มากขึ้น,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2012, 90.

คำสัญญาของ ศาสดาพยากรณ์

“พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเซ็ดน้ำตาแห่งความเสียใจและยกภาวะบาปของเราออกไป การชดใช้ของพระองค์จะเปิดทางให้เราทิ้งอดีตไว้เบื้องหลังและก้าวไปข้างหน้าด้วยมือสะอาด ใจบริสุทธิ์ และความมุ่งมั่นจะทำให้ดีขึ้นและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นคนดีขึ้น”

ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “เรื่องความเสียใจและปณิธาน,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2012, 24.

เลี้ยงดู บุตรธิดาให้มีความหยุ่นตัว

เด็กตอบสนองต่อ
อุปสรรคต่างๆ ได้ดี
เพียงใดนั้นส่วนใหญ่ขึ้น
อยู่กับว่าบิดามารดา
ช่วยพวกเขาพัฒนาเจตคติ
และทักษะของความ
หยุ่นตัวดีเพียงใด

โดย ไลล์ เจ. เบอร์รี่ป

ศูนย์ให้คำปรึกษาครอบครัวแอลดีเอส

โวิดเต็มไปด้วยการทดลอง พระเจ้าตรัสว่า พระองค์ทรงเลือกเรา “ในเตาของความทุกข์ยาก” (อิสยาห์ 48:10) เพื่อเราจะ “ถูกทดลอง, แม้ดั่งอับราฮัม” (คพ. 101:4) และความทุกข์ยากจะ “เป็นประสบการณ์ [แก่เรา], และจะเกิดขึ้นเพื่อความดี [ของเรา]” (คพ. 122:7) ฟังแล้ว อาจทำให้ใจเผลอมากทีเดียว เราอาจสงสัยว่า เราจะมีความสุขสงบท่ามกลางการทดลองได้หรือ พระคัมภีร์สอนว่าเรามีได้ (ดู 2 โครินธ์ 12:10; ฮีบรู 5:7-8; คพ. 127:2)

ขณะที่ให้คำปรึกษาผู้สอนศาสนาที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนา (เอ็มทีซี) ในโพรวู ยูทาห์ ผมสังเกตเห็นว่าสาเหตุทั่วไปส่วนใหญ่ของปัญหาทางอารมณ์คือการขาดความหยุดนิ่ง เมื่อผู้สอนศาสนาที่มีไหวพริบ มีพรสวรรค์ และไม่มีประวัติปัญหาทางอารมณ์เผชิญปัญหาด้วยความยากลำบาก ผู้นำฐานะปุโรหิตและคนอื่นๆ มักสงสัยว่าเป็นเพราะเหตุใด ในหลายกรณี ผู้สอนศาสนาคนนั้นเพียงแต่ไม่เคยเรียนรู้วิธีรับมือกับปัญหาให้ดีมาก่อน บิดามารดาจะช่วยให้บุตรธิดาหลีกเลี่ยงปัญหาเช่นนั้นได้โดยสอนหลักธรรมที่ส่งเสริมให้รู้จักหยุดนิ่งมากขึ้น

เจตคติเกี่ยวกับความหยุดนิ่ง

นิยามดั้งเดิมของคำว่า *ความหยุดนิ่ง* เกี่ยวข้องกับความสามารถในการคืนรูปหรือคืนสภาพเดิมหลังจากถูกบิด ยืด หรือกด ปัจจุบันเราใช้คำนี้เพื่อพูดถึงความสามารถของเราในการกลับคืนสู่สภาพเดิมหลังจากเกิดความทุกข์ยาก

เรารู้สองอย่างเกี่ยวกับความทุกข์ยากและความหยุดนิ่งคือ หนึ่ง มี “การตรงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง” (2 โนไฟ 2:11) สอง การได้สิ่งมีค่ามากมักเรียกกรองการเสียสละมาก

เมื่อเด็กมีความหยุดนิ่ง พวกเขาเข้าใจและยอมรับข้อเท็จจริงสองข้อนี้ พวกเขาองชีวิตเป็นเรื่องท้าทายและเปลี่ยนแปลงเสมอ แต่เชื่อว่าสามารถรับมือกับความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นได้ พวกเขา มองว่าความผิดพลาดและความอ่อนแอเป็นโอกาสให้เรียนรู้ และยอมรับว่าความพ่ายแพ้อาจมาก่อนชัยชนะ

เมื่อเด็กพัฒนาความหยุดนิ่ง พวกเขาเชื่อว่าตนสามารถมีอิทธิพลต่อหรือแม้กระทั่งกำหนดผลในชีวิตได้โดยผ่านความพยายาม พลังจินตนาการ ความรู้ และทักษะ ด้วยเจตคติเช่นนี้พวกเขาจึงมุ่งทำสิ่งที่ตน *สามารถ* ทำได้ไม่ใช่สิ่งที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของตน

ลักษณะบ่งชี้ที่อีกอย่างหนึ่งของความหยุดนิ่งคือการเห็นจุดประสงค์และความหมายอันสำคัญยิ่งในชีวิตและผู้คน การรับรู้จุดประสงค์จะช่วยให้บุตรธิดาของเราไม่ยอมแพ้

แม้มีอุปสรรคและแรงกดดัน ถ้าบุตรธิดาของเรามีความหุนหันตัวมากขึ้น พวกเขาจะสร้างค่านิยมหยิ่งลึกลับไว้คอยนำทาง อาทิ จิตกุศล คุณธรรม ความสุจริต ความซื่อสัตย์ จริยธรรมในการทำงาน และศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาจะนำตนเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นรอบตัวและเลือกทำตามค่านิยมต่างๆ แทนที่จะรู้สึกแปลกแยกและหลีกเลี่ยงปัญหา

พระกิตติคุณสอนและสร้างเสริมค่านิยมกับแนวความคิดเหล่านี้

บทเรียนเรื่องการหุนหันตัวจากวัยเด็ก

เมื่อผมยังเด็ก ผู้ใหญ่หลายคนในชีวิต—ทั้งคุณพ่อคุณแม่ เพื่อนบ้าน ครู และผู้นำศาสนจักร—สอนบทเรียนต่อไปนี้ให้ผมกับพี่น้อง หลักธรรมห้าข้อต่อไปนี้อาจจะช่วยบุตรธิดาของท่านได้

1. *ยอมแลกเปลี่ยนอย่างเพื่อสิทธิพิเศษ*
ผมรู้ว่าอิสระในการได้เล่นกับเพื่อนในวันต่อๆ มา ขึ้นอยู่กับว่าผมกลับบ้านตรงเวลาหรือไม่
2. *กฎแห่งการเก็บเกี่ยว*
ถ้าผมต้องการเงิน ผมต้องส่งหนังสือพิมพ์ตามบ้าน และเก็บออมเงินในแต่ละเดือน
3. *ภาระหน้าที่และความรับผิดชอบส่วนตัว*
ผมต้องทำการบ้านให้เสร็จ ทำโครงการวิทยาศาสตร์ และภารกิจตราหน้าเพ็ญประโยชน์ของลูกเสือให้สำเร็จ
4. *กฎแห่งการชดเชย*
ผมชดเชยความผิดได้ด้วยการขอโทษและแก้ไขความผิดนั้น บางครั้งคุณพ่อคุณแม่แนะนำให้ผมทำงานบ้านเพิ่ม เช่น ถอนวัชพืช
5. *เรียนรู้จากความผิดพลาด*
ถ้าผมปู้ที่นอนไม่เรียบร้อย ไม่ล้างจานให้สะอาด หรือ ถอนวัชพืชไม่หมด ผมต้องกลับไปแก้ไขงานเหล่านี้

—โดย ไคล์ เจ. เบอรัลล์

การยึดติดความสมบูรณ์แบบบ่อนทำลายความหุนหันตัว

สิ่งหนึ่งที่ขัดขวางการพัฒนาความหุนหันตัวคือความเข้าใจผิดเรื่องพระบัญชาให้ตีพร้อม (ดู มัทธิว 5:48) ความเข้าใจผิดดังกล่าวเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดที่ผมเห็นว่ากำลังบ่อนทำลายความหุนหันตัวในคนที่เพิ่งเป็นผู้สอนศาสนา พวกเขาต้องการตีพร้อมสมบูรณ์แบบในทุกเรื่องเพราะพวกเขารักพระบิดาบนสวรรค์กับพระเยซูคริสต์และไม่ต้องการทำให้พระองค์ทรงผิดหวัง แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าพระเจ้าทรงทำงานผ่านผู้รับใช้ที่อ่อนแอและต่ำต้อย (ดู คพ. 1:19–23) ความมุ่งมั่นที่จะสมบูรณ์แบบมิได้หมายความว่าเราจะไม่ทำผิดพลาดเลย แต่หมายความว่าเราจะพัฒนาเต็มที่หรือสมบูรณ์พร้อมผ่านการชดใช้ของพระคริสต์เมื่อเราพากเพียรทำตามพระองค์ (ดู Matthew 5:48, เซิงอรรถ b)

ความเข้าใจผิดเช่นนี้อาจเกิดได้เช่นกันจากสิ่งที่สังคมสอนเยาวชนของเราว่า ค่าของพวกเขาขึ้นอยู่กับพรสวรรค์และผลงานในโรงเรียนและชุมชน บางครั้งแม้แต่ที่โบสถ์หรือที่บ้าน เยาวชนเห็นเพื่อนวัยเดียวกันได้รับการยอมรับ ความชื่นชม ความเห็นชอบ และการยกย่องเพราะมีพรสวรรค์บางอย่าง จึงพยายามทำให้ได้ตามความคาดหวังเหล่านั้น แต่ขณะทำเช่นนั้นกลับเริ่มกลัวความล้มเหลวและความผิดพลาด พวกเขาเลือกทำสิ่งต่างๆ โดยยึดหลักตามความสำเร็จที่คิดว่าจะได้รับ มีการผัดวันประกันพรุ่งเมื่อรู้สึกไม่มั่นใจ กังวลว่าคนอื่นจะคิดอย่างไรถ้าตนทำผิดพลาด กลัวสูญเสียความเห็นชอบ มองว่าผลงานที่ทำได้เป็นเครื่องวัดคุณค่าของตน การยึดติดความสมบูรณ์แบบเช่นนั้นกลายเป็นตัวบงการชีวิต และบั่นทอนความหุนหันตัวของพวกเขา

ตัวอย่างเช่น เพราะผู้สอนศาสนาที่เข้มงวดที่ไม่สามารถเลือกได้ว่าจะทำหรือไม่ทำอะไรอันเป็นส่วนหนึ่งของการอบรม พวกเขาจึงทำผิดพลาดเมื่อฝึกพูดภาษาใหม่ สอนแนวคิดเกี่ยวกับพระกิตติคุณ และทำภารกิจอื่นๆ ของผู้สอนศาสนา พวกเขาทำผิดพลาดเหล่านี้ต่อหน้าคนแปลกหน้า ถ้าไม่เข้าใจเรื่องความหุนหันตัวพวกเขาจะไม่รู้สึกเป็นทุกข์และหนักใจ

การช่วยบุตรธิดาพัฒนาความหุนหันตัว

แล้วเราจะช่วยบุตรธิดาของเราพัฒนาความหุนหันตัวอย่างไร พระบิดาในสวรรค์ทรงเป็นต้นแบบ พระองค์ทรงปฏิบัติต่อเราด้วยความรักความเคารพมากแม้เมื่อเราทำผิดพลาด พระองค์ทรงเตือนเราให้นึกถึงศักยภาพของเรา (ดู โโมเสส 1:39) และคุณค่าอัน

ยิ่งใหญ่ (ดู คพ. 18:10) ตามอัตลักษณ์ของเราในฐานะบุตรหรือธิดาของพระองค์ พระองค์ประทานกฎเพื่อให้เรารู้ว่าทรงคาดหวังอะไรจากเรา (ดู คพ. 107:84) ทรงปล่อยให้เราเลือก (ดู 2 นิไฟ 2:15–16) และทรงให้เกียรติการเลือกของเรา (ดู คพ. 130:20) พระองค์ทรงปล่อยให้เราเรียนรู้และแนะนำเราให้แก้ไขความผิดพลาด (ดู คพ. 1:25–26) ทรงยอมให้เรากลับใจและชดเชยเพื่อแก้ไขบาป (ดู คพ. 1:27–28)

นี่เป็นข้อแนะนำบางประการเพื่อเราจะประยุกต์ใช้หลักการเหล่านี้ในบ้านของเรา

- สวดอ้อนวอนเพื่อเข้าใจข้อดีของบุตรธิดาและวิธีช่วยพวกเขาแก้ไขข้อด้อย
- อดทนและตระหนักว่าบุตรธิดาต้องการเวลาพัฒนาความหยุนตัว
- พยายามเข้าใจว่าความผิดพลาดและความล้มเหลวเป็นโอกาสให้เรียนรู้
- ปล่อยให้ผลตามธรรมชาติและตามหลักเหตุผลทำหน้าที่เป็นตัวควบคุมระเบียบวินัย
- เคารพการตัดสินใจของบุตรธิดาถึงแม้การเลือกที่ไม่ดีของพวกเขาทำให้สูญเสียเอกลักษณ์หลายอย่าง

เมื่อบุตรธิดารู้จักหยุนตัวมากขึ้น พวกเขาจะเชื่อมั่นว่าตนสามารถกำหนดผลในชีวิตได้โดยผ่านความพยายาม พลังจินตนาการ ความรู้ และทักษะ ด้วยเจตคติเช่นนี้พวกเขาจึงมุ่งทำสิ่งที่ตนสามารถทำได้ไม่ใช่สิ่งที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของตน

- เลิกเกรี้ยวกราดใส่บุตรธิดาเมื่อเขาทำผิดกฎ
- อย่าทำให้ท้อถอยด้วยการวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรง
- ให้กำลังใจและชมเชยความพยายามแทนที่จะชมเชยงานที่ทำสำเร็จ
- “จงชมเชยบุตรธิดามากกว่าตำหนิ ชมเชยพวกเขาแม้ในความสำเร็จเล็กน้อยที่สุด” (ประธานเอสรา เทพท์ เป็นสัน [1899–1994], “The Honored Place of Woman,” *Ensign*, พ.ย. 1981, 107)

ขณะที่เราพยายามร่วมกับการสวดอ้อนวอนเพื่อทำงานท้าทายของการเลี้ยงดูบุตรธิดาให้รู้จักหยุนตัว พระเจ้าจะทรงอวยพรเราด้วยการนำทางและการตัดสินใจที่จำเป็นในการช่วยพวกเขาให้มีความเข้มแข็งทางอารมณ์และทางวิญญาณไว้จัดการกับการท้าทายในชีวิต ■

ข้อเสนอแนะสำหรับการเลี้ยงดูบุตรธิดาให้มี ความสามารถและรู้จักหยุดนิ่งตัว

แม้ว่าการเลี้ยงดูต้องใช้วิธีการให้เหมาะกับลูกแต่ละคน แต่
หลักการบางอย่างดูเหมือนจะใช้ได้กับคนเกือบทั้งโลก
หลักการต่อไปนี้ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าได้ผล

แทนที่จะทำอย่างนี้...

ตั้งกฎและผลการกระทำโดยที่ไม่มีแบบแผน
หรือตั้งตามอำเภอใจ

ปล่อยให้บุตรธิดาหลีกเลี่ยง
ผลของการเลือกที่เกิดขึ้น

ตำหนิเป็นส่วนใหญ่

ทำตามใจชอบและไม่สม่ำเสมอ
ในการเรียกร้องให้เชื่อฟัง

ชมชยแต่ผลลัพธ์เท่านั้น

ส่งสารให้บุตรธิดารู้ว่าคุณค่าในตนเอง
ขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

พูดถึงความล้มเหลวหรือความสำเร็จว่า
เกี่ยวเนื่องกับโชคหรือพรสวรรค์

พยายามแก้ไขปัญหของบุตรธิดา
โดยให้คำตอบทุกเรื่อง

ทำให้บุตรธิดารู้สึกโง่เขลาด้วยการ
วิพากษ์วิจารณ์พวกเขา รวมถึงความ
พยายามและสิ่งๆที่พวกเขาทำสำเร็จ

ให้ทำอย่างนี้...

และนี่คือผลที่จะได้รับ...

<p>สนทนารับฟังและกำหนดผลลัพธ์ตามหลักเหตุผล ให้มีความเหมาะสม เกี่ยวข้องกับความประพฤติ และเคารพทั้งบิดามารดาและบุตรธิดา</p>	<p>บุตรธิดารู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นและเรียนรู้ว่าการเลือกมีผลตามมาเสมอ</p>
 <p>ปล่อยให้บุตรธิดาประสบผลตามธรรมชาติและตามหลักเหตุผลของการเลือกเหล่านั้น</p>	<p>บุตรธิดาเรียนรู้ว่าต้องอธิบายชี้แจงและรับผิดชอบต่อการเลือกของตน</p>
<p>กล่าวชมเชยเป็นส่วนใหญ่ ยกย่องก้าวเล็กๆ ที่เดินไปในทิศทางที่ถูกต้อง</p>	<p>บุตรธิดาเรียนรู้ว่าบิดามารดาต้องการอะไร พวกเขารู้สึกได้รับกำลังใจ มีคุณค่า และได้รับการชื่นชม</p>
<p>ให้รางวัลถูกใจอยู่เรื่อยๆ สำหรับการกระทำและความประพฤติที่ท่านอยากส่งเสริม</p>	<p>บุตรธิดาเรียนรู้ว่าพวกเขาไม่ต้องอยากทำเรื่องยากๆ พวกเขาเพียงแต่ต้องทำ</p>
<p>ชมเชยความพยายามโดยไม่คำนึงถึงผลลัพธ์</p>	<p>บุตรธิดารู้สึกมีกำลังใจ มั่นใจ และเต็มใจรับการท้าทายมากขึ้น</p>
<p>บอกบุตรธิดาว่าพวกเขามีคุณค่าอยู่ในตัว เพราะพวกเขาเป็นบุตรหรือธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าของ และมีศักยภาพอันสูงส่ง</p>	<p>คุณค่าในตนเองจะอยู่ที่ศักยภาพวันพรุ่งนี้ของบุตรธิดา ไม่ใช่ความสำเร็จหรือความล้มเหลวชั่วคราว</p>
<p>อธิบายว่าความล้มเหลวเกิดขึ้นชั่วคราวและเป็นโอกาสให้เรียนรู้ อธิบายว่าความสำเร็จเป็นผลพวงของความขยันขันแข็งและการเสียสละ</p>	<p>บุตรธิดากลับหรือถอดใจจากความล้มเหลวน้อยลง และเต็มใจมากขึ้นที่จะยืนหยัดไม่ย่อท้อ</p>
<p>ช่วยบุตรธิดา (1) แยกแยะสิ่งที่เกิดขึ้น (2) วิเคราะห์ว่าอะไรส่งผลให้เกิดผลเช่นนั้น และ (3) ระบุสิ่งที่พวกเขาจะทำได้เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหานี้ในคราวต่อไป</p>	<p>บุตรธิดามองเห็นว่าตนสามารถทำได้ จะจัดการแก้ไขปัญหาของตนเอง และจะเห็นว่าสามารถควบคุมชีวิตตนเองและเอาชนะการทำท้อแท้ได้</p>
<p>ฟัง สนับสนุน และให้กำลังใจบุตรธิดาเพื่อพวกเขาจะอยากมาขอความช่วยเหลือจากท่านอีก</p>	<p>บุตรธิดารู้สึกสะดวกใจจะพูดถึงความผิดพลาดและปัญหาของพวกเขาอีกกับท่านมากขึ้น</p>

โดย เอ็ลเดอรัดี. ทอดด์
คริสทอพอเฟอร์สัน
แห่งโควรัม
อัครสาวกสิบสอง

ท่านเป็นอิส:

สิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเรียกร้องคือการอุทิศตนแบบที่พระเยซูทรงแสดงให้เห็น

ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008) กล่าวว่าพระกิตติคุณ “คือแผนแห่งเสรีภาพที่ฝึกควบคุมความอยากและชี้ทางความประพฤติ”¹ แผนดังกล่าววางเราไว้บนเส้นทางที่ทำให้เรามีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น มีพระคุณและความสว่างเพิ่มขึ้น คือเสรีภาพในการเป็นอย่างที่ท่านเป็นได้และพึงเป็น แต่เพื่อให้เสรีภาพของท่านสมบูรณ์ ท่านต้องเต็มใจทั้งบาปทั้งหมด (ดู แอลมา 22:18) ทั้งความเอาแต่ใจ นิสยติดตัวที่ไม่ดี แม้กระทั่งสิ่งดีๆ บางอย่างก็ขัดกับสิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเห็นว่าจำเป็นสำหรับท่าน

สุรเสียงของพระอาจารย์

อดีน่า เนลล์ กัวร์ลีย์ คุณป้าของข้าพเจ้าเล่าประสบการณ์หนึ่งซึ่งเกิดขึ้นเมื่อหลายปีก่อนกับคุณพ่อของเธอ—คุณตาเฮลกี วี. สเวนสันผู้วายชนม์—ซึ่งอธิบายสิ่งที่ข้าพเจ้าหมายถึง ท่านแล้วว่า

“ป้ากับลูกสาวไปเยี่ยมบ้านคุณพ่อคุณแม่ พอตกค่ำคุณแม่ชวนเราเดินออกไปที่ระเบียงหลังบ้านดูคุณพ่อเรียกแกะ [ห้าตัว] มาเข้าที่หลบภัยตอนกลางคืน คุณพ่อ...เป็นผู้ประสาทพรสเทค...และบุคคลตัวอย่างในเรื่องดีๆ ทุกเรื่อง รวมถึงความสุภาพอ่อนโยนและความซื่อตรงที่มีอยู่ในคนของ

พระเจ้าผู้เป็นเจ้า

“... คุณพ่อเดินมาถึงชายทุ่งและร้องเรียก ‘มานี่’ แกะทั้งห้าตัวหันขวับมาทางท่านโดยที่ไม่แม้แต่จะหยุดเพื่อกัดอาหารเข้าไปในปากให้เสร็จก่อน แล้วก็พากันวิ่งมาอยู่ข้างๆ ให้ท่านตบหัวพวกมันเบาๆ ทีละตัว

“ลูกสาวตัวน้อยของป้าพูดว่า ‘อ้อ คุณย่าขา คุณป้าให้พวกมันทำอย่างนั้นได้อย่างไรคะ’

“คุณแม่ของป้าตอบว่า ‘แกะรู้จักเสียงของคุณป้า และพวกมันรักคุณป้าจ้ะ’ ป้าต้องสารภาพตอนนี้ว่ามีแกะห้าตัวในทุ่ง และห้าตัวงยหน้าขึ้นเมื่อท่านเรียก แต่มีเพียงสี่ตัววิ่งมาหาคุณพ่อ ไกลสุดตรงชายทุ่งมี [แม่แกะ] ตัวใหญ่ [ตัวหนึ่ง] ยืนอยู่ที่นั่นกำลังมองมาทางคุณพ่อ คุณพ่อร้องเรียก ‘มานี่’ มันขยับตัวคล้ายกับจะวิ่งมาแต่ไม่มา จากนั้นคุณพอก็ตเดินข้ามทุ่งไปหามันพลางร้องเรียก ‘มานี่สิ ไม่มีเชือกล่ามชะหน้อย’ แกะอีกสี่ตัวเดินตามหลังท่าน

“ต่อจากนั้นคุณแม่อธิบายให้เราฟังว่าไม่กี่สัปดาห์ก่อน คนรู้จักนำ [แม่แกะ] ตัวนั้นมาให้คุณพ่อพร้อมกับอธิบายว่าเขาไม่ยอมให้มันอยู่ในฝูงอีก ชายคนนั้นบอกว่ามันไม่เชื่อง ดื้อ และมักจะพาแกะตัวอื่นลอดรั้ว ทำให้เกิดเรื่องวุ่นวาย

มากมายจนเขาไม่อยากเลี้ยง คุณพ่อยอมรับแกะตัวนั้นด้วยความยินดี ท่านผูกมันไว้กับหลักสองสามวันติดต่อกันเพื่อไม่ให้มันหนี แล้วท่านก็สอนมันอย่างอดทนให้รักท่านและรักแกะตัวอื่นๆ หลังจากนั้น เมื่อมันรู้สึกปลอดภัยมากขึ้นในบ้านหลังใหม่ คุณพ่อจึงคล้องเชือกสั้นๆ ไว้รอบคอมันแต่ไม่ได้ผูกไว้กับหลัก

“ขณะที่คุณแม่อธิบายเรื่องนี้ให้พวกเราฟัง คุณพ่อกับแกะของท่านเดินไปเกือบจะถึง [แกะหลงฝูง] ตัวนั้นตรงชายทุ่งแล้ว และเราได้ยินท่านร้องเรียกมันอีกครั้งท่ามกลางความเงียบสงัดว่า ‘มานี่สิ เจ้าไม่ถูกแล้วนะ เจ้าเป็นอิสระแล้ว’

“ป่าไม่อาจกลืนน้ำตาขณะมอง [แกะตัวนั้น] เดินถลามาอยู่ข้างๆ คุณพ่อ จากนั้นด้วยมือที่รักใคร่บนหัวของมัน ท่านกับสมาชิกทุกตัวในฝูงเล็กๆ นั้นจึงหันหลังเดินกลับมาหาพวกเรากันอีกครั้ง

“ป่านี้ถึงพวกเราบางคนซึ่งล้วนเป็นแกะของพระเจ้าเป็นเจ้า เราถูกมัดและไม่เป็นอิสระเพราะบาปของเราในโลก ขณะยืนอยู่บนระเบียงหลังบ้าน ป่านี้กชอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ที่เรามีผู้เลี้ยงแกะได้พระบัญชาและครูที่แท้จริงผู้อดทน มีเมตตาเต็มใจสอนเราเรื่องความรักและการเชื่อฟัง ให้ความมั่นใจและอิสรภาพแก่เราในฝูงเพื่อเราจะจำสุรเสียงของพระอาจารย์ได้แม้เราจะอยู่ไกลจากที่หลบภัยเมื่อพระองค์ทรงร้องเรียก ‘มานี่เถิด เจ้าเป็นอิสระแล้ว’”²

นำต้นเต้านที่รู้ว่าเราสามารถขยายอิสรภาพของเราได้โดยการเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด ในถ้อยคำของประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโครัมอัครสวากสืบสองกล่าวว่า “เราไม่เชื่อฟังเพราะเรามีบอด เราเชื่อฟังเพราะเรามองเห็น”³

การเลือกของเราในชีวิตนี้ไม่ใช่การเลือกว่าจะอยู่หรือไม่อยู่ภายใต้อำนาจใด

นำต้นเต้านที่รู้ว่าเราสามารถขยายอิสรภาพของเราได้โดยการเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด

การเลือกของเราคือเราจะยอมเชื่อฟังอำนาจของใคร อำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าของหรือของซาตานตามที่ลีไฮกล่าวว่าเป็นการเลือกกระหว่างเสรีภาพกับการเป็นเชลย (ดู 2 นิไฟ 2:27) ถ้าไม่เลือกอย่างหนึ่ง ก็จำเป็นต้องเลือกอีกอย่างหนึ่ง

การที่เรายอมต่อพระเจ้าเป็นเจ้าและให้สิทธิพระองค์ทรงควบคุมและปกครองเรานำมาซึ่งพรอีกหลายประการ หนึ่งในพรอันดับแรกสุดคือศรัทธาและความเชื่อมั่นที่ยอมให้เราใช้ชีวิตอยู่อย่างสงบสุข พระเจ้าตรัสกับโยชูวา ดังนี้

“ไม่มีใครจะยืนหยัดต่อหน้าเจ้าได้ตลอดชีวิตของเจ้า เราอยู่กับโมเสสมาแล้วอย่างไร เราจะอยู่กับเจ้าอย่างนั้น เราจะไม่ละเลยหรือทอดทิ้งเจ้า ...

“เพียงแต่จงเข้มแข็งและกล้าหาญยิ่งเถิด ระวังที่จะทำตามธรรมเนียมปฏิบัติทั้งหมด ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของเราได้บัญชาเจ้าไว้ นั่นอย่าหันเหจากธรรมเนียมปฏิบัตินั้นไปทางขวาหรือทางซ้าย เพื่อเจ้าจะได้รับความสำเร็จอย่างดีในทุกแห่งที่เจ้าไป” (โยชูวา 1:5, 7)

“เราชนะโลกแล้ว”

ถ้าเรา “ทำตามธรรมเนียมปฏิบัติทั้งหมด” เราจะมี ความมั่นใจเช่นกันว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเราเช่นพระองค์ทรงอยู่กับโมเสส “ในพระเจ้าข้าพระองค์วางใจ ข้าพระองค์จะไม่กลัวคนจะทำอะไรข้าพระองค์ได้” (สดุดี 56:11) พระเจ้าไม่ทรงสัญญาไว้หรือว่า “ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงมีใจกล้าเถิด เพราะว่าเราชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33)

หลายปีก่อนข้าพเจ้าเป็นประธานในสภาวินัยหนึ่งของศาสนจักร ชายที่บาปของเขาเป็นประเด็น

ปัญหาของสภานั่งอยู่ตรงหน้าเราและเล่าบางอย่างเกี่ยวกับอดีตของเขา บาปของเขาร้ายแรงมาก แต่มีคนทำบาปต่อเขาอย่างรุนแรงเช่นกัน ขณะที่เราพิจารณาเรื่องนี้ จิตวิญญาณข้าพเจ้าทุกซั่หนัก ข้าพเจ้าขอตัวออกไปคิดและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ตามลำพังก่อนจะกลับเข้าร่วมสภาอีกครั้ง

ข้าพเจ้ายืนอยู่หน้าเก้าอี้ตัวหนึ่งในห้องทำงานพลางวิงวอนพระเจ้าขอให้ทรงช่วยข้าพเจ้าเข้าใจว่าเขาทำซั่เช่นนั้นได้อย่างไร ข้าพเจ้าไม่เห็นแต่รู้สึกว่ามีหลุมใหญ่มากและมีผาครอบหลุมนั้นไว้ ทันใดนั้นมุมหนึ่งของผาค่อยๆ แฉกขึ้นมาครู่หนึ่ง ข้าพเจ้ารู้ว่าภายในหลุมคือความลึกและความกว้างขวางของความจริงร้ายที่อยู่ในโลกนี้ ใหญ่มากจนข้าพเจ้าไม่อาจเข้าใจได้เลย ข้าพเจ้าหมดกำลังทรุดฮวบลงไปบนเก้าอี้ที่อยู่ด้านหลังข้าพเจ้า ประสบการณ์นั้นคล้ายกับจะทำให้ข้าพเจ้าหมดลมหายใจ ข้าพเจ้าร้องในใจว่า “เราจะหวังเอาชนะความซั่ร้ายเช่นนั้นได้อย่างไร เราจะรอดพ้นจากสิ่งที่มีดমনและยากจะต่อต้านเช่นนั้นได้อย่างไร”

ในขณะที่นั้นข้อความนี้ก็เข้ามาในความคิดข้าพเจ้า “จงมีใจกล้าเถิด เพราะว่าเราชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33) น้อยครั้งมากที่ข้าพเจ้าจะรู้สึกสงบเช่นนั้นเมื่อเทียบกับความซั่ร้ายที่มีอยู่ ข้าพเจ้าสำนึกคุณยิ่งขึ้นต่อความทุกขเวทนาแสนสาหัสของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และสำนึกคุณมากขึ้นจนจนวันเกรงในความลึกซึ้งของสิ่งที่พระองค์ทรงเอาชนะ ข้าพเจ้ารู้สึกสงบแทนชายที่อยู่ต่อหน้าเราเพื่อรับการตัดสิน โดยรู้ว่าเรามีพระเจ้าผู้ไถ่ ซึ่งพระคุณของพระองค์มากพอจะชำระเขาให้สะอาดและชดเชยความอยุติธรรมที่เขาได้รับ ข้าพเจ้ารู้ดีว่านั่นว่าความประสงค์ดีมีชัยชนะเพราะพระเยซูคริสต์ ซึ่งหากปราศจากพระองค์ เราคงไม่มีโอกาส ข้าพเจ้ารู้สึกสงบ และนั่นเป็นความรู้สึกที่ดีมาก

ศาสตราจารย์ ดร. เจมส์ สมิธเข้าใจสิ่งนี้เมื่อท่านกล่าวว่า “ให้เขาทำสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในอำนาจของเขาอย่างรื่นเริงเถิด; และจากนั้นขอให้เขาเย็นนิ่ง, ด้วยความมั่นใจอย่างที่สุด, เพื่อเห็นความรอดแห่งพระเจ้า, และเพื่อพระองค์จะทรงเผยพระพาทูของพระองค์” (คพ. 123:17) สัจญ์ญากับคนที่ยอมตนต่อพระเจ้าเป็นเจ้าคือพระพาทูของพระองค์ เดชานุภาพของพระองค์ จะเผยในชีวิตพวกเขา พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า

“อย่างกลัวเลย, เด็กน้อยทั้งหลาย, เพราะเจ้าเป็นของเรา, และเราชนะโลกแล้ว, และเจ้ามาจากคนเหล่านั้นที่พระบิดาของเราประทานให้เรา;

“และไม่มีใครในบรรดาคนเหล่านั้นที่พระบิดาของเราประทานให้เราจะหายไป” (คพ. 50:41–42)

การมีชีวิตอยู่กับความมั่นใจเช่นนี้คือพรที่บางทียิ่งใหญ่เกินกว่าเราจะเข้าใจได้ เราทุกคน—ไม่ซั่ก็เร็ว ในช่วงระยะเวลาของภัยใกล้ตัวหรือความสับสนเหน้อยล้า ถ้าเราเลือกพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้นำทาง—เราจะสามารถร้องเพลงได้ด้วยความมั่นใจว่า “แสนหวานคือสันติที่พระกิตติคุณนำมา”⁴

เราไม่ควรคาดหวังสันติสุขหรือเสรีภาพหรือศรัทธาหรือของประทานอื่นใดจากพระประมุขของเราถ้าเราไม่เต็มใจยอมรับความเป็นผู้นำของพระองค์หรือยอมรับอย่างเสียมิได้ ถ้าเรายอมรับพอเป็นพิธีไม่ใช่เพราะความชอบธรรมจริงๆ เราก็ไม่ควรคาดหวังรางวัลตอบแทน ความจงรักภักดีแบบเฉยชาห่างเหินไม่ใช่ความจงรักภักดีสำหรับพระองค์เลย การยอมตนของเราต้องเต็มที่ สุดหัวใจ และไม่จำกัด สิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงเรียกคือการอุทิศตนแบบที่พระเจ้าผู้ทรงแสดงให้เห็น พระองค์ผู้ทรงเต็มด้วยขมจนพระองค์พระเจ้าผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่ตกตะลึง (ดู มาระโก 14:33–36; คพ. 19:17–18) กระนั้นพระองค์ก็ทรงเต็ม “พระประสงค์ของพระบุตรกลับเข้าไปในพระประสงค์ของพระบิดา” (โมไซยาห์ 15:7)

ข้าพเจ้าฝากพยานไว้กับท่านว่าโดยผ่านพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เราจะเป็นอย่างเดียวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เช่นเดียวกับที่พระเจ้าผู้ทรงสวดอ้อนวอนให้เราเป็นเช่นนั้น (ดู ยอห์น 17:20–23) ขอให้ความจงรักภักดีที่เรามีต่อพระองค์เป็นเครื่องส่งทางชีวิตเราตลอดกาล ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์ วันที่ 19 ตุลาคม ค.ศ. 1999 คู่มือความอบอุ่นเพิ่มเติมเป็นภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu

อ้างอิง

1. กอร์ดอน บี. อิงค์ลี, “A Principle with Promise,” *Improvement Era*, มิ.ย. 1965, 521.
2. อตินา เนลล์ สเวนสัน กั๋วรีลีย์, “I Walked a Flowered Path” (unpublished manuscript, 1995), 199–200.
3. บอยด์ เค. แพกเกอร์, “Agency and Control,” *Ensign*, พ.ค. 1983, 66.
4. “Sweet Is the Peace the Gospel Brings,” *Hymns*, บทเพลงที่ 14.

ดำเนินชีวิตตามหลักธรรม

การพึ่งพาตนเอง

โดย แลร์รี่ ฮิลเลอร์ นิตยสารศาสนจักร
และ แคธรีน เอช. โอลสัน หน่วยงานสวัสดิการ

ท ลุยส์ คิวเป จากลาปาซ โบลิเวีย อาจมองเห็นด้วยตาเพียงข้างเดียว แต่เขามีวิสัยทัศน์ชัดเจนเกี่ยวกับเป้าหมายของการพึ่งพาตนเองและหาเลี้ยงครอบครัว แม้จะเผชิญความท้าทายทางเศรษฐกิจและปัญหาสุขภาพ แต่ลุยส์มั่นใจในอนาคต เขาทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อช่วยเหลือตนเองขณะยอมรับว่าเขาต้องพึ่งพาพระบิดาในสวรรค์ “ผมเรียนรู้ว่าไม่มีอะไรเป็นไปไม่ได้เมื่อคุณมีความช่วยเหลือของพระบิดา” เขากล่าว

การพึ่งพาตนเอง: หลักธรรมฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ

แปดปีที่ผ่านมาก่อนพ่อลูกหกวัย 46 ปีคนนี้ทำงานสลับกับเรียนหนังสือจนได้ปริญญาเกษตรศาสตร์ การศึกษาเล่าเรียนหลายปีของลุยส์เกี่ยวข้องกับการเดินทางประมาณ 60 ไมล์ (97 กิโลเมตร) จากเมืองเล็ก ๆ ชื่อซาคาซาไปเรียนที่ Universidad Mayor de San Andres แม้ต้องเสียสละเช่นนี้ แต่ลุยส์ก็เรียนจบและเวลานี้เขามุ่งมั่นทำเป้าหมายต่อไป นั่นคือมีฟาร์มของตนเอง

ลุยส์เป็นแบบอย่างที่ดีของการพึ่งพาตนเองในเรื่องฝ่ายโลก เช่น การทำงาน ความผาสุก และการสะสมอาหาร แต่หลักธรรมแห่งการพึ่งพาตนเองเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณมากพอๆ กับเป็นเรื่องฝ่ายโลก เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่ง

โควรัมอัครสาวกสิบสองให้นิยาม การพึ่งพาตนเองว่าเป็น “การรับผิดชอบความผาสุกฝ่ายวิญญาณและฝ่ายโลกของเราเองและสำหรับคนที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงฝากฝังให้เราดูแล”¹

พระเจ้าตรัสไว้ว่าพระองค์ไม่เคยประทานกฎที่เป็นฝ่ายโลกแต่อย่างเดียว (ดู คพ. 29:34–35) บางทีพระบัญชาให้ทำงานอาจมุ่งหมายเป็นพรแก่เราทางวิญญาณเท่าๆ กับการจัดทำให้เราทางร่างกาย (ดูปฐมกาล 3:17–19)

การพึ่งพาตนเองทางวิญญาณ

พรของการพึ่งพาตนเองทางโลกปรากฏชัดเป็นพิเศษในยามเกิดวิกฤติ เช่น ภัยธรรมชาติ การว่างงาน หรือความสับสนวุ่นวายด้านการเงิน แต่การพึ่งพาตนเองทางวิญญาณสำคัญเท่าเทียมกันในเวลาเช่นนั้น คนที่มีรากฐานมั่นคงทางวิญญาณได้รับพรด้วยสันติสุข การรับรองความมั่นใจ และศรัทธาที่มากขึ้นเมื่อร้องขอความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์

ผู้นำศาสนจักรแนะนำเราให้เตรียมรับวิกฤติทางวิญญาณ ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง กล่าวว่า

“เราได้รับการสอนให้สะสม...อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และหากอยู่ในวิสัยที่ทำได้ให้สะสมเชื้อเพลิง—ที่บ้าน ...

“เราไม่เห็นหรือคิดว่าหลักธรรมเดียวกันนี้ประยุกต์ใช้ได้กับการดูแลและการเปิดเผย การแก้ปัญหา การให้คำแนะนำ และการนำทาง ...

“ถ้าเราสูญเสียความเป็นอิสระทางอารมณ์และทางวิญญาณ สูญเสียการพึ่งพาตนเอง เราจะอ่อนแอมากทีเดียว บางทีอาจจะมากกว่าเมื่อเราพึ่งพาวัตถุด้วยซ้ำ”²

การให้และการรับ

เราไม่ควรเข้าใจผิดคิดว่าการพึ่งพาตนเองเป็นการยืนอยู่บนลำแข้งของตนเองโดยสิ้นเชิง เพราะสุดท้ายแล้วเราต่างก็พึ่งพาอาศัยพระบิดาบนสวรรค์ทุกเรื่อง (ดู โมไซยาห์ 2:21) เราต้องการการนำทาง

อย่างต่อเนื่อง การปกป้องรักษา และความคุ้มครองจากพระองค์

เราพึ่งพาอาศัยกันด้วยเช่นกัน เนื่องจากเราได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณต่างกัน พระองค์จึงทรงคาดหวังให้เราแบ่งปันสิ่งที่เราได้รับ ทั้งนี้เพื่อคนทั้งปวงจะได้รับพร (ดู คพ. 46:11–12) กฎแจกก็คือพึ่งพาตนเองเท่าที่เรามีพลังความสามารถทำเช่นนั้นได้ รับผิดชอบต่อผู้อื่นเมื่อเราทำได้ และเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้รับพรจากการรับใช้เรายามจำเป็น

ยิ่งเราพึ่งพาตนเองมากเพียงใด—ทั้งทางวิญญาณและทางโลก—เราจะยิ่งทำประโยชน์ได้มากเพียงนั้น เอ็ดเดอร์เฮลล์อธิบายว่า “เป้าหมายสุดท้ายของเราคือเป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และเป้าหมายนั้นยกระดับขึ้นเมื่อเรารับผิดชอบต่อผู้อื่นโดยไม่คำนึงถึงตนเอง ความสามารถในการรับใช้เพิ่มขึ้นหรือลดลงตามระดับการพึ่งพาตนเองของเรา”³

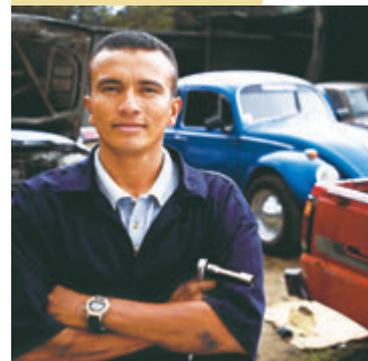
ความรับผิดชอบส่วนตัว

หลุยส์ คิวสเปเห็นว่าความมานะบากบั่นและความวางใจในพระเจ้าส่งผลให้เขาได้รับพรฝ่ายโลกในเรื่องงาน ปริญญา และครอบครัวที่เป็นปีกแผ่นมากขึ้น ในทางกลับกัน ประโยชน์ทางโลกเหล่านี้ก็เสริมสร้างศรัทธาของเขา เขาทำตามคำตักเตือนของประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) ที่ว่า “ตราบเท่าที่ยังมีความสามารถทางร่างกายหรือทางอารมณ์ ย่อมไม่มีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายแท้จริงคนใดจะสมัครใจโยนภาระเรื่องความผาสุกของตนหรือของครอบครัวให้ผู้อื่น ตราบใดที่เขาทำได้ ภายใต้การดูแลของพระเจ้าและด้วยแรงงานของเขาเอง เขาจะเป็นผู้จัดหาสิ่งจำเป็นฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณของชีวิตให้ตนเองและครอบครัว”⁴ ■

อ้างอิง

1. โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, “A Gospel Vision of Welfare: Faith in Action,” *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (2009), 1–2.
2. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “Solving Emotional Problems in the Lord’s Own Way,” *Ensign*, พ.ศ. 1978, 91–92.
3. โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, “A Gospel Vision of Welfare,” 2.
4. สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, “Welfare Services: The Gospel in Action,” *Ensign*, พ.ศ. 1977, 77–78.

ยิ่งเราพึ่งพาตนเองมากเพียงใด—ทั้งทางวิญญาณและทางโลก—เรา จะยิ่งทำประโยชน์ได้มากเพียงนั้น

โดย เอ็ลเดอริไมเคิล
จอห์น ยู. เทห์
แห่งสภาวจีตลิลิ

พลังแห่ง พระคำของพระเจ้า

มีกิจกรรมอื่นๆ เพียงไม่กี่อย่างที่จะทำให้เราได้ประโยชน์ทางวิญญาณมากกว่า
การศึกษาพระคัมภีร์สม่ำเสมอทุกวัน

บ ณะรับใช้เป็นอธิการเมื่อหลายปีก่อน ข้าพเจ้ากับที่ปรึกษาตัดสินใจว่าเราจะไปเยี่ยมบ้านของสมาชิกทุกคนปีละครั้ง ระหว่างการเยี่ยมชมหนึ่งเราเดินไปตามรางรถไฟที่ถูกทิ้งร้างสองข้างทางมีบ้านกล่องกระดาษหลังเล็กๆ กว้างไม่เกินหกคูณหกฟุต (ราว 2 คูณ 2 เมตร) พื้นทีเล็กๆ นี้ใช้เป็นห้องนั่งเล่น ห้องรับประทานอาหาร ห้องนอน และห้องครัวของครอบครัว

ผู้ใหญ่ที่อาศัยอยู่ในเขตนั้นวางวิถีและสร้างกิจวัตรเอาไว้ ผู้ชายส่วนใหญ่ว่างงานหรือทำงานต่ำกว่าความสามารถ พวกเขาใช้เวลาส่วนใหญ่มารวมกลุ่มกันสูบบุหรี่และดื่มเบียร์รอบโต๊ะที่มีไวใช้สอยแก้ขัด ส่วนผู้หญิงรวมกลุ่มกันโดยเน้นสนทนาเรื่องข่าวที่ถกเถียงกันมากที่สุดของวันนั้น สอดแทรกด้วยการกล่าวร้ายซุบซิบนินทา การพนันเป็นการฆ่าเวลา ที่คนหนุ่มและคนสูงวัยชอบเป็นพิเศษเช่นกัน

สิ่งที่รบกวนจิตใจข้าพเจ้ามากที่สุดคือดูเหมือนผู้คนจะพอใจการใช้ชีวิตทั้งชีวิตแบบนี้ ข้าพเจ้าสรุปในภายหลังว่าบางทีสำหรับคนเหล่านี้ส่วนใหญ่ ความสิ้นหวังทำให้พวกเขาเชื่อว่าตนถูกส่งมารับ

ชะตากรรมนี้ นั่นเป็นภาพที่น่าปวดใจจริงๆ

ข้าพเจ้าทราบในภายหลังว่าที่ปรึกษาของข้าพเจ้าที่เป็นวิศวกรเคยอาศัยอยู่ในย่านนั้น ข้าพเจ้าเดาไม่ออกเลยเพราะครอบครัวเขาแตกต่างมากจากครอบครัวที่ข้าพเจ้าเห็นที่นั่น พี่น้องทุกคนของเขามีการศึกษาและมีครอบครัวที่ดี

คุณพ่อของที่ปรึกษาข้าพเจ้าเป็นคนเรียบง่ายธรรมดา หลังจากพบเขา ข้าพเจ้าเกิดคำถามหลายข้อ เขายกกระดืบตนเองอย่างไร เขาดีงครอบครัวออกจากสภาพเหล่านั้นอย่างไร อะไรทำให้เขามองเห็นสิ่งที่จะเป็นไปได้ เขาพบความหวังจากที่ใดในเมื่อทุกอย่างที่อยู่รอบข้างเขาดูเหมือนสิ้นหวัง

หลายปีต่อมา ในพระวิหารมะนิลา ฟิลิปปินส์ ข้าพเจ้าเข้าร่วมการประชุมของประธานคณะเผยแผ่และภรรยาที่รับใช้ในฟิลิปปินส์เวลานั้น เรื่องแปลกประหลาดมากปรากฏต่อข้าพเจ้าขณะเข้าห้องๆ หนึ่งในพระวิหาร คนที่ยืนอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้าคือคุณพ่อของที่ปรึกษาข้าพเจ้า—ชายที่เรียบง่าย ทำให้อ่อนน้อม—สวมเสื้อผ้าสีขาว

ขณะนั้นภาพสองภาพปรากฏต่อสายตาคือข้าพเจ้า

ค้นพบพระคัมภีร์ อีกครั้ง

“ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า
ช่วงเวลาหนึ่งในชีวิต
เรา เราแต่ละคนต้องค้น
พบพระคัมภีร์ด้วยตัวเรา
เอง—และไม่เพียงค้นพบ
ครั้งเดียวเท่านั้น แต่
ค้นพบครั้งแล้วครั้งเล่า”

ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู.
คิมบัลล์ (1895–1985),
คำสอนของประธานศาสนจักร:
สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์
(2006), 68.

ภาพแรกคือชายคนหนึ่งกำลังตีเบียร์กับเหล่า
สหายและใช้ชีวิตโดยเปล่าประโยชน์ ภาพที่สองเห็น
ชายคนเดียวกันสวมเสื้อผ้าสีขาวและกำลังประกอบ
ศาสนพิธีในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ ความแตกต่างโดย
สิ้นเชิงของภาพอันสวยงามภาพที่สองจะคงอยู่ในใจ
และความคิดข้าพเจ้าชั่วกาลนาน

พลังแห่งพระคำ

อะไรทำให้บราเดอร์ที่ดีท่านนี้ยกระดับตนเองและ
ครอบครัว คำตอบอยู่ในพลังแห่งพระคำของพระเจ้า
เป็นเจ้า

ข้าพเจ้าเชื่อว่ามีกิจกรรมอื่นๆ ไม่ก็อย่างที่จะทำ
ให้เราได้ประโยชน์ทางวิญญาณมากกว่าการศึกษา
พระคัมภีร์สม่ำเสมอทุกวัน ในหลักคำสอนและพันธ-
สัญญาภาค 26—การเปิดเผยที่ประทานให้เพื่อ “บำรุง
ขวัญ, กำลังใจ, และสอน”¹ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ
สมิทและคนอื่นๆ—พระเจ้าทรงแนะนำว่า “ดูเถิด,
เรากล่าวแก่เจ้าว่าจงอุทิศเวลาของเจ้าแก่การศึกษา
พระคัมภีร์” (ข้อ 1)

พระคัมภีร์มอรมอนบอกเราว่า “การสั่งสอนพระ-
วจนะ... บังเกิดผลอันมีพลังแก่จิตใจผู้คนยิ่งกว่า
ดาบ, หรือสิ่งใด, ที่ได้เกิดกับพวกเขา” (แอลมา
31:5)

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโครัม-
มัศรสาวกสิบสองสอนดังนี้ “เมื่อเข้าใจหลักคำสอนที่
แท้จริง สิ่งนี้จะเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรม การ
ศึกษาหลักคำสอนของพระกิตติคุณจะปรับปรุง
พฤติกรรมได้เร็วกว่าการศึกษาพฤติกรรมเพื่อปรับ-
ปรุงพฤติกรรม”²

ประธานเอสรา แพพท์ เบ็นสัน (1899–1994)
กล่าวว่า “พระเจ้าทรงทำงานจากภายในสู่ภายนอก
โลกทำงานจากภายนอกสู่ภายใน โลกจะนำผู้คน
ออกจากสลัม พระคริสต์ทรงนำสลัมออกจากผู้คน
และจากนั้นพวกเขาจะนำตนเองออกจากสลัม โลก
จะหลอมมนุษย์โดยเปลี่ยนสภาพแวดล้อมของพวกเขา
พระคริสต์ทรงเปลี่ยนมนุษย์ และมนุษย์จะเป็น

ผู้เปลี่ยนสภาพแวดล้อมของตนหลังจากนั้น โลกจะ
ปรับพฤติกรรมมนุษย์ แต่พระคริสต์ทรงสามารถ
เปลี่ยนธรรมชาติวิสัยของมนุษย์”³

ข้าพเจ้าเติบโตใหญ่ในฟิลิปปินส์ จึงได้รู้ว่าเมื่อไม่นาน
มานี้เช่นเดียวกับเมื่อต้นทศวรรษ 1900 การใช้พระ-
คริสต์ธรรมคัมภีร์จำกัดเฉพาะผู้นำศาสนาเท่านั้น
คนทั่วไปไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้หรือเป็นเจ้าของงาน
เขียนศักดิ์สิทธิ์

เมื่อเทียบกันแล้ว เราอยู่ในยุคที่การใช้พระคัมภีร์
ไม่เคยเกิดขึ้นลักษณะนี้มาก่อน ในประวัติศาสตร์
ของโลก บุตรธิดาของพระเจ้าไม่เคยมีโอกาส
ชื่นชมเนื้อหาศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้เช่นที่มีอยู่ปัจจุบัน
หนังสือพระคัมภีร์ซื้อหาได้ง่ายตามร้านหนังสือหรือ
ออนไลน์ เราสามารถเข้าไปใช้ฉบับอิเล็กทรอนิกส์ได้
ทันทีผ่านเว็ลด์ไวด์เว็บและโปรแกรมหลายรูปแบบ
การเตรียมพูด การเขียนบทความ และการค้นหา
ข้อมูลไม่เคยสะดวกสบายเท่านี้มาก่อน

พระเจ้าเป็นเจ้าประทานเทคโนโลยีใหม่นี้ด้วยจุด
ประสงค์อันสุขุม แต่ปฏิบัติเพิ่มการโจมตีและใช้
ความก้าวหน้าที่เทคโนโลยี—ที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรง
ประสงค์จะใช้ช่วยเรา—ส่งเสริมจุดประสงค์ของเขา
ในการทำให้เรา “เศร้าหมองเหมือนตัวเขา” (2 นิไฟ
2:27)

เพราะฉะนั้น เราจึงมีหน้าที่รับผิดชอบที่จะฝึก
ใช้สิ่งซึ่งพระบิดาบนสวรรค์ประทานแก่เราอย่าง
เหมาะสม สอดคล้อง และเกิดประสิทธิผล

ความศักดิ์สิทธิ์ของพระคำ

เราเหล่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายยอมรับและเห็น
คุณค่าของพระคัมภีร์ แต่บางครั้งการกระทำของเรา
และความเอาใจใส่พระคัมภีร์ไม่แสดงให้เห็นว่าเป็น
แบบนั้น การไม่เข้าใจคุณค่าและความสำคัญของ
พระคัมภีร์บรรยายไว้เป็นอย่างดีในความฝันของโฮ

“และพ่อเห็นหมู่ชนเหลือคณานับ, ซึ่งจำนวนมาก
ของหมู่ชนนี้กำลังเบียดเสียดกันออกมา, เพื่อพวก
เขาจะได้มาถึงทางซึ่งพามาถึงต้นไม้ที่พ่อยืนอยู่

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพวกเขาออกมา, และเริ่มต้นเดินในทางซึ่งนำไปถึงต้นไม้”

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเกิดหมอกแห่งความมืด; แต่แท้จริงแล้ว, แม้เป็นหมอกแห่งความมืดที่เป็นอย่างยิ่ง, ถึงกับว่าพวกเขาผู้เริ่มต้นเดินในทางนั้นแล้วหลงทาง, จนพวกเขาพลัดออกนอกทางและหลงไป” (1 นิโอฟ 8:21-23)

การคิดว่าเราเพียงต้องเดินในเส้นทางโดยไม่ต้องจับราวเหล็กคือความโง่เขลา และจะนำไปสู่ความพินาศแน่นอน นี่โอฟอธิบายความหมายของการยึดราวเหล็กให้แน่นดังนี้ “ดังนั้น, ท่านต้องมุ่งหน้าด้วยความแน่วแน่ในพระคริสต์, โดยมีความเจิดจ้าอัน

บริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อมนุษยทั้งปวง. ดังนั้น, หากท่านจะมุ่งหน้า, *ดื่มด่ำพระวจนะของพระคริสต์*, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้ว, ดูกฎ, พระบิดาตรัสดังนี้: *เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์*” (2 นิโอฟ 31:20; เน้นตัวเอน)

ขอให้เราสำรวจมากขึ้นว่าเกิดอะไรขึ้นกับคนเหล่านั้นซึ่งตระหนักในความสำคัญของราวเหล็กขณะที่พวกเขาพยายามเดินให้ถึงต้นไม้

“และผู้ใดที่สดับฟังพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า, และยึดมันในพระวจนะนั้นแล้ว, พวกเขาจะไม่พินาศเลย; ทั้งสิ่งล่อลวงและลูกศรเพลิงของปฏิปักษ์ก็ไม่อาจครอบงำพวกเขาไปสู่ความมืดบอด, เพื่อชักจูงพวกเขาไปสู่ความพินาศได้” (1 นิโอฟ 15:24)

ในหนังสือของแอลมาเราอ่านว่า

“ความรู้ในความดีลับของพระผู้เป็นเจ้าประทานไว้ให้หลายคน; กระนั้นก็ตามพวกเขาได้รับพระบัญชาอย่างเคร่งครัดว่าพวกเขาจะไม่ถ่ายทอดออกไปนอกจากตามพระวจนะส่วนที่พระองค์ประทานแก่ลูกหลานมนุษย์, ตามความใส่ใจและความขยันหมั่นเพียรที่พวกเขาถวายแด่พระองค์.

“และฉะนั้น, เขาที่ใส่ใจตนแข็งกระด้าง, ผู้เดียวกันนั้นย่อมได้รับพระวจนะน้อยลง; และแก่คนที่ไม่ใส่ใจตนแข็งกระด้าง, ก็จะประทานพระวจนะมากขึ้นเรื่อยๆ, จนกว่าจะประทานให้เขาได้รับความดีลับของพระผู้เป็นเจ้าจนเขาจะรู้พระวจนะเหล่านั้นในความไพบูรณ์

“และแก่พวกเขาที่ใส่ใจตนแข็งกระด้าง, ก็จะประทานพระวจนะให้พวกเขาให้น้อยลงจนพวกเขาไม่รู้จะอะไรเกี่ยวกับความดีลับของพระองค์; และเมื่อนั้นพวกเขาย่อมถูกมารพาไปเป็นเชลย, และถูกนำลงไปสู่ความพินาศโดยความประสงค์ของเขา” (แอลมา 12:9-11)

ข้าพเจ้าเชื่อว่าการไม่ใส่ใจศึกษาพระคัมภีร์เป็นประจำเป็นรูปแบบหนึ่งของการทำใจแข็งกระด้าง ข้าพเจ้าเกรงว่าถ้าเรายังขึ้นอยู่กับชีวิตนั้น เราจะได้รับพระคำน้อยลงและในที่สุดจะไม่รู้จะอะไรเลยเกี่ยวกับความดีลับของพระผู้เป็นเจ้า อีกนัยหนึ่งคือ การศึกษาพระคัมภีร์ทุกวันจะช่วยให้เราสร้างพลังทางวิญญาณและความรู้เปิดโปงความหลอกลวงของมาร และค้นพบวงที่มารวางไว้จับเรา

ขณะถามตนเองด้วยคำถามต่อไปนี้ ขอให้ท่านยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสกับความคิดและใจท่าน

- ฉันใช้เวลาศึกษาพระคัมภีร์ทุกวันหรือไม่
- ถ้าไม่ ฉันมีข้ออ้างอะไรที่จะไม่ทำเช่นนั้น
- ข้ออ้างของฉันจะเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าหรือไม่

ข้าพเจ้าทำทนายท่านให้ตั้งใจมั่นว่าจะอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน อย่าเข้านอนคืนนี้จนกว่าท่านจะได้อ่าน ขณะอ่าน ท่านจะเกิดความปรารถนามากขึ้นที่จะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าและเปลี่ยนแปลงชีวิตตนเอง ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริคัมซังก์-ฮาวาย เมื่อวันที่ 22 มีนาคม ค.ศ. 2011 คำปราศรัยฉบับเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ devotional.byuh.edu/archive

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 24, คำนำภาค.
2. ดู บอยล์ เค. แพคเกอร์, “อย่ากลัว,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2004, 98.
3. เอสรา แพพท์ เบ็นสัน, “Born of God,” *Ensign*, ต.ค. 1985, 6.

! พระของ~ ส่วนสิบ

พระเจ้าทรงบัญชาเราให้จ่ายส่วนสิบ ในทางกลับกัน พระองค์ทรงสัญญาจะ “เปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์...และเทพรอย่างล้นไหล...[จนไม่มีที่พอจะรับ]” (มาลาคีย์ 3:10) อย่างไรก็ตาม พระองค์มาในวิธีของพระองค์และในเวลาของพระองค์ และจะเป็นฝ่ายวิญญานหรือฝ่ายโลกก็ได้

แม้มีพรสัญญาไว้ แต่ส่วนสิบอาจจะไม่ใช่พระบัญญัติที่เชื่อฟังได้ง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงของความยุ่งยากทางเศรษฐกิจหรือการต่อต้านของครอบครัว แต่เมื่อวิสุทธิชนยุคสุดท้ายต่อไปนี้ปฏิบัติตาม การจ่ายส่วนสิบจึงช่วยให้สมาชิกศาสนจักรรู้ซึ่งมากขึ้นถึงพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตพวกเขา

การจ่ายส่วนสิบนำมาซึ่งพระมากมาย
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการช่วยให้เรารู้ซึ่งมากขึ้น
ถึงพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตเรา

ส่วนสิบเพิ่มพูนศรัทธา

หลังจากเราแต่งงานได้ไม่นาน ดิฉันกับสามีก็ย้ายไปอยู่เมืองไกลทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีเพียงเราเป็นสมาชิกศาสนจักรในเมืองนั้น สามีเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ และเราต้องการทำตามพระบัญญัติทุกข้อของพระเจ้า

ทุกเดือนเราจะเก็บส่วนสิบไว้ในซองจนกว่าจะมอบให้อธิการ สามีของดิฉันมีความเชื่อมั่นแรงกล้าว่าถ้าเราทำตามกฎนี้ เราจะได้รับพรและความคุ้มครอง

เราอยู่ในโรงแรมที่ร้อน ราคาแพง และไม่สะดวกสบายระหว่างหาบ้านเช่า การค้นหาของเราไร้ผลอยู่หลายวัน บ้านหลังเดียวที่เราเจอเป็นบ้านหลังเล็กน่ารัก เจ้าของอยู่อีกเมืองหนึ่ง คนนอกหลายคนพยายามจะเช่า แต่พวกเขาหาเจ้าของบ้านไม่เจอ

เช้าวันหนึ่งเราเพิ่งสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับสถานการณ์ของเรา จบพอดีตอนที่ชายหนุ่มคนหนึ่งมาเคาะประตู เขาบอกเราว่าเจ้าของบ้านหลังนั้นกลับมาช่วงสั้นๆ สามีดิฉันรีบไปพบเธอขณะดิฉันยังสวดอ้อนวอนต่อขอให้เราได้บ้านหลังนั้น เขากลับมารายงานว่าสุภาพสตรีคนนั้นให้เราเช่าบ้านโดยคิดค่าเช่าถูกอย่างเหลือเชื่อ สิ่งที่เพิ่มปิติของเราคือบ้านหลังนั้นมีเครื่องเรือนอยู่แล้ว เวลานั้นทั้งหมดที่เรามีคือกล่องใหญ่สองใบและกระเป๋าเสื้อผ้าหนึ่งใบบรรจุข้าวของเต็มไปหมด

กฎส่วนสิบไม่เกี่ยวกับเงินทองแต่เกี่ยวกับศรัทธา สามีดิฉันมีรายได้ไม่มาก แต่เมื่อเราจ่ายส่วนสิบอย่างซื่อสัตย์ พระเจ้าทรงอวยพรเราให้พบบ้านที่ดีและสามารถเลี้ยงดูตนเองได้ ลัวร์เตส โซลิส เด ดูราน, โบลิเวีย

ส่วนสิบนำมาซึ่งสันติสุข

ผมวางใจพระเจ้าและพระบัญญัติของพระองค์เสมอ แต่เมื่อเศรษฐกิจเริ่มแยลง ผมสูญเสียงานล่วงเวลาไปหลายชั่วโมงและเงินเดือนน้อยลง ผมเลิกจ่ายส่วนสิบและบอกตนเองว่าพระเจ้าคงเข้าพระทัย แต่หนักกลับเพิ่มขึ้นและเงินค่าจ้างลดลง

ญาติหลายคนเห็นผมลำบาก จึงบอกผมว่าเหนือสิ่งอื่นใดผมควรจ่ายส่วนสิบเพราะนี่จะช่วยผมเอาชนะการทดลอง แต่ผมมักหลงเอยด้วยการจ่ายบิดแทน ผมเต็มใจจ่ายส่วนสิบเมื่อคลื่นการเงินสงบ แต่ผมกลับกลัวเมื่อสถานการณ์การเงินของผมปั่นป่วน (ดู มัทธิว 14:28-31)

ขณะมุ่งหน้ากลับบ้านหลังเลิกงานตอนบ่ายวันหนึ่งหลังจากได้รับเงิน ผมก็นึกถึงหนี้สินทั้งหมด ผมหันกลับมาสวดอ้อนวอนว่า “พระบิดา ข้าพระองค์จะทำอย่างไร” ทันทีที่ลืมตาผมสังเกตเห็นโปสเตอร์แผ่นหนึ่งบนเพดานรถประจำทางเป็นภาพเปโตรกำลังจะจมลงไปในทะเลปั่นป่วนโดยมีพระผู้ช่วยให้อพยพหนีจากพระหัตถ์ไปช่วยเขา ด้านล่างของโปสเตอร์เขียนว่า “ศรัทธาอันไม่สิ้นคณอน” ผมตระหนักว่าผมต้องจ่ายส่วนสิบถ้าผมต้องการชำระหนี้สินให้หมด

สำหรับบิดามารดา

ในเรื่อง “แค่เหรียญเดียว” (เลียมโฮนา, ส.ค. 2011, 70–71) ดาเนียลเรียนรู้อะไรจากการจ่ายส่วนสิบเป็นทางเลือกที่ดี—ถึงแม้เขาจะบริจาคเพียงเหรียญเดียว กิจกรรมต่อไปนี้อธิบายการใช้เงินส่วนสิบในด้านต่างๆ บางด้าน การอ่านบทความนี้เป็นครอบครัวอาจเป็นวิธีที่ดีในการเริ่มสนทนาเรื่องส่วนสิบ เพื่อช่วยให้บุตรธิดาของท่านจดจำว่าศาสนจักรใช้ส่วนสิบอย่างไร ท่านอาจจะใช้ภาพบางภาพในกิจกรรมมาประดับขวดโหลหรือกล่องส่วนสิบของพวกเขา

ท่านสามารถอ่าน เลียมโฮนา ฉบับย้อนหลังทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org

เมื่อกลับบ้าน ผมหาของส่วนสิบและนำส่วนสิบใส่ไว้ในนั้น ขณะปิดผนึกผมได้ยินคำพูดว่า “ทุกอย่างดี” และรู้สึกถึงปีติที่ทำให้จิตวิญญาณผมสงบสุข

ผมทราบว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจะทรงนำพรเข้ามาในชีวิตผมเมื่อพระองค์ทรงเห็นควรทำเช่นนั้น กว่าที่จะถึงเวลานั้นทะเลาะจะยังปั่นป่วน แต่สันติสุขที่ผมรู้สึกเพราะเชื่อฟังมีมากเกินไป ริคาร์โต เรเยส วิลลัลตา, เอลซัลวาดอร์

ส่วนสิบนำมาซึ่งการเปลี่ยนใจเลื่อมใส

ปัญหาเรื่องการจ่ายส่วนสิบเกิดขึ้นในครอบครัวเราเมื่อลูกสาวของเราเข้าร่วมศาสนจักร ตอนนั้นทั้งดิฉันกับสามีไม่ได้เป็นสมาชิก เธอมีรายได้ของตนเอง แต่เพราะเธออาศัยอยู่กับดิฉันและสามี เราทุกคนจึงช่วยกันออกค่าใช้จ่าย ดิฉันนึกภาพไม่ออกว่าเราจะจัดการอย่างไรถ้าขาด 10 เปอร์เซ็นต์จากรายได้ของเธอที่เธอตัดสินใจจ่ายส่วนสิบ แต่ดิฉันค่อยๆ ชินกับการตัดสินใจของลูกสาว ทุกครั้งที่เธอนำเช็คเงินเดือนกลับมาบ้าน คำถามแรกๆ ของดิฉันคือ “ลูกกันส่วนสิบไว้หรือยัง”

ในที่สุดดิฉันสนใจเรียนพระกิตติคุณ แต่ตัดสินใจไม่เข้าร่วมศาสนจักรเพราะต้องจ่ายส่วนสิบ การจ่ายส่วนสิบสองคนจากงบประมาณครอบครัวหนึ่งครอบครัวถือว่ามากเกินไป

หลังจากมาโบสถ์เกินหนึ่งปี ดิฉันเริ่มรู้สึกไม่พอใจและไม่สบายใจเมื่อได้ตรวจและสวดอ้อนวอน ดิฉันจึงตระหนักว่าดิฉันต้องการจ่ายส่วนสิบ ดิฉันแปลกใจกับความปรารถนาที่ดิฉันเคยต่อต้านมาก่อน

วันอาทิตย์ถัดมา ดิฉันขอไปบริจาคส่วนสิบจากประธานสาขา ดิฉันผิดหวังเมื่อได้ยินว่าดิฉันจ่ายส่วนสิบไม่ได้จนกว่าจะเป็นสมาชิก แต่ดิฉันสามารถบริจาคได้ ดิฉันจึงบริจาค 10 เปอร์เซ็นต์ของรายได้ให้ศาสนจักรของพระเจ้า ดิฉันรู้สึกสบายใจ เกิดปีติและความพอใจทันที ดิฉันแทบอดใจรอวันรับบัพติศมาไม่ไหว เพื่อดิฉันจะจ่ายส่วนสิบได้จริงๆ

ดิฉันทราบว่าพรฝ่ายโลกที่เราได้รับในครอบครัวมาจากการจ่ายส่วนสิบ แต่พระประเสริฐสุดคือความรู้สึกที่ไม่อาจหาอะไรเทียบได้เมื่อเราเชื่อฟังพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ความพอใจจากการเชื่อฟัง ความมั่นใจว่าพระบิดาบนสวรรค์จะไม่ทรงทอดทิ้งเรา ความรู้สึกสงบและความสุข

โอลกา นิโคลาเยฟนา ครีฟโก, ยูเครน

ส่วนสิบเป็นพรแก่ครอบครัว

ดิฉันเติบโตในศาสนจักรแต่ห่างเหินไปสมัยเป็นวัยรุ่น เมื่อดิฉันกลับเข้ามาในศาสนจักร เดลลามีดิฉันสนับสนุนแต่ไม่สนใจจะพบกับผู้สอนศาสนา

หลังจากกลับมาแข่งขัน ดิฉันเข้าพบอธิการเพื่อสัมภาษณ์ใบรับรองพระวิหาร เขาถามว่าดิฉันจ่ายส่วนสิบเต็มหรือไม่ ดิฉันดีใจที่ประกาศได้ว่าจ่ายเต็ม ยังความประหลาดใจแก่ดิฉันเมื่ออธิการถามว่า “สามีคุณทราบไหมว่าคุณจ่ายส่วนสิบ” ดิฉันตกใจมาก—ทำไมเรื่องนี้จึงสำคัญ อธิการขออภัยอย่างนุ่มนวลให้ดิฉันกลับมา หลังจากดิฉันบอกเดลแล้วว่ากำลังจ่ายส่วนสิบ

ในที่สุดเช้าวันอาทิตย์วันหนึ่ง ดิฉันก็รวบรวมความกล้าบอกสามีว่าดิฉันกำลังจ่ายส่วนสิบ เดลทำให้ดิฉันตะลึงงันเมื่อเขาตอบเพียงว่า “ผมรู้” นี่เป็นปาฏิหาริย์ส่วนสิบเรื่องแรกในหลาย ๆ เรื่อง

ต่อมาไม่นาน เดลโอนเรื่องการเงินครอบครัวให้ดิฉันดูแล เมื่อดิฉันอธิบายว่าดิฉันจะจ่ายส่วนสิบเต็มจากรายได้ทั้งหมดของเรา เขาอนุมัติเพราะเห็นพรที่ได้จากส่วนสิบ

เวลานี้ตู้อาหารของเราเต็มตลอด เราสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวทุกวัน เราให้ผู้สอนศาสนาแวะมาที่บ้านอย่างน้อยเดือนละครั้ง และสามีดิฉันเข้าร่วมการสังสรรค์ในครอบครัว ดิฉันเชื่อว่าสักวัน เดลจะเข้าร่วมศาสนจักรและการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเขาจะเริ่มจากการตัดสินใจให้เราจ่ายส่วนสิบเต็มด้วยกัน
แซนดี เกรแฮม, นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

ส่วนสิบเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์

หลายปีก่อนสามีดิฉันตกงาน เราพยายามจ่ายบิลและซื้ออาหารด้วยเงินสงเคราะห์น้อยนิดที่ดิฉันได้รับ แต่เราก็อยู่รอดมาได้

ตอบคำถาม

ศาสนจักรใช้ส่วนสิบอย่างไร

หลักการเรื่องส่วนสิบ—การให้หนึ่งสิบของรายได้ด้วยความสมัครใจเพื่องานของพระเจ้า—สอนกันมาตั้งแต่สมัยพันธสัญญาเดิม (ดู ปฐมกาล 14:17-21) นี่เป็นวิธีที่พระเจ้าทรงจัดสรรเงินทุนให้ศาสนจักรของพระองค์ ปัจจุบันศาสนจักรใช้ทุนส่วนสิบสำหรับ (1) สร้างพระวิหาร โบสถ์ และอาคารอื่นๆ ของศาสนจักร (2) จัดหาทุนดำเนินงานให้ศาสนจักร (3) จัดสรรเงินทุนให้โปรแกรมเผยแพร่ศาสนา (ไม่รวมค่าใช้จ่ายส่วนตัวของผู้สอนศาสนา) (4) เตรียมสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในชั้นเรียนและองค์การต่างๆ ของศาสนจักร และ (5) ดำเนินงานสำคัญอื่นๆ เช่น งานพระวิหารและประวัติครอบครัว

แม้จะสนับสนุนให้ดิฉันทุ่มเทแก่ศาสนจักร แต่สามีขัดเคืองใจที่ดิฉันจ่ายส่วนสิบขณะที่เรายังบิลแทบไม่ไหว แต่ดิฉันรู้สึกว่าการเชื่อฟังพระบัญญัติข้อนี้ต่อไป

ถึงแม้เราจะมีเงินน้อย แต่เรามีสวนเล็กๆ เมื่อถึงฤดูใบไม้ผลิ นอกจากผักสารพัดชนิดแล้วเรายังปลูกแครอท มันฝรั่ง พืชตระกูลถั่ว มะเขือเทศ พริกแดง และสมุนไพรด้วย สวนของเราออกमतลอดฤดูร้อน และเราได้ผลเก็บเกี่ยวมากมาย ต้นพลัมเกือบหักเพราะน้ำหนักของผลพลัม ช่วงฤดูร้อนดิฉันอุ่นอยู่กับการนำผักผลไม้ใส่ขวดเก็บไว้ในช่องแช่แข็ง ทำแยม อบพาย และแบ่งปันผลผลิตให้เพื่อนบ้าน

วันหนึ่งขณะเดินผ่านสวนเล็กๆ ของเรา ดิฉันนึกถึงสัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของว่าพระองค์จะทรงเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์และ “เทพรอย่างล้นไหลมาให้...[จนเราไม่มีที่พอจะรับ]” (มาลาคีย์ 3:10)

เมื่อนึกถึงตู้แช่แข็งที่เต็มไปด้วยพืชผัก ดิฉันตระหนักว่าพระบิดาบนสวรรค์ประทานพรเราจริงๆ สวนเล็กๆ ของเราให้ผลผลิตมากพอจะค้าจุนเราในยามขัดสน—มากพอและเหลือเพื่อ ดิฉันซาบซึ้งใจอย่างยิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของประทานพรเราเมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ ■

แจ็กเกอลีน เคอร์บีสัน, อังกฤษ

สร้างประเพณีอีสเตอร์ ที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง

เนื่องในวันอีสเตอร์ เราเฉลิมฉลองของประทานแห่ง
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา นั่นคือ การชดใช้

โดย ไตแอน แอล. แมนแกม

ในวันอาทิตย์อีสเตอร์เมื่อหลายปีก่อน เป็นลูกชายวัยสี่ขวบ
ของดิฉันเดินมาตามโถงทางเดินของอาคารประชุมหลัง
เล็กปฐมวัย พลังโบกกระดาษที่เขาระบายสีไว้อย่างมี
ความสุข เขาร้องบอกด้วยความตื่นเต้นประสาเด็กว่า “แม่ครับ
แม่ครับ แม่เคยได้ยินเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ไหมครับ” เขา
ต้องการให้แน่ใจว่าดิฉันเคยได้ยินข่าวดีเรื่องนี้ บางอย่างที่คุณ
ปฐมวัยพูดไว้ทำให้เป็นชายซึ่งใจอย่างยิ่งจนเขาเริ่มเข้าใจการ
ฟื้นคืนพระชนม์อย่างเบิกบานใจ จะดีเพียงใดถ้าเราทุกคนรู้สึก
เบิกบานใจอย่างเดียวกันในวันอีสเตอร์

การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ รวมถึงการฟื้นคืนพระชนม์ คือ
แก่นแท้ของอีสเตอร์ การสร้างประเพณีที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง
จะช่วยเราจดจำกับของประทานเหล่านี้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
ของเรา

การนมัสการและประเพณีวันอาทิตย์

เราเหล่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายนมัสการด้วยกันในวันอีสเตอร์
เจกเช่นทุกวันอาทิตย์โดยไม่มีงานเลี้ยง ขบวนพาเหรด หรืองาน
ฉลองพิเศษใดๆ ผู้นำออร์ดและผู้นำสาขาของเราวางแผนผู้พูด
และเพลงพิเศษที่เน้นเรื่องพระเยซูคริสต์ เอ็ดเดอร์แอล. ทอม
เพอร์รี่ แห่งควอรัมอัครสาวกสิบสองทูตถึงวันอาทิตย์อีสเตอร์
ดังนี้ “พระเจ้ามิได้ทรงให้ธรรมเนียนชัดเจนทางศาสนา อาทิจ
งานเลี้ยงและเทศกาลต่างๆ เพื่อเตือนเราให้นึกถึงพรที่เราได้รับ
จากพระองค์ในทุกวันนี้ แต่การมีประเพณีที่ทำให้เราใกล้ชิดกับ

มรดกอันยิ่งใหญ่ซึ่งมีให้เราชื่นชมควรเป็นสิ่งที่คุณครอบครัวยุค
พยายามรักษาไว้” (“Family Traditions,” *Ensign*, พ.ศ. 1990, 20)

ต่อไปนี้เป็นความหลากหลายของประเพณีจากครอบครัวต่างๆ
เมื่อพวกเขาฉลองอีสเตอร์และตั้งคนที่พวกเขารักเข้ามาใกล้ชิด
สนิทสนมกัน

แบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ของ พระคริสต์

- เจนิซกับเคิร์ก นีลสันเริ่ม “คืนปฐุ่ยาตาย” คืนพิเศษที่กลายเป็นประเพณีอีสเตอร์ ชิสเตอร์นีลสันกล่าวว่า “ดิฉันเชื่อว่าสิ่งที่ปฐุ่ยาตายอย่างเราทำได้ผลที่สุดคือไปบ้านของลูกๆ นั่งอยู่กับหลานๆ และให้พวกเขารู้ว่าเรามีประจักษ์พยานในพระผู้ช่วยให้รอด”
- เมื่อลูกๆ ยังเล็ก เฮคเตอร์กับเชริลีน อัลบาจัดเวลาทุกเย็นในระหว่างสัปดาห์ก่อนอีสเตอร์ไว้สำหรับบทเรียนสั้นๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงพระชนม์ชีพสัปดาห์สุดท้ายของพระผู้ช่วยให้รอด
- บางครอบครัวไปเยี่ยมหลุมศพของบุคคลที่พวกเขารัก พวกเขาพูดคุยกับลูกๆ เกี่ยวกับสมาชิกครอบครัวผู้วายชนม์และแสดงความสำนึกคุณต่อการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์

ไข่กลายเป็นสัญลักษณ์อีสเตอร์ของคนเกือบทั้งโลกเพื่อแทน
การทำให้สายรัดแห่งความตายขาดผ่านการฟื้นคืนพระชนม์ของ
พระผู้ช่วยให้รอด การระบายสีและซ่อนไข่ให้ตามล่าหาไข่อีสเตอร์
และการแจกตะกร้าอีสเตอร์จึงเป็นประเพณีทั่วโลก

- ในรัสเซียผู้คนมักทักทายกันในวันอีสเตอร์โดยพูดว่า “พระเยซูทรงฟื้น” อีกคนตอบรับว่า “ใช่แล้ว พระองค์ทรงฟื้น” ในอัลบาเนียมีประเพณีคล้ายกัน พวกเขาติดก้อนหินรูปไข่สีแดงมารวมกันและพูดว่า “พระคริสต์ทรงฟื้น”
- คาเรน สเป็นเซอร์ เก็บถนอมความทรงจำไว้ในใจเกี่ยวกับการฉลองอีสเตอร์ของคุณยายเดนิซและยังคงชอบย้อมไข่ด้วยเปลือกหอมสีม่วงที่ต้มแล้วอย่างที่คุณยายเคยทำ ครอบครัวเธอพบว่านี่เป็นโอกาสดีที่จะได้พูดคุยกันว่าไข่เป็นสัญลักษณ์ของชีวิตใหม่และการฟื้นคืนพระชนม์

- บางครอบครัวที่มีลูกเล็กๆ ชอบซ่อนไข่อีสเตอร์พร้อมกับชาวสาร พวกเขา นำของชิ้นเล็กๆ ที่เป็นสัญลักษณ์บางอย่างเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ใส่ไว้ในไข่พลาสติกพร้อมพระคัมภีร์หนึ่งข้อให้อ่าน จากนั้นจึงเขียนตัวเลขไว้ที่ไข่ตามลำดับเรื่องราวอีสเตอร์เมื่อลูกๆ แกะไข่ตามลำดับ พวกเขาจะเรียนรู้เรื่องการชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์

แบ่งปันเพลงอีสเตอร์

เพลงมีอิทธิพลต่อเราได้ดีเยี่ยมในวันอีสเตอร์

- เดวิดกับจอยซ์ เบียร์ชอบตระเวนดูคอนเสิร์ตเกี่ยวกับอีสเตอร์เพื่อช่วยให้พวกเขาระลึกถึงการเสียดชะของพระผู้ช่วยให้รอด
- เดฟกับแนนซี ฮาร์มันชอบฟัง *Messiah* ของจอร์จ ฟรีเดอริค แฮนเดลซึ่งชิสเตอร์ฮาร์มันรู้ดีว่าเพลงนี้ “เกี่ยวกับอีสเตอร์มากกว่าคริสต์มาส”
- มารดาคนหนึ่งกระตุ้นลูกๆ ที่เรียนดนตรีให้ฝึกเพลงอีสเตอร์เดือนนั้น
- ครอบครัวเดลกับซารา โอเคอร์ลันด์อยู่กันพร้อมหน้าที่ย้ายไปเพื่อร้องเพลงสวดและเพลงปฐุมว้ยเกี่ยวกับอีสเตอร์

รับประทานอาหารด้วยกันในวันอีสเตอร์

การรับประทานอาหารกับครอบครัวเป็นประเพณีอีสเตอร์อีก
อย่างหนึ่งที่มีความหมายทั่วโลก

- ครอบครัวหนึ่งรับประทานแฮมและพูดคุยกันว่าพระคริสต์ทรงทำให้กฎของโมเสสเกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างไร อีกครอบครัวหนึ่งรับประทานปลาเพื่อระลึกถึงสิ่งที่พระเยซูเสวย ครอบครัวไอซากับไมเคิล ปีเรรา รับประทานอาหารที่มีเนื้อแกะด้วย พวกเขาพูดคุยกันเกี่ยวกับสัญลักษณ์ในเรื่องราวปัสกา
- หลังจากอาหารมื้ออีสเตอร์ของครอบครัว เราถ่ายรูปภาพทุกคนในครอบครัวและเพื่อนรักคนอื่นๆ ที่มาร่วมรับประทานอาหารกับเรา เรามีสมุดภาพอีสเตอร์เล่มพิเศษที่เวลานั้นบันทึกความทรงจำอันแสนสุขของครอบครัวมานานกว่า 30 ปี
- สามีภรรยาคนหนึ่งถูกลูกๆ โต้แล้วเชิญเพื่อนผู้ใหญ่คนอื่นๆ มารับประทานอาหารมื้อพิเศษเพื่อบอกเล่าเรื่องราวในอดีตและใคร่ครวญความหมายของอีสเตอร์

- ในบางประเทศ วันหยุดอีสเตอร์รวมวันศุกร์กับวันจันทร์ด้วย ในตาฮีตี สมาชิกครอบครัวมักจะปิกนิกกันบนหมู่เกาะอื่น ในอเมริกา กลาง วิสุทธิชนยุคสุดท้ายบางคนใช้เวลาพิเศษพูดคุยกับครอบครัว รับประทานอาหารด้วยกัน แล้วไปเข้าพระวิหาร

ร่วมประเพณีที่ไม่เกี่ยวกับศาสนาในวันอื่น

ครอบครัววิสุทธิชนยุคสุดท้ายมักจัดกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับศาสนาแต่เกี่ยวข้องกับอีสเตอร์ในวันหนึ่งที่ไม่ใช่วันอาทิตย์

- ในบราซิล วันศุกร์หรือวันเสาร์ก่อนอีสเตอร์ คุณยายวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคนหนึ่งวางแครอทที่แกะแล้วหนึ่งหรือสองหัวไว้ในจุดที่มองเห็นและซ่อนไข่อีสเตอร์ไว้ใกล้ๆ แครอทเหล่านั้น
- ในวันจันทร์หลังอีสเตอร์ ครอบครัวจอยซ์กับสก็อตต์ เฮนดริคส์ชอบทำอาหารกินกันนอกบ้านและเล่นเกมตามล่าหาไข่อีสเตอร์

ให้พระคริสต์อยู่ในอีสเตอร์เสมอ

การเรียนรู้เรื่องพระเยซูคริสต์ที่การสังสรรค์ในครอบครัว ฟังเพลงอีสเตอร์ หรือเพลิดเพลินกับอาหารมื้อพิเศษสามารถยกระดับทางวิญญาณได้ทุกช่วงชีวิต การเฉลิมฉลองไม่จำเป็นต้องเป็นกลุ่มใหญ่ ประเพณีส่วนตัวของการฉลองอีสเตอร์ในบ้านหลังเดียวหรือใจเดียวมีความหมายเช่นกัน

เราสามารถระลึกถึงและฉลองความปีติสุขของอีสเตอร์ได้เช่นเดียวกับเป็นตัวน้อยที่เดินมาตามเืองทางเดินของอาคารประชุมขณะต้องการแบ่งปันข่าวดีเกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ ■

ไดแอน แอล. แมนแก้มอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ความสำคัญของครอบครัว

ครอบครัวถูกโจมตีในโลกทุกวันนี้ นั่นคือสาเหตุว่าทำไมการให้เด็กและเยาวชนมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสำคัญของครอบครัวในแผนของพระบิดาบนสวรรค์จึงสำคัญกว่าเดิม (ดู *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* [2011], หน้า 14) ในหน้า 52 ของฉบับนี้ แอน เอ็ม. ดิบบ์ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญเสนอวิธีช่วยให้เยาวชนมีประสบการณ์เกี่ยวกับครอบครัว

ตัวอย่างเช่น เธอเขียนว่า “ขณะที่ท่านอ่านถ้อยแถลง [เรื่องครอบครัว] จงจดหลักคำสอน คำแนะนำ คำเตือน และพรที่สัญญาไว้ และสิ่งที่มีความหมายต่อท่านเป็นส่วนตัว”

คำแนะนำสำหรับสอนเยาวชน

- อ่าน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” และหัวข้อเรื่องครอบครัวใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* พุดคุยกันว่าแนวทางเหล่านี้ประยุกต์ใช้กับครอบครัวท่านอย่างไร ท่านอาจแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับความสำคัญของครอบครัว
- ท่านอาจจัดสังสรรค์ในครอบครัว เรื่องความสำคัญของครอบครัว (แหล่งข้อมูลที่ดีคือ เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “เพื่อจะพบคนหลงทาง,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2012, 97–100)
- เข้าไปที่ youth.lds.org เลือก “For

the Strength of Youth (เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน)” ตามด้วย “Family (ครอบครัว)” เพื่อหาแหล่งข้อมูลที่จะช่วยให้ท่านเข้าใจหลักคำสอนเรื่องครอบครัวมากขึ้น: พระคัมภีร์อ้างอิง, วิดิทัศน์, (ดูตัวอย่างใน “บิดาและบุตร”) รายการวิทยุ Mormon Channel, คำถามและคำตอบ, บทความ รวมทั้งคำปราศรัยของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

คำแนะนำสำหรับสอนเด็ก

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างวิธีที่ท่านจะติดตามความก้าวหน้าของครอบครัวเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางวิญญาณ

- หาขวดโหลใสใบเล็ก ตั้งเป้าหมายที่ปฏิบัติได้จริงกับลูกๆ ซึ่งจะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวท่าน เช่น จัดสังสรรค์ในครอบครัวทุกวันจันทร์ หรืออ่านพระคัมภีร์เป็นครอบครัวทุกวัน ขอให้ลูกๆ เขียนเป้าหมายติดบนขวดโหล ทุกครั้งที่ครอบครัวทำกิจกรรมดังกล่าวเสร็จ ให้นำสิ่งของชิ้นเล็กๆ เช่น ก้อนหินหรือลูกปัด ใส่ลงไปขวดโหล เมื่อขวดโหลเต็มแล้ว ท่านอาจจะฉลองโดยจัดอาหารมื้อพิเศษหรือกิจกรรมพิเศษสำหรับครอบครัว
- ขอให้เด็กแต่ละคนวาดรูปสมาชิกครอบครัวกำลังทำกิจกรรมประจำ

การทำตามคำแนะนำใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” สามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งและคุ้มครองครอบครัวของเรา

วันที่ท่านอยากกระตุ้นให้ทำ เช่น สวดอ้อนวอนหรือศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว ดิฉันพบว่าในจุดที่ทุกคนมองเห็น เริ่มต้นวันด้วยการทวงบุญรูปขึ้น เมื่อครอบครัวทำกิจกรรมที่อยู่นั้นหน้านั้นเสร็จแล้ว ให้คว่ำรูปลง รูปที่ยังมองเห็นจะเตือนครอบครัวให้นึกถึงเป้าหมายของท่านและสิ่งที่คุณพวกเขาทำได้เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวในวันนั้น ทวงบุญรูปขึ้นอีกครั้งเมื่อเริ่มต้นแต่ละวัน

ช่วยให้ลูกๆ เห็นพรที่มาถึงครอบครัว เพราะทำกิจกรรมเหล่านี้ การช่วยให้ลูกๆ บอกความรู้สึกที่ตื้นเกิดจากการมีพระวิญญาณในบ้านจะเพิ่มความปรารถนาให้พวกเขาทำตามแบบฉบับความประพฤติชอบที่เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว ■

นี่คือศาสนจักรอะไร

หลายปีก่อนดิฉันต้องนำรถไปตรวจ
มาตรฐานความปลอดภัยและการ
ปล่อยพลังงาน ดิฉันมาถึงคู่มือวันหนึ่งก็
พบว่ามีการอธิบายแปดถึงเก้าคัน

วันนั้นเป็นวันฤดูใบไม้ผลิที่สดใส ดิฉัน
จึงตัดสินใจลดหน้าต่างลง ดับเครื่อง และ
ตั้งคำถาม “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก”
ซึ่งเก็บไว้ในรถรวมอยู่กับหนังสือเล่มอื่นๆ
ของศาสนจักรออกมา เมื่อเร็วๆ นี้ประธาน
สเทศของดิฉันแนะนำสมาชิกสเทศให้รับ
ปากว่าจะท่องจำถ้อยแถลง เวลาว่างเช่น
นี้เป็นโอกาสเหมาะที่ดิฉันจะท่อง แต่สุดท้าย
ก็ถึงคิวตรวจสภาพรถของดิฉัน

ชายคนหนึ่งทำการตรวจสภาพรถบอก
ว่าเขาจะขับรถดิฉันเข้าไปในคู่มือให้ จากนั้น
ก็ขอให้ดิฉันเข้าไปรอในห้องข้างๆ จนกว่า
จะตรวจสภาพรถเสร็จ เวลาผ่านไปขณะ

ดิฉันมองดูลูกค้าคนอื่นๆ เข้าออก สักพัก
ดิฉันชักเอะใจว่าจะต้องมีเรื่องร้ายแรงบาง
อย่างเกิดกับรถของดิฉันเป็นแน่

ในที่สุดช่างก็ออกจากคู่มือเข้ามาในห้อง
รับรองและบอกว่ารถของดิฉันผ่านการ
ตรวจสภาพ ปลอดภัยไปที! ดิฉันชำระเงิน
และเดินออกไปตรงที่เขาจอดรถไว้และ
เห็นเขารออยู่

“คุณครับ” เขาพูดพลางจ้องหน้าดิฉัน
“ผมขอคุยกับคุณสักครู่ได้ไหมครับ”

“ได้ค่ะ” ดิฉันบอกเขา

“ผมอยากขอโทษที่ใช้เวลาตรวจสภาพ
รถของคุณนานมาก ตอนผมขับรถของคุณ
เข้าไปในคู่มือ ผมสังเกตเห็นกระดาษแผ่นหนึ่ง
บนเบาะรถที่พูดเกี่ยวกับครอบครัว แทนที่
จะเอารถมาคืนคุณทันที ผมกลับนั่งอยู่ใน
คู่มือและอ่านกระดาษแผ่นนั้นหลายรอบ”

เขาพูดต่อไปว่า “นี่คือศาสนจักรอะไร
ครับ เอกสารเกี่ยวกับครอบครัวแผ่นนี้คือ
อะไร ผมขอสักแผ่นได้ไหมครับ เห็นบอก
ว่าเขียนโดยอัครสาวก คุณจะบอกผมว่ามี
อัครสาวกบนแผ่นดินโลกทุกวันนี้เหมือน
ในสมัยของพระเยซูหรือครับ กรุณาเถอะ
ครับ ผมอยากรู้”

ดิฉันแทบจะพูดอะไรไม่ออกได้แต่ประมวล
ความคิด ดิฉันบอกเขาว่ามีอัครสาวก และ
ศาสดาพยากรณ์บนแผ่นดินโลกจริงๆ
เหมือนในสมัยของพระเยซูคริสต์ ดิฉันบอก
เขาเกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ
และการฟื้นฟูพระกิตติคุณ จากนั้นจึงให้
หนังสือศาสนจักรทั้งหมดที่มีอยู่ในรถ เขา
ให้ชื่อและเบอร์โทรศัพท์เพื่อผู้สอนศาสนา
จะติดต่อเขาได้ การสนทนาของเราจบลง
ด้วยคำพูดขอบคุณจากใจจริงของเขา

ขณะขับรถออกมา ดิฉันน้ำตาคลอ ดิฉัน
รู้สึกดีใจที่วางคำถาม “ครอบครัว: ถ้อยแถลง
ต่อโลก” ไว้บนเบาะที่นั่ง

ดิฉันไม่เคยลืมแนวதாகะหายใคร่รู้ของ
ชายคนนั้น ประสบการณ์ครั้งนี้เป็นบทเรียน
ที่ลืมไม่ลงเกี่ยวกับพลังของถ้อยแถลงเรื่อง
ครอบครัว ความเป็นจริงของการเปิดเผย
ยุคปัจจุบัน และความสำคัญของการแบ่ง
ปันพระกิตติคุณในสถานการณ์ทั่วไป—
และบางครั้งก็คาดไม่ถึง— ■

แอนเจลา ฟอร์ดเลนไทน์, นิวซีแลนด์

ผมสังเกตเห็น
กระดาษแผ่น
หนึ่งบนเบาะรถที่พูด
เกี่ยวกับครอบครัว”
ช่างบอกดิฉัน “ผม
จึงนั่งอยู่ในคู่มือและอ่าน
กระดาษแผ่นนั้น
หลายรอบ”

ส่วนสิบของเรามาก่อน

ในฤดูร้อนปี 2006 สามีดิฉันทำงานเป็นคนขับรถบรรทุก เพราะเขาไม่อยู่บ้านคราวละประมาณสองสัปดาห์ ความรับผิดชอบเรื่องจ่ายบิลต่างๆ จึงตกอยู่กับดิฉัน อาชีพของเขาเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอนในแต่ละเดือน เราจึงจัดการการเงินของเราได้ยาก

เดือนกรกฎาคมปีนั้นเงินเดือนของเขาน้อยกว่าปกติและน้อยกว่าที่ดิฉันวางแผนไว้หลังจากนำเช็คของเขาฝากเข้าธนาคารแล้ว ดิฉันเปรียบเทียบจำนวนในธนาคารกับค่าใช้จ่ายที่ต้องชำระ ดิฉันสรุปว่าถ้าดิฉันจ่ายทุกอย่างรวมทั้งส่วนสิบ เราจะต้องขาดประมาณ 30 เหรียญ

เราเป็นผู้จ่ายส่วนสิบเต็มเพราะได้รับบทเรียนเมื่อไม่กี่ปีก่อนตอนที่เราไม่จ่ายส่วนสิบ การยกเลิกส่วนสิบครั้งนี้จึงไม่ใช่ทางเลือก

ดิฉันจำได้ว่าเคยได้ยินเรื่องราวของคนที่ยื่นเช็คส่วนสิบก่อนเป็นอันดับแรกในขณะที่เงินผืดและจากนั้นก็ได้รับเงินมาโดยวิธีที่น่าอัศจรรย์ ดิฉันมักจะเขียนเช็คตามลำดับที่ต้องส่งทางไปรษณีย์วันนั้นเช็คส่วนสิบจึงมักจะไม่ใช่ใบแรกที่ดิฉันเขียน แต่วันนั้นดิฉันตัดสินใจว่าต้องเขียน

เช็คส่วนสิบก่อนโดยที่ทราบว่าพระเจ้าจะทรงเตรียมทางให้เราจ่ายบิลต่างๆ ได้

วันจันทร์ถัดมาดิฉันทราบข่าวว่าชั้นเรียนชุมชนที่ดิฉันลงชื่อให้ลูกชายคนโตล้มเลิกไปแล้ว และเช็ค 20 เหรียญที่ดิฉันเขียนไว้เมื่อเดือนก่อนจึงถูกส่งคืน เมื่อทำงานตลอดสัปดาห์กลางก็ถึงเงิน 20 เหรียญนั้นจึงได้ว่าดิฉันคำนวณผิดไป 23 เหรียญเมื่อสัปดาห์ก่อน นอกจากนี้ สองวันต่อมาเราได้เช็คคืน 36 เหรียญจากสำนักงานกุมารแพทย์ของเราเพราะจ่ายเกิน ตอนนี้อยู่แทนที่จะขาดไป 30 เหรียญ เรากลับมีเพิ่มเกือบ 50 เหรียญ

พระเจ้าทรงทำให้สัญญาของพระองค์ในมาลาตี 3:8-12 เกิดสัมฤทธิ์ผลที่ว่าถ้าเราจ่ายส่วนสิบ พระองค์จะทรงเทพரிให้เรา ดิฉันทราบว่าเพราะเราทำตามพระบัญชาของพระเจ้าให้จ่ายส่วนสิบก่อน เราจึงได้รับพร ■

คาร์รี ดอลบี ค็อกซ์, แอลละแบมา สหรัฐอเมริกา

ดิฉันสรุปออกมาว่าถ้าเราชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมด เราจะขาดเงิน 30 เหรียญ แต่การยกเลิกส่วนสิบไม่ใช่ทางเลือก

อยู่แคปทาวน์ต่อไป

แต่รับใช้งานเผยแพร่ในคณะเผยแพร่ อังกฤษลอนดอนมา ดิฉันอยากกลับไปอยู่และทำงานที่นั่น โดยที่เพิ่งเรียนจบปริญญาโท ดิฉันจึงตัดสินใจว่าอาจจะได้เวลาย้ายไปลอนดอนแล้ว ดิฉันได้งานและรู้สึกดีกับการย้าย

แต่คืนหนึ่งดิฉันสวดอ้อนวอนเพื่อพิจารณาพระประสงค์ของพระเจ้าว่าดิฉันควรย้ายไปลอนดอนหรือไม่ ขณะกำลังพยายามหลับ ความคิดหนึ่งผ่านเข้ามาในสมอง “เจ้าต้องอยู่แคปทาวน์ต่อไป” ความคิดนี้เกิดขึ้นซ้ำๆ เป็นเวลาหลายชั่วโมง ในที่สุดดิฉันได้ข้อสรุปว่าพระเจ้าทรงต้องการให้ดิฉันอยู่ในแคปทาวน์ ด้วยเหตุนี้ถึงแม้จะอยากย้าย แต่ดิฉันตัดสินใจอยู่ดิฉันหลับทันทีหลังจากนั้น

วันรุ่งขึ้นดิฉันเริ่มใช้เหตุผลตัดสินสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อคืนและยังคงสงสัยว่าดิฉันควรไปลอนดอนหรือไม่ แต่คืนนั้นประสบการณ์จากคืนก่อนเกิดขึ้นซ้ำ ความคิดว่า “เจ้าต้องอยู่แคปทาวน์ต่อไป” เกิดขึ้นหลายครั้ง ขณะไตร่ตรองความคิดเหล่านี้ดิฉันเริ่มเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงต้องการให้ดิฉันอยู่ในแคปทาวน์จริงๆ และดิฉันต้องการทำสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้ดิฉันทำ

สัปดาห์ต่อมาประธานสแต็คโทรมาขอพบดิฉัน ดิฉันรู้ทันทีว่าพระเจ้าทรงมีการเรียกสำหรับดิฉัน พระวิญญาณทรงเป็นพยานว่าเหตุผลที่ดิฉันต้องอยู่ในแคปทาวน์คือพระเจ้าทรงมีงานให้ดิฉันทำ

ดิฉันยอมรับการเรียกเป็นประธานเยาวชนหญิงสแต็ค และชนะรับใช้ตลอดสองสามปีติดต่อกัน ดิฉันสามารถเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าได้ ด้วยเหตุนี้ชีวิตดิฉันกับชีวิตคนที่ดิฉันรับใช้จึงได้รับพร ดิฉันพัฒนาความสามารถในการเป็นผู้นำ และพระเจ้าทรงสอนดิฉันหลายเรื่องผ่านการรับใช้ผู้อื่น

นับแต่นั้นดิฉันเกิดความไว้วางใจพระเจ้ามากขึ้น ดิฉันสำนึกคุณยิ่งต่อการกระตุ้นเตือนเบาๆ ของพระวิญญาณที่นำทางดิฉันให้รู้และทำตามพระประสงค์ของพระองค์เมื่อสงสัยน้อยลงและเต็มใจทำตามการตัดสินใจที่ได้รับทำให้ดิฉันประสบปีติและสันติสุขอย่างมาก โดยรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์พอพระทัยกับชีวิตดิฉัน ■
นิกกี เบอร์บอยเน สมิธ, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

คืนหนึ่งดิฉัน
สวดอ้อนวอน
เพื่อพิจารณา
พระประสงค์
ของพระเจ้าว่า
ดิฉันควรย้ายไป
ลอนดอนหรือไม่

ทำไมคุณยัง จ่ายส่วนสิบ

สองสามปีก่อนสามมีติดันถูกเลิกจ้าง นายจ้างของเขาเสียใจอย่างเห็นได้ชัดกับสิ่งที่ทำลงไปจึงได้เสนองานอย่างหนึ่งให้เขาทำแต่จะต้องยุ่งยากเรื่องย้าย กระนั้นก็ตาม เราเห็นพวมมากมายล่วงหน้ารวมทั้งการได้งานทำต่อ

แต่หลังจากย้าย เราพบว่างานนั้นไม่มีแล้ว ไม่มีใครอธิบายเหตุผลได้ สิ่งเดียวที่เราารู้คือเราอยู่ในสถานที่ใหม่ ไม่มีงานทำ และเงินใกล้หมดเพราะเราเอาไปใช้หนี้ก่อนย้ายและใช้เงินออมก้อนสุดท้ายไปกับกรย้าย

สามมีติดันพยายามทุกวิถีทางเพื่อหางานเต็มเวลา ระหว่างนั้นเขาทำงานเล็กๆน้อยๆ ไปด้วย ส่วนติดันทำงานฝีมือซึ่งทำให้เรามีพอประดับประดาตนเองหลังจากจ่ายส่วนสิบให้พระเจ้า เรากระเบียดกระเสียรทุกอย่าง แต่ไม่จ่ายเลยที่ต้องจ่ายค่าเล่าเรียน ซื้ออาหาร เสื้อผ้า และมีเงินให้สามมีใช้สอยขณะออกไปหางาน

เราร้องไห้มาก แต่ไม่เคยเลิกหวังใจว่าพระเจ้าจะประทานพรเรา เราขอบพระทัยสำหรับพรที่มีอยู่แล้ว นั่นคือ ลูกสาวที่มีสุขภาพดีและซื่อสัตย์ ชีวิตแต่งงานที่เป็นหนึ่งเดียว ญาติและสมาชิกวอร์ดที่คอยให้กำลังใจ

เพื่อนๆ ที่ไม่เป็นสมาชิกศาสนจักรถามเราว่า “ถ้าคุณลำบากขนาดนี้ ทำไมคุณยังจ่ายส่วนสิบ” คำตอบเหมือนเดิมเสมอคือ

หลังจากย้าย เราพบว่างานของสามมีติดันไม่มีแล้ว เราอยู่ในสถานที่ใหม่ ไม่มีงานทำ และเงินใกล้หมด

เพราะพระเจ้าทรงบัญชา และเราไม่ต้องการข้อโก่งพระผู้เป็นเจ้า (ดู มาลาตี 3:8-9)

เราเชื่อมั่นว่าถ้าเราเชื่อฟัง พระเจ้าจะประทานพรเรา—บางทีอาจจะไม่ใช่ในวิถีที่เราหวังแต่ด้วยสิ่งที่พระองค์ทรงเห็นว่าดีที่สุดสำหรับครอบครัวเรา เราไม่เคยใช้ปัญหาการเงินเป็นข้ออ้างให้เลิกรับใช้พระเจ้า อันที่จริง ความปรารถนาจะรับใช้พระองค์เพิ่มขึ้นด้วยซ้ำ

ปัจจุบันสามมีติดันมีงานที่ช่วยเราปลดหนี้ที่เกิดขึ้นในช่วงตกงาน ยิ่งอีกนานกว่าเราจะสบายใจเรื่องการเงิน แต่เรารู้ว่าถ้าเรา “นำทศางค์เต็มขนาดมาไว้ในคลัง” พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเปิดหน้าต่างในสวรรค์ “และเทพรอย่างล้นไหลมาให้ [เรา] (มาลาตี 3:10) ■

ราเวล เปตราซา เด โบรซิโอ, อาร์เจนตินา

เวลาที่ เหมาะ จะแต่งงาน

โดย อลิษา สตรองก์

อานกับเป็นจามินรู้ว่าการศึกษา
เป็นเรื่องสำคัญ และทั้งคู่อยากเรียน

มหาวิทยาลัย การแต่งงาน
ที่อาจเกิดขึ้นจะสอดคล้องกับ
แผนนี้อย่างไร

เมื่ออานเรียนมัธยมปลาย เธอเฝ้ารอวันที่จะได้เข้าเรียนมหาวิทยาลัย มีหลายวิชาที่เธอเรียนได้และมีหลายอาชีพให้เธอเลือก! “ดิฉันมีความสนใจมากมายและทำได้หลายอย่าง” เธอกล่าว

ถึงแม้อานจะอยู่ในเมืองเล็กๆ แต่เธอก็เรียนในโรงเรียนมัธยมปลายที่ดีมาก โรงเรียนของเธอกระตุ้นนักเรียนให้ขยันทำเกรดดีๆ และเข้าเรียนมหาวิทยาลัย นักเรียนหลายคนที่นี่หลังจากจบมัธยมปลาย ตั้งแต่เด็กอานมีแผนจะทำเหมือนกัน แต่การไปเรียนหนังสือเป็นเพียงหนึ่งในเป้าหมายที่อานตั้งไว้ให้ตนเอง

“ดิฉันได้รับการสอนมาอย่างดีในเยาวชนหญิงผ่านบทเรียนต่างๆ และความก้าวหน้าส่วนบุคคล” อานกล่าว “เป้าหมายที่ดิฉันมีมาตลอดคือแต่งงานในพระวิหาร”

เมื่อใดคือ “เวลาที่เหมาะ”

เย็นวันหนึ่งที่ชั้นเรียนสถาบันในท้องถิ่น อานพบผู้สอนศาสนาคนหนึ่งซึ่งเพิ่งจบ เขาชื่อเบ็นจามิน “ตั้งแต่วินาทีแรกที่เห็น เขาทำให้ดิฉันประทับใจในหลายๆ ด้าน” อาน

กล่าว “การพูดคุยกับเขาทำให้รู้สึกเป็นกันเองและดีมาก เราพูดคุยกันเกี่ยวกับพระกิตติคุณได้ง่ายๆ”

เบ็นจามินขอเธอออกเดท และการออกเดทราบรื่นดี ตลอดหลายเดือนต่อมาเบ็นจามินกับอานออกเดทมากขึ้น ทั้งเล่นฟุตบอลและวอลเลย์บอล ไปไต่เขา และดูภาพยนตร์ ทำให้รู้จักกันมากขึ้นทีละน้อย และมีมิตรภาพกลายเป็นความรักแบบหนุ่มสาว

ขณะยังเป็นคู่รัก ความคิดและแผนของทั้งคู่เปลี่ยนเป็นเรื่องแต่งงาน อานกับเบ็นจามินมีความสุขที่ได้พบคนที่พวกเขาอยากอยู่ด้วยชั่วชีวิต อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ครั้งนี้จริงจังเร็วเกินคาด อะไรจะเกิดขึ้นกับแผนทั้งหมดที่ทั้งคู่มีมาตั้งแต่อายุยังน้อย พวกเขาจะยังเรียนหนังสือได้หรือ การตัดสินใจแต่งงานหมายความว่า จะต้องเลื่อนเป้าหมายอื่นออกไปหรือไม่

เพื่อนบางคนและครอบครัวคิดว่านี่คงเป็นปัญหาที่จะเกิดขึ้น

“หลายคนรอบข้าง—ทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน และที่ทำงาน—เป็นห่วงมากกว่าความสัมพันธ์ครั้งนี้จะส่งผลต่อการเรียนของดิฉัน” อานกล่าว “พวกเขาสงสัยว่าดิฉันรู้หรือว่าความสัมพันธ์ครั้งนี้จะยั่งยืนไหม”

“เพื่อนวัยเดียวกันคิดว่าการแต่งงานจะทำให้ดิฉันไม่ได้เข้ามหาวิทยาลัย” เธอกล่าว “สำหรับพวกเขา ดูคล้ายกับว่าดิฉันจะเสียพรสวรรค์และโอกาสไปโดยเปล่าประโยชน์”

คนรู้จักเบ็นจามินบางคนรู้สึกเหมือนกัน “พวกเขาอยากให้ผมเชื่อว่าเราอายุน้อยเกินไป คนที่จะเป็นภรรยาผมควรเรียนให้จบก่อน และถ้าเราแต่งงานกัน นั่นหมายความว่าเราจะมีลูก ซึ่งเราอายุน้อยเกินไปสำหรับเรื่องนี้” เขากล่าว

ถึงแม้อานกับเบ็นจามินเชื่อว่าพระกิตติคุณเน้นเรื่องครอบครัวและการแต่งงาน แต่คนนับถือศาสนาอื่นไม่เห็นความสำคัญของเรื่องนี้—อย่างน้อยก็ไม่ใช่สำหรับหนุ่มสาว “คนในเมืองดิฉันเน้นมากเรื่อง

การศึกษาและการทำงาน” อาเนอธิบาย
“นี่เป็นเรื่องดีแต่เหลือช่องว่างให้ครอบครัว
—หรือศาสนาไม่มากนัก”

เบนจามินกล่าวว่า “ผมคิดเสมอว่าสิ่งที่
ควรทำคือถอยกลับจากงานเผยแผ่ หากคนที่ผม
ชอบ แล้วก็รัก พอตัดสินใจว่าจะแต่งงาน
และได้รับพยานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
ก็แต่งงานเลย ค่อนข้างเรียบง่ายสำหรับ
ผม แต่จู่ๆ ทุกอย่างกลับทำให้ผมสับสน
มีดমন และยุ่งยาก”

พระเจ้าตรัสว่าอย่างไร

ทั้งเบนจามินและอาเนต่างเป็นกังวล
กับคำแนะนำและความเห็นของเพื่อนๆ
พวกเขาใช้ทั้งปีตัดสินใจเรื่องเวลาที่เหมาะ
จะแต่งงาน แต่ทราบว่าสุดท้ายแล้วการนำ
ทางสำคัญที่สุดจะมาจากพระเจ้า พวกเขา
จึงใช้เวลามากกับการค้นคว้าพระคัมภีร์
และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์เกี่ยวกับ
ครอบครัว การแต่งงาน และการศึกษา

“แหล่งข้อมูลทั้งหมดนี้บอกว่ทั้งการ
แต่งงานและการศึกษาสำคัญมาก” อาเน
กล่าว ขณะที่เธอยังคงค้นหาคำแนะนำ ใน
ที่สุดความชัดเจนก็เกิดขึ้นในการสนทนา
กับครูสถาบันคนหนึ่ง “เธอออกดิฉันว่า
‘เมื่อคุณมีคนที่เหมาะสมและสถานที่ซึ่ง
เหมาะสม (พระวิหาร) นั่นคือเวลาที่เหมาะ
สม!’ อาเนจำได้ “นี่ทำให้ดิฉันเบาใจ ดิฉัน
ได้รับการกระตุ้นเตือนหลายครั้งจากพระ-
วิญญาณซึ่งยืนยันว่านี่เป็นเส้นทางที่ดีฉัน
ควรเดิน ดิฉันทราบว่าเบนจามินกับดิฉัน
จะแต่งงานกันและนั่นคือสิ่งที่ดิฉันควรทำ
เวลานี้”

เบนจามินและ อาเนกับไอเลีย บุตรสาว

อาเนทราบว่าเธอยังทำงานเหมือน
เดิมจนได้เรียนหนังสือ เพราะนั่นคือสิ่งที่
ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าสนับสนุน
แต่ตอนนี้เธอทราบว่าการทำงานจะเป็น
เรื่องสำคัญอันดับแรกของเธอ

อาเนรู้สึกเสียใจเพราะทราบว่าน้อยคน
จะถือว่าการแต่งงานอายุเท่านั้นเป็นเรื่อง
น่ายินดี แต่เธอเลือกสนใจที่จะเรียนรู้วิธีรับ
รู้การกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณและ
สิ่งที่พระเจ้าทรงมีพระดำริแทนสิ่งที่เพื่อน
วัยเดียวกันคิด “นี่คือสิ่งที่ดิฉันจะต้องยืน
หยัดและแน่วแน่กับการเลือกที่ดีฉันทำ”
เธอกล่าว

เบนจามินไม่เคยประสบจุดพลิกผันเช่น
นี้มาก่อนซึ่งเขาทราบดีว่าการแต่งงานเป็น
การตัดสินใจที่ถูกต้องสำหรับเขา ในตอน
นั้น เขากล่าวว่า “ผมทราบดีว่าผมต้อง
กลับมาพิจารณาหลักธรรมพื้นฐาน ทำไม
ผมอยู่ที่นี้ จุดประสงค์บนแผ่นดินโลกของ
ผมคืออะไร”

เมื่อเขาค้นคว้าพระคัมภีร์และถ้อยคำ
ของศาสดาพยากรณ์กับอัครสาวก เบน-
จามินหันไปพึ่งพระบิดาบนสวรรค์ในการ
สวดอ้อนวอน เขาได้รับพรฐานะปุโรหิตด้วย
“นั่นทำให้ผมเห็นชัดเจนว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของ
ทรงส่งผมมาโลกนี้เพื่อกลับไปหาพระองค์
พร้อมครอบครัว” เขากล่าว “ไม่มีงานใด

สำคัญกว่านี้และหรือไม่มีภารกิจอื่นใด
แทนที่ได้ นั่นอยู่ใน ‘ครอบครัว: ถ้อยแถลง
ต่อโลก’ ถ้าผมเจตนาเพิกเฉยเรื่องนี้และ
ทำอย่างอื่น เท่ากับผมกำลังไม่เชื่อฟัง
พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า

“ทันทีที่เปิดเผยต่อผมว่าสิ่งที่ผมได้รับ
การสอนมาตลอดชีวิตเป็นความจริงถึง
ขนาดว่าสำคัญเหนือความคิดเห็นของคน
อื่นๆ ผมรู้สึกแจ่มแจ้ง ผมจึงตัดสินใจทำ
ตามที่ได้รับการสอน”

อาเนกับเบนจามินแต่งงานกันเมื่อวันที่
16 กรกฎาคม ค.ศ. 2009 ในพระวิหาร
สตอกโฮล์ม สวีเดน “เมื่อวันหนึ่งในพระ-
วิหารมาถึง ดิฉันรู้สึกสงบมาก” อาเนกล่าว
“ทุกอย่างเรียบง่ายมาก สวยงาม ไม่มี
เครื่องประดับทางโลก ดิฉันรู้สึกดีที่ได้อยู่
กับพ่อแม่พี่น้องในพระวิหาร—และกับ
เบนจามิน นั่นเป็นเวลาที่ดีเยี่ยมด้วยรัก
แท้”

พรที่ตามมา

ถึงแม้หลายเดือนก่อนการแต่งงานจะ
ลำบาก แต่อาเนขอบพระทัยสำหรับการ
ทดลองที่เธอประสบ “นั่นทำให้ดิฉันยืนหยัด”
เธอกล่าว “พระเจ้าเป็นเจ้าของทรงช่วยและทำให้
ดิฉันเข้มแข็งผ่านพระคัมภีร์ การสวดอ้อน
วอน และพรฐานะปุโรหิต หลายคนที่นี่แต่

เอาชนะการท้าทายต่อการแต่งงาน

ในคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณแก่คนหนุ่มสาว เอ็ลเดอร์ เอิร์ล ซี. ทิงกี๋ สมาชิกเกียรติคุณในโครัมที่หนึ่งแห่งสวากเจ็ดสิบ พูดถึงข้อกังวลหกประการที่หนุ่มสาวโสดอาจมีเกี่ยวกับการแต่งงาน

“1. อาจดูเหมือนว่าเราไม่ค่อยกระตือรือร้นต่อผู้สอนศาสนาให้แต่งงาน ถ้านั่นคือความเข้าใจของท่าน แสดงว่าท่านเข้าใจผิดเมื่อกลับบ้านแล้วดีดผู้สอนศาสนาทุกคนควรได้รับการกระตุ้นให้ยังคงแข็งขันในศาสนจักร ศึกษาหาความรู้ มีทักษะงานอาชีพ และพยายามหาคู่ชีวิตในวันดี”

“2. ชายหนุ่มบางคนอาจรู้สึกว่าเขาไม่สามารถทำตามความคาดหวังของหญิงสาวบางคนได้... การสื่อสารที่ถูกต้องจะขจัดความกังวลเหล่านั้นออกไป

“3. การเน้นเรื่องการศึกษหรืออาชีพอาจทำให้การแต่งงานมีบทบาทน้อยลง ชีวิตแต่งงาน การศึกษา และอาชีพสามารถไปด้วยกันได้ อาชีพที่ปราศจากครอบครัวถือว่าเป็นเรื่องเศร้า ถ้าอยู่ในฐานะที่สามารถมีครอบครัวได้

“4. อย่าปล่อยให้ชีวิตท่านเป็นเพียงการดำรงอยู่ที่สนุกสนานหรือเห็นแก่ตัว ชีวิตเป็นมากกว่าสวนสนุก อย่าหมกมุ่นอยู่กับการหาเงินทอง จงยอมรับภาระหน้าที่

“5. ความรู้สึกในแง่ลบต่อชีวิตแต่งงาน... อาจทำให้บางคนไม่ยอมแต่งงาน บางคนพูดว่า ‘ทำไมต้องแต่งงานในเมื่อมีการหย่าร้างมากขนาดนี้’ แม้มีการหย่าร้างของคนอื่นก็มีได้หมายความว่าท่านจะมีชีวิตแต่งงานที่เป็นสุขและประสบความสำเร็จไม่ได้ อย่าปล่อยให้การกระทำของผู้อื่นมากำหนดการตัดสินใจของท่าน จงตั้งปณิธานว่าชีวิตสมรสของท่านจะต้องไม่ล้มเหลว

“6. บางคนประวิงเวลาการแต่งงานเพราะเหตุผลเรื่องเงิน การเลื่อนเวลาแต่งงานออกไปจนกว่าจะมีเงินพอจนเจอชีวิตที่โก้หรูไม่ใช่เรื่องฉลาด เรื่องเช่นนี้ทำให้ชีวิตคู่ส่วนใหญ่ขาดประสิทธิภาพหลายอย่าง—อาทิ การดีนรน การปรับตัว และการเรียนรู้ที่จะรับมือกับปัญหาต่างๆ ในชีวิต”

จาก “ข่าวสารสามเรื่องถึงหนุ่มสาว,” *เสียดินนา*, เม.ย. 2007, 30.

เดิมคิดในแง่ลบ ตอนนี้อยู่แล้วคิดว่าดิฉันเลือกสิ่งดีและถูกต้อง พวกเขาเห็นว่าดิฉันพบความสุขอย่างแท้จริง พวกเขาขอบคุณที่ดิฉันเชื่อใจตนเองและพระเจ้า”

หลังจากแต่งงาน อาเนกับเป็นจามินย้ายไปอยู่อีกเมืองหนึ่ง ทั้งสองเริ่มเรียนมหาวิทยาลัยที่นั่น ไม่นานก็ได้ต้อนรับลูกสาวชื่อโอเลีย และอาเนพักการเรียนไว้ชั่วคราว อาเนจะศึกษาในเวลาและทางออนไลน์ต่อไปเพื่อเธอจะได้เรียนหนังสือและอยู่บ้านเลี้ยงลูกสาวไปด้วย แม้รู้ว่าการทำเช่นนั้นจะต้องขยันมาก แต่อาเนยังสามารถเรียนได้เหมือนเดิมตามที่เธอปรารถนา

“บางคนอาจคิดว่าดิฉันต้องเสียสละหลายอย่างเพื่อแต่งงานและเริ่มต้นครอบครัว” เธอกล่าว “และอาจดูเหมือนว่าเป็นอย่างนั้น แต่ความจริงแล้วดิฉันได้ทุกอย่าง ดิฉันทราบว่เมื่อดิฉันเลือกให้พระเจ้ามาเป็นอันดับแรก ดิฉันจะได้ทุกอย่าง ดิฉันตื่นเต้นมากและขอบพระทัยที่ได้ปริญญา แต่เหนือสิ่งอื่นใดดิฉันขอบพระทัยที่เรามีโอกาสเป็นครอบครัวในวันดี”

เป็นจามินเห็นด้วย “พระเจ้าเป็นเจ้าทรงนำทางชีวิตผมในแบบที่สอนให้ผมรู้ว่าต้องให้พระองค์มาเป็นอันดับแรก” เขากล่าว “สำหรับผม นั่นไม่ใช่การเลือกระหว่างครอบครัวหรือการศึกษา นั่นคือครอบครัวมาก่อนและเรียนไปด้วย การตัดสินใจเรื่องอื่นก็เหมือนกัน ถ้าไม่เลือกพระเจ้าเป็นเจ้าก็เท่ากับไม่เลือกอะไรเลย พระเจ้าเป็นเจ้ามาก่อน แล้วอย่างอื่นจะตามมา” ■

ฉันจะรับมืออย่างไรกับการสนทนา เรื่องพระกิตติคุณเมื่อคนอื่น

พยายามใช้ตรรกะเอาชนะการโต้แย้ง?
คนแบบนั้นไม่ยากได้ยิน
ประจักษ์พยาน

ตรรกะและเหตุผลสามารถช่วยให้เราเข้าใจความจริงได้แน่นอน และการโต้แย้งตามหลักเหตุผลเพื่อแก้ต่างให้ศาสนจักรและคำสอนย่อมอยู่ในวิสัยที่ทำได้ แต่เมื่อคนหนึ่งสนใจเอาชนะการโต้แย้งมากกว่าจะเข้าใจความเชื่อของอีกคนหนึ่ง ความขัดแย้งจะเกิดขึ้นเสมอ จงหนักแน่นในการแสดงประจักษ์พยานถึงสิ่งที่ท่านเชื่อและรู้ว่าเป็นความจริง

ถ้าคนที่ท่านพูดคุยด้วยยึดเยียดประเด็น จงทำให้บุคคลนั้นรู้ว่าท่านเคารพสิ่งที่เขาเชื่อแต่ต้องยอมรับว่าเรามีความคิดเห็นไม่ตรงกัน การถกเรื่องความเชื่อทางศาสนาไม่ควรเป็นเรื่องของ “การเอาชนะ” และถ้าท่านขัดแย้งหรือโกรธ ท่านยอมไม่เป็นแบบอย่างของสิ่งที่ท่านเชื่อ ทั้งจะไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่กับท่าน

เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโครัมมัครสาวกสิบสองสอนว่าเมื่อเราพูดคุยกับผู้คนเกี่ยวกับศาสนจักร “เป้าหมายของเราคือการช่วยให้พวกเขาเข้าใจความจริง ไม่ใช่ปกป้องตัวตนของเราหรือพิสูจน์ว่าเราเหนือกว่าด้วยการได้คารมทางศาสนศาสตร์ ประจักษ์พยานจากใจจริงของเราคือคำตอบอันทรงพลังที่สุดที่เราจะให้แก่ผู้กล่าวร้ายเรา ประจักษ์พยานเช่นนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยความรักและความอ่อนโยนเท่านั้น”¹

การสอนเรื่องของพระวิญญาณ “ไม่ใช่เป็นการพูดชักชวนด้วยปัญญาแต่เป็นการสำแดงพระวิญญาณและฤทธานุภาพ” (1 โครินธ์ 2:4) แม้ท่านจะเปลี่ยนความคิดคนอื่นไม่ได้ แต่ท่านควรแสดงประจักษ์พยานของท่านและให้ผู้คนรู้ว่าท่านเชื่ออะไร และเมื่อท่านแบ่งปันพระกิตติคุณ ท่านพูด *อย่างไร* อาจสำคัญเท่าๆ กับท่านพูด *อะไร* จงพูดอย่างอดทนและด้วยความรัก ทำตามพระวิญญาณและท่านจะได้รับการกระตุ้นเตือนให้รู้ว่าต้องพูดอะไร (ไม่ต้องพูดอะไร) และตอบสนองอย่างไร ■

อ้างอิง

1. โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, “ความกล้าหาญแบบชาวคริสต์: คุณค่าแห่งความเป็นสานุศิษย์,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2008, 89–92.

อะไรคือจุดประสงค์ของ
ฝ่ายประธานชั้นเรียนและ
ฝ่ายประธานโคออร์ดิเนเตอร์สำหรับ
เยาวชน

ฝ่ายประธานชั้นเรียนเยาวชนหญิง และฝ่ายประธานโคออร์ดิเนเตอร์ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนมีประโยชน์ทั้งต่อคนที่ดำรงตำแหน่งกับคนที่พวกเขาจะใช้

สมาชิกในฝ่ายประธานมีสิทธิ์รับการดูแลเกี่ยวกับชั้นเรียนและโคออร์ดิเนเตอร์ ซึ่งสามารถช่วยให้พวกเขาจะสวดอ้อนวอนและผูกมิตรสมาชิกในชั้นเรียนหรือโคออร์ดิเนเตอร์ของพวกเขาอย่างไรโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่มาใหม่หรือแข็งข้าน้อย การอยู่ในฝ่ายประธานช่วยให้เยาวชนเรียนรู้ทักษะการเป็นผู้นำ เช่น การมอบหมายงาน การรับใช้ การสื่อสาร และการมีส่วนร่วมในสภา การฝึกจัดระบบและนำการประชุมและกิจกรรมช่วยผู้นำเยาวชนเตรียมทำงานเผยแผ่หรือการเรียกอื่นๆ ในอนาคตขณะเรียนรู้ความสำคัญของการทำหน้าที่ของตนตลอดจนวิธีวางแผนและดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จ

สมาชิกในชั้นเรียนและโคออร์ดิเนเตอร์ได้รับพรบางประการผ่านผู้นำเหล่านี้ เพราะมีคนวัยเดียวกันให้พูดคุยและสามารถช่วยพร้อมกับกระตุ้นพวกเขาให้ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและทำสิ่งต่างๆ มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพวกเขาทำความก้าวหน้าส่วนบุคคลหรือหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้า เพราะประธานชั้นเรียนหรือประธานโคออร์ดิเนเตอร์รับใช้ในคณะกรรมการเยาวชนฝ่าย

อธิการ พวกเขาจึงสามารถบอกอธิการให้ทราบปัญหา ข้อกังวล หรืองานดีในชั้นเรียนและโคออร์ดิเนเตอร์ของพวกเขาได้

การได้รับเรียกสู่ฝ่ายประธานชั้นเรียนหรือฝ่ายประธานโคออร์ดิเนเตอร์เป็นหน้าที่รับผิดชอบอันสำคัญยิ่งที่ช่วยให้เยาวชนมีความเชื่อมั่นมากขึ้น ฝึกเป็นผู้นำและเป็นแบบอย่าง พัฒนาความรักและความสามัคคีภายในชั้นเรียนหรือโคออร์ดิเนเตอร์ ■

เพื่อความเข้มแข็ง
ของเยาวชน บอกให้
หลีกเลี่ยง ทรงผมสุดโต่ง
ทรงผมแบบใด
ถือว่าสุดโต่ง
เกินไป

สิ่งที่ถือว่าสุดโต่งอาจต่างกันไปตามวัฒนธรรมและยุคสมัย จึงบอกได้ยากว่าทรงผมแบบใดสุดโต่งเกินไปสำหรับทุกคน ดังนั้นท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าทรงผม “สุดโต่ง” หรือไม่ จงถามตัวท่านเองว่า “ทำไมฉันทำผมทรงนี้” ถ้าท่านแหวกแนวเพื่อให้ตนเองมีสีผม ความยาว และทรงผมผิดแปลก เพื่อจุดประสงค์เพียงอย่างเดียว

คือ “สร้างจุดสนใจ” หรือดึงดูดความสนใจ ท่านอาจเข้าข่าย “สุดโต่ง” ตามที่กล่าวไว้ใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน*¹

ผู้นำศาสนจักรขอให้ท่านหลีกเลี่ยงความสุดโต่งเพียงเพราะต้องการให้ท่านดูเรียบง่ายธรรมดา ไม่มีสไตล์หรือลักษณะเฉพาะตัวอย่างนั้นหรือ ไม่ใช่แน่นอน ผู้นำแนะนำเช่นนี้เพราะรูปลักษณ์ภายนอกของท่านบ่งบอกบางอย่างเกี่ยวกับตัวท่าน “การแต่งกายและรูปลักษณ์ภายนอกของท่านแสดงให้เห็นได้ว่าท่านรู้ว่าร่างกายท่านมีค่าเพียงใด ท่านแสดงให้เห็นได้ว่าท่านเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์”² ทรงผมสุดโต่งอาจบดบังข่าวสารนี้และส่งสารทางโลกเกี่ยวกับตัวท่านมากกว่า ■

อ้างอิง

1. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (จุลสาร, 2011), 7.
2. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน*, 6.

เกิด อะไรขึ้น หลังจาก เราตาย?

นั่นเป็นคำถามพื้นฐาน และ
พระเจ้าเป็นเจ้าประธานคำตอบ
แก่เราผ่านศาสดาพยากรณ์
ทั้งในสมัยโบราณ
และปัจจุบัน

พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรา
ประทานความรู้แก่เราพอ
สมควรถึงสิ่งที่เราคาดหวัง
ได้เมื่อเราไปจากชีวิตนี้ ความจริงต่อไปนี้
จะช่วยให้คุณเข้าใจว่าบุคคลอันเป็นที่รัก
ผู้ตายจากท่านไปเวลานี้อยู่ที่ไหนและ
สุดท้ายแล้วเราทุกคนจะอยู่ที่ใด

เรารู้อะไรเกี่ยวกับโลกวิญญาณ

โลกวิญญาณอยู่ที่ใด

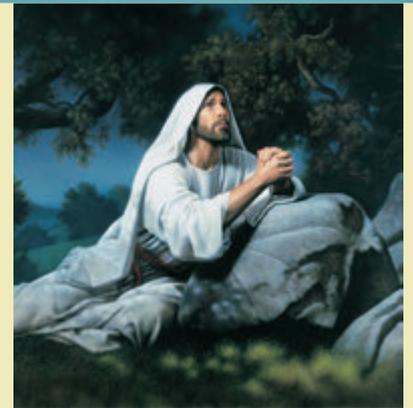
ประธานบริคัม ยังก์ (1801–1877) สอน
ว่าวิญญาณของคนที่เคยมีชีวิตบนโลกนี้
ยังคงอยู่รอบตัวเราบนโลกนี้ แม้เราจะมอง
ไม่เห็นพวกเขา¹

โลกวิญญาณเป็นอย่างไร

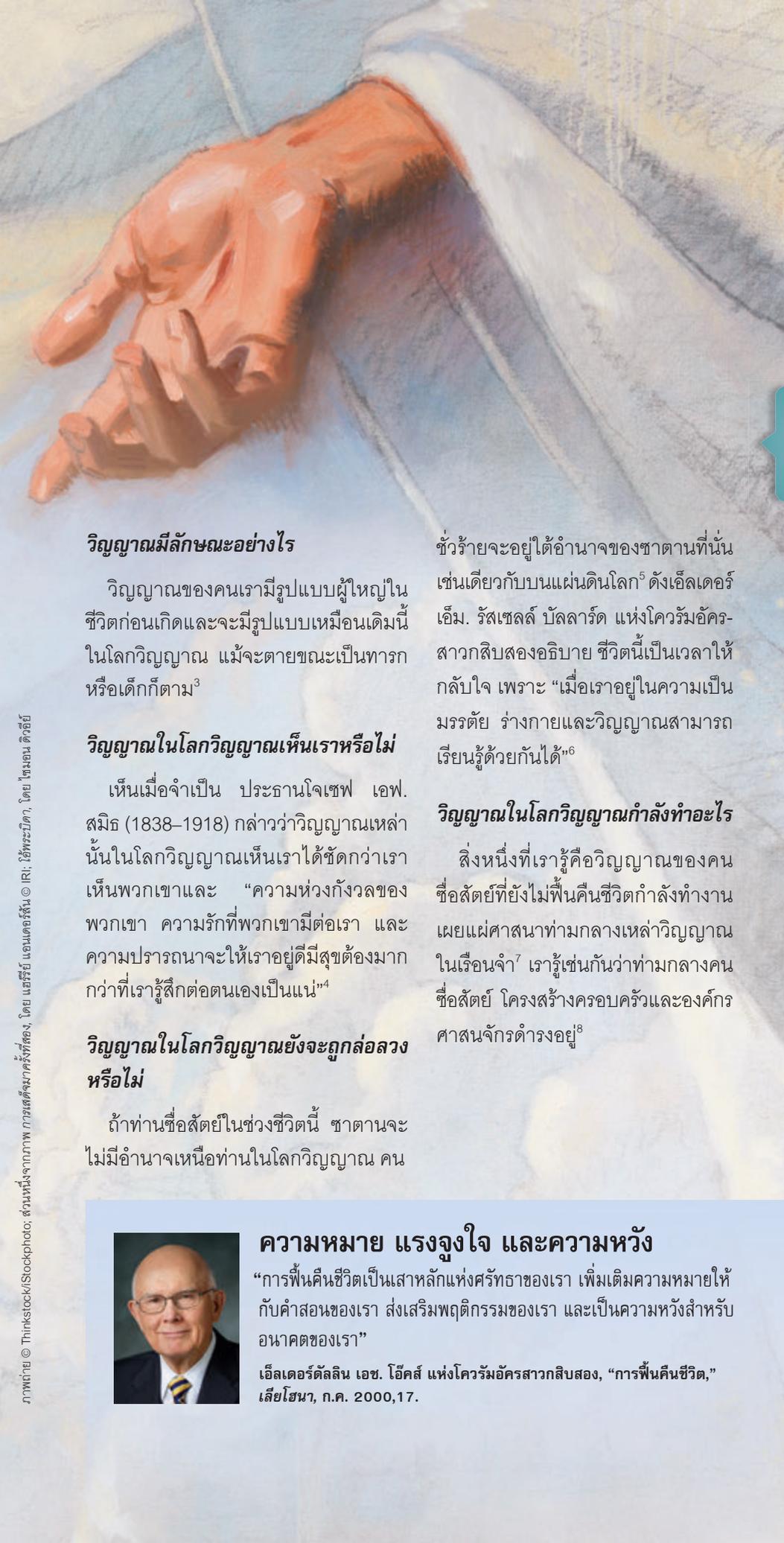
ขึ้นอยู่กับแต่ละคน คนชอบธรรมจะ
ประสบกับเมืองบรมสุขเกษม—ความสุข
การพักผ่อน และความสงบ ไม่มีความยุ่ง
ยาก ความกังวล และโทมนัส (ดู แอลมา
40:12) คนชั่วร้ายจะประสบกับนรก (ดู
แอลมา 40:13–14) นรกอาจนิยามว่าเป็น
“ความทรมานอันเนื่องมาจากความผิดหวัง
ในใจมนุษย์”²

ร่วมวงสนทนา

ด ลอดเดือนมีนาคม ท่านจะศึกษาเรื่อง การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ในชั้นเรียน โครัมฐานะปุโรหิต เยาวชนหญิง และโรงเรียน วันอาทิตย์ พรหมกายประการหนึ่งของการชดใช้คือ โดยผ่านการชดใช้ เราทุกคนจะฟื้นคืนชีวิต ลองนึกดูว่าความรู้เรื่องการชดใช้และการฟื้นคืนชีวิตเปลี่ยนมุมมองของเราอย่างไรในยามยากลำบาก พยายามนึกถึงสถานการณ์บางอย่าง นึกถึงประจักษ์พยานของท่านว่าการชดใช้และการฟื้นคืนชีวิตเป็นพรแก่ท่านอย่างไร และท่านอาจแบ่งปันประสบการณ์นี้กับครอบครัวหรือในบทเรียนครั้งต่อไปของศาสนจักรในวันอาทิตย์

วิญญาณมีลักษณะอย่างไร

วิญญาณของคนเรามีรูปแบบผู้ใหญ่ใน ชีวิตก่อนเกิดและจะมีรูปแบบเหมือนเดิมนี ในโลกวิญญาณ แม้จะตายขณะเป็นทารก หรือเด็กก็ตาม³

วิญญาณในโลกวิญญาณเห็นเราหรือไม่

เห็นเมื่อจำเป็น ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ (1838–1918) กล่าวว่าวิญญาณเหล่านั้นในโลกวิญญาณเห็นเราได้ชัดเจนว่าเรา เห็นพวกเขาและ “ความห่วงกังวลของพวกเขา ความรักที่พวกเขามีต่อเรา และ ความปรารถนาจะให้เราอยู่ดีมีสุขต้องมากกว่าที่เรารู้สึกต่อตนเองเป็นแน่”⁴

วิญญาณในโลกวิญญาณยังจะถูกปล่อยลงหรือไม่

ถ้าท่านชื่อสัตย์ในช่วงชีวิตนี้ ซาตานจะ ไม่มีอำนาจเหนือท่านในโลกวิญญาณ คน

ชั่วร้ายจะอยู่ได้อำนาจของซาตานที่นั่น เช่นเดียวกับบนแผ่นดินโลก⁵ ดิงเอลเดอร์ เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองอภิบาย ชีวิตนี้เป็นเวลาให้ กลับใจ เพราะ “เมื่อเราอยู่ในความเป็น มรตัย ร่างกายและวิญญาณสามารถ เรียนรู้ด้วยกันได้”⁶

วิญญาณในโลกวิญญาณกำลังทำอะไร

สิ่งหนึ่งที่เรารู้คือวิญญาณของคน ชื่อสัตย์ที่ยังไม่ฟื้นคืนชีวิตกำลังทำงาน เผยแผ่ศาสนาท่ามกลางเหล่าวิญญาณ ในเรือนจำ⁷ เรารู้เช่นกันว่าท่ามกลางคน ชื่อสัตย์ โครงสร้างครอบครัวและองค์กร ศาสนจักรดำรงอยู่⁸

ความหมาย แรงจูงใจ และความหวัง

“การฟื้นคืนชีวิตเป็นเสาหลักแห่งศรัทธาของเรา เพิ่มเติมความหมายให้กับคำสอนของเรา ส่งเสริมพฤติกรรมของเรา และเป็นความหวังสำหรับอนาคตของเรา”

เอลเดอร์ดัลลัน เอช. โอ๊คส์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “การฟื้นคืนชีวิต,” เลียโฮนา, ก.ค. 2000, 17.

ภาพถ่าย © Thinkstock/Stockphoto: ส่วนหนึ่งจากภาพ การเสด็จมาครั้งที่สอง, โดย แฮร์ริย์ แอนเดอร์สัน © IR: ใช้พระบิดา, โดย โทมัส ดิวอี้

เราทำอะไรเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิต

มีกี่คนที่ฟื้นคืนชีวิต

ทุกคนที่เคยมีชีวิตบนแผ่นดินโลกจะฟื้นคืนชีวิต (ดู 1 โครินธ์ 15:21-23)

ร่างกายที่ฟื้นคืนชีวิตแล้วจะมีลักษณะอย่างไร

ร่างกายที่ฟื้นคืนชีวิตแล้วจะมีลักษณะดังนี้

- **เป็นอมตะ** “ร่างกายอันเป็นมรรตัยนี้จะทรงยกขึ้นเป็นร่างกายที่เป็นอมตะ...เพื่อพวกเขาจะไม่ตายอีกต่อไป” (แอลมา 11:45)
- **สมบูรณ์** “วิญญาณและร่างกายจะรวมกันอีกในรูปแบบอันสมบูรณ์”

(แอลมา 11:43) ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธอธิบายว่า “ความพิกลพิการจะถูกขจัด ความบกพร่องจะถูกกำจัด ชายและหญิงจะบรรลุความสมบูรณ์ของวิญญาณ ความสมบูรณ์ที่พระเจ้าเป็นเจ้าของเจ้าทรงกำหนดไว้ตั้งแต่ต้น”⁹

- **สวยงาม** ประธานลอเรนโซ สโนว์ (1814-1901) กล่าวว่า “ไม่มีสิ่งใดดูสวยงามกว่าชายหรือหญิงที่ฟื้นคืนชีวิตแล้ว”¹⁰
- **โชติช่วง** ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโครัมอักครสาวกสิบสองกล่าวว่า “วิญญาณท่านอ่อนเยาว์ มีชีวิตชีวา และสวยงาม แม้ร่างกายท่านจะแก่ตัวและมีโรคภัยหรือพิการหรือทุพพลภาพ แต่เมื่อวิญญาณและร่างกายมารวมกันในการฟื้นคืนชีวิต ท่านจะโชติช่วง ท่านจะมีรัศมีภาพ”¹¹
- **ไม่มีความเศร้าโศกและความเจ็บปวด** “ความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความโศกเศร้า การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป” (วิวรณ์ 21:4)

อะไรจะเกิดขึ้นกับคนที่ตายเมื่อยังเด็ก

ตามที่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธกล่าว บิดามารดาของเด็กที่สิ้นชีวิตในวัยเด็ก “จะมีความปีติยินดี ความสุขใจ และความพึงพอใจในการเลี้ยงดูบุตรคนนั้นหลังจากเขาฟื้นคืนชีวิตจนกว่าเขาจะเติบโตจนเต็มขนาดวิญญาณของเขา”¹²

จะเกิดอะไรขึ้นกับคนที่ศพถูกเผาหรือไม่ได้ถูกฝัง

ถึงแม้ศาสนจักรไม่สนับสนุนการเผาศพ แต่เราเชื่อว่าไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ทุกคนจะฟื้นคืนชีวิตโดยมีร่างกายที่สมบูรณ์ ประธานบริคัมยังก์สอนว่าในการฟื้นคืนชีวิต “ชิ้นส่วนเฉพาะสำคัญๆ ที่ประกอบกันเป็นร่างกายของเราที่นี่ หากเราให้เกียรติร่างกาย แม้ว่ามันจะนอนอยู่ในความลึกของทะเลและแม้ชิ้นส่วนน้อยที่สุดจะอยู่ทางเหนือ อีกชิ้นหนึ่งอยู่ทางใต้ อีกชิ้นหนึ่งอยู่ทางตะวันออกและอีกชิ้นหนึ่งอยู่ทางตะวันตก ชิ้นส่วนเล็กๆ ที่กระจัดกระจายกันนี้จะถูกนำมารวมกันอีกในชั่วพริบตา และวิญญาณของเราจะเข้าครอบครองมัน”¹³

ใครจะฟื้นคืนชีวิต และเมื่อใด

การฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก หรือ “การฟื้นคืนชีวิตของคนเที่ยงธรรม” (คพ. 76:17)

▲ **ณ การฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์**

ศาสดาพยากรณ์และคนชอบธรรมบางคนจะได้รับรัศมีภาพซีเลสเชียล (ดู โมไซยาห์ 15:21-25)

▲ **ณ การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์**

คนที่ได้รับรัศมีภาพซีเลสเชียล (ดู คพ. 76:50-70; 88:96-98)

▲ **ณ จุดเริ่มต้นของมิลเลเนียม**

คนที่ได้รับรัศมีภาพเทอร์เรสเตรียล (ดู คพ. 88:99)

การฟื้นคืนชีวิตครั้งที่สอง หรือ “การฟื้นคืนชีวิตของคนไม่เที่ยงธรรม” (คพ. 76:17)

▲ **ณ จุดสิ้นสุดมิลเลเนียม**

คนที่ได้รับรัศมีภาพบูตแห่งทายนะซีเลสเชียล (ดู คพ. 76:43-48; 88:102; 88:100-101)

เหตุใดจึงมีการฟื้นคืนชีวิตทางกาย

การฟื้นคืนชีวิตทางกายเป็นส่วนหนึ่งในแผนของพระเจ้าและศาสดาพยากรณ์สอนมาตั้งแต่สมัยของอาดัม (ดู โมเสส 5:10) แต่ “มารไม่มีร่างกาย และการไม่มีร่างกายคือบทลงโทษสำหรับเขา”¹⁴ ด้วยเหตุนี้เขาจึงบิดเบือนคำสอนนี้เพื่อไม่ให้คนเชื่อเรื่องการฟื้นคืนชีวิตทางกาย

คนจำนวนมากเชื่อว่าร่างกายเปรียบเสมือนเรือนจำสำหรับวิญญาณและเราจะมีความสุขอย่างแท้จริงได้ก็ต่อเมื่อวิญญาณถูกปล่อยออกจากร่าง แต่ไม่เป็นความจริง พระเจ้าทรงเปิดเผยว่าการฟื้นคืนชีวิตทางกายจำเป็นเพราะ:

- **เป็นวิธีที่เราจะได้รับความสุขแห่งปิติ** เฉพาะ “วิญญาณกับธาตุ [ร่างกาย], สัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก, จะได้รับความสมบูรณ์แห่งปิติ” (คพ. 93:33) เรารู้เช่นกันว่าคนที่

สิ้นชีวิตแล้วและกำลังรอการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ในโลกวิญญาณ “มองว่าการที่วิญญาณของพวกเขาจะจากร่างกายเป็นเวลานานเป็นพันธนาการ” (คพ. 138:50)

- **เป็นพรจากการที่เราเลือกแผนของพระบิดาบนสวรรค์** ก่อนเราเกิดมาบนแผ่นดินโลก วิญญาณทั้งหมดที่จะมีชีวิตบนแผ่นดินโลกได้เลือกทำตามแผนของพระบิดาบนสวรรค์ไม่ใช่การกบฏของซาตาน (ดู อับราฮัม 3:23–28) ด้วยเหตุนี้เราจึงได้รับร่างกาย และจากนั้นโดยผ่านของประทานแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ เราจึงฟื้นคืนชีวิตโดยมีร่างกายเป็นอมตะ คนที่ติดตามซาตานในโลกก่อนเกิดจะไม่มีวันได้รับร่างกายเลย

- **นำเรากลับไปยังที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเพื่อรับการพิพากษา** พระคัมภีร์มอรมอนสอนอย่างชัดเจนว่าพระเดชานุภาพแห่งการฟื้นคืนชีวิตนี้เองที่ยอมให้เราได้เข้าไปในที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเพื่อรับการพิพากษาตามงานของเรา¹⁵
- **จำเป็นต่อความรอด** โจเซฟ สมิทสอนว่า “ไม่มีบุคคลใดได้รับ...ความรอดยกเว้นผ่านร่างๆ หนึ่ง [ร่างกาย]”¹⁶
- **เพื่อเราจะเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์** “พระบิดาทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูก, สัมผัสได้ดังของมนุษย์; พระบุตรก็เช่นกัน” (คพ. 130:22) ■

อ้างอิง

1. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: บริคัม ยัง (1997), 313.
2. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท (2007), 240.
3. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิท (1998), 145–146.
4. โจเซฟ เอฟ. สมิท, *Gospel Doctrine*, 5th ed. (1939), 87.
5. ดู คำสอน: บริคัม ยัง, หน้า 317; แอลมา 34:34–35
6. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “Is It Worth It?” *New Era*, มิ.ย. 1984, 42.
7. ดู คพ. 138:30; ดู คำสอน: โจเซฟ สมิท, 510.
8. ดู *หลักการพระกิตติคุณ* (2009), 243; ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโลกวิญญาณได้ที่ Dale C. Mouritsen, “The Spirit World, Our Next Home,” *Ensign*, ม.ค. 1977, 46–51.
9. โจเซฟ เอฟ. สมิท, *Gospel Doctrine*, 23.
10. ลอเรนโซ สโนว์, *The Teachings of Lorenzo Snow*, ed. Clyde J. Williams (1996), 99.
11. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “ชนชาติ 20 มาร์ค,” *เสียงโชนา*, มิ.ย. 2009, หน้า 23; *New Era*, มิ.ย. 2009, 5.
12. ดู คำสอน: โจเซฟ สมิท, 190.
13. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: บริคัม ยัง 309–310.
14. ดู คำสอน: โจเซฟ สมิท, 216.
15. ดู 2 นิไฟ 9:22; เจลอบ 6:9; โมไซยาห์ 16:8–10; แอลมา 11:41; 33:22; 40:21; ซีลัมัน 14:17; มอรมอน 7:6; 9:13
16. ดู คำสอน: โจเซฟ สมิท, 226.

โดย เอ็ลเดอร์โจวันนิน
แอล. คู
แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง

อย่าสวม หน้ากาก

เครื่องป้องกันที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งไม่ให้คุณเลือกสิ่งผิดคือการไม่สวมหน้ากาก
นิรนาม

ขณะที่ไตร่ตรองว่าท่านเป็นใคร ความรู้สึกเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าว่าท่านอาจไม่รู้ซึ่งโดยสมบูรณ์ถึงความสำคัญของคนรุ่นท่าน ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านมีภูมิหลังและรากฐานให้เป็นคนรุ่นที่ดีที่สุดเท่าที่เคยมีมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสร้างความก้าวหน้าให้แก่แผนของพระบิดาในสวรรค์

เมื่อพิจารณาศักยภาพอันยิ่งใหญ่ที่ท่านครอบครอง ข้าพเจ้าเป็นห่วงอนาคตของท่านเรื่องใด ข้าพเจ้าจะให้คำแนะนำอะไรได้บ้าง จะมีแรงกดดันท่านทุกคนอย่างมาก ให้แสดงบทบาท—แม้ต้องสวมหน้ากาก—และกลายเป็นอีกคนที่ไม่สะท้อนให้เห็นเลยว่าท่านเป็นใครหรือท่านอยากเป็นใคร

ตัวอย่างจากประวัติศาสตร์สหรัฐ

คริสต์ศักราช 2011 เอ็ลเดอร์แอล. ทอมเพอริรี่กับข้าพเจ้าเข้าพบคุณอับราฮัม ฟอกซ์แมน ผู้อำนวยการระดับประเทศของสันนิบาตต่อต้านการหมิ่นประมาท พันธกิจของสันนิบาตคือหยุดยั้งการหมิ่นประมาทชาวยิว

ในการพบปะสนทนากับคุณฟอกซ์แมน ข้าพเจ้าถามว่าเขามีคำแนะนำอะไรให้เรบ้างเกี่ยวกับหน้าที่รับผิดชอบของเราในงานประชาสัมพันธ์ของศาสนจักร เขาไตร่-

ตรองครุ่นหนึ่ง จากนั้นจึงอธิบายความสำคัญของการสนับสนุนไม่ให้คนสวมหน้ากาก เขาพูดถึง Ku Klux Klan (องค์กรเหยียดสีผิว) องค์กรที่มีอิทธิพลมากและน่ากลัวทีเดียวสำหรับคนอเมริกันส่วนใหญ่ในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 คนเหล่านี้สวมเสื้อคลุมยาวและสวมหน้ากากเหมือนกันจนแยกผู้เข้าร่วมไม่ออก พวกเขาเผาไม้กางเขนบนสนามหญ้าหน้าบ้านของคนที่ยึดตั้งเป้าใจมดีและตั้งตนเป็นผู้ดูแลศีลธรรม กลุ่มผู้ตกเป็นเป้าใจมดีมากที่สุดคือชาวแอฟริกันอเมริกัน แต่ชาวคาทอลิก ชาวยิว และผู้อพยพที่ตกเป็นเป้าใจมดีเช่นกัน คนที่ปฏิบัติการห้าวหาญมากที่สุดในองค์กรนี้ใช้การเขียนตี การกระทำทารุณกรรมทางร่างกาย แม้กระทั่งการฆาตกรรม คุณฟอกซ์แมนชี้ให้เห็นว่าคนส่วนใหญ่ขององค์กร เมื่อไม่สวมหน้ากาก มักเป็นคนธรรมดาทั่วไป รวมถึงนักธุรกิจและคนไปโบสถ์ เขาตั้งข้อสังเกตว่าการปิดบังอัตลักษณ์และการสวมหน้ากากทำให้พวกเขาสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ปกติจะหลีกเลี่ยง ความประเพณีของพวกเขาส่งผลเสียอย่างมากต่อสังคมอเมริกัน

คำแนะนำของคุณฟอกซ์แมนคือเน้นความสำคัญของการให้ผู้คนหลีกเลี่ยงหน้ากากที่ปิดบังอัตลักษณ์แท้จริงของตน¹

ตัวอย่างจากประวัติศาสตร์จักร

ในประวัติศาสตร์ยุคแรกของศาสนจักร ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ เอ็มมา กับโจเซฟ และจูเลียลูกแฝดวัย 11 เดือนของพวกเขาอยู่ในไฮรัม โอไฮโอ ที่บ้านไร่จอห์นสัน

คืนวันเสาร์วันหนึ่งชายมอมหน้าสีดำกลุ่มหนึ่งฟังประตูเข้ามาลากท่านศาสดาพยากรณ์ออกไปทุบตีและราดน้ำมันดินบนตัวท่านกับซิดนีย์ ริกตัน

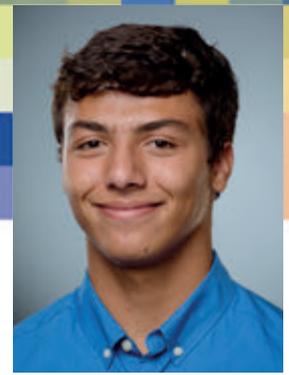
“ถึงแม้ท่านศาสดาพยากรณ์จะพินหลุดไปหนึ่งซี่ ได้รับบาดเจ็บสาหัสที่ซี่ข้าง ผมหลุดไปหนึ่งกระจุก และมีรอยไหม้จากกรดไนตริก แต่ท่านก็กล่าวโอวาทตามปกติในการประชุมนมัสการวันอาทิตย์ ในหมู่วิสุทธิชนที่มาชุมนุมกันมีคนร้ายอย่างน้อยสี่คนรวมอยู่ด้วย”²

น่าสนใจเช่นกันว่าผู้มีส่วนในมรณสักขีของศาสดาพยากรณ์โจเซฟและไฮรัมพี่ชายท่านได้มอมหน้าเพื่อพยายามปิดบังอัตลักษณ์แท้จริงของพวกเขา³

หลีกเลี่ยงการสวมหน้ากากและการแสดงบทบาท

ข้าพเจ้าไม่ได้บอกว่าท่านจะเข้าไปพัวพันกับเหตุการณ์น่ากลัวแบบที่ข้าพเจ้าเพิ่งพูดถึง ข้าพเจ้าเชื่อว่าในสมัยของเรา

ถ่ายภาพประกอบโดย เดรา โดมอนด์

ซึ่งการเป็นคนนิรนามง่ายกว่าแต่ก่อน มี
หลักฐานสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการไม่สวม
หน้ากากและการ “จริงต่อสัจจะ...ภัยที่
ท่านวាយมลายยอม”⁴

เครื่องป้องกันที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งของ
ท่านเพื่อไม่ให้ท่านเลือกสิ่งผิดคือการไม่
สวมหน้ากากนิรนาม ถ้าท่านรู้สึกตัวว่า
ตนเองกำลังอยากทำเช่นนั้น โปรดทราบเถิด
ว่านั่นเป็นสัญญาณอันตรายร้ายแรงและ
เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ปฏิบัติใช้ชักจูง
ท่านให้ทำบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ควรทำ

น่าสนใจที่ผู้พัวพันกับสื่อลามกมักจะรับ
เอาอัตลักษณ์ปลอมและปิดบังการมีส่วนร่วม
ของตน พวกเขาปกปิดความประพฤติ
ซึ่งพวกเขาเห็นว่าน่าตำหนิและบ่อนทำลาย
ทุกคนที่พวกเขาห่วงใย สื่อลามกเป็นโรค
ระบาดที่เป็นภัยไม่เพียงต่อสถานะทาง
ศีลธรรมของบุคคลหนึ่งต่อพระเจ้าเป็นเจ้า
เท่านั้น แต่สามารถทำลายชีวิตแต่งงาน
และครอบครัวตลอดจนมีผลเสียต่อสังคม
ได้ด้วย

สำหรับผู้ติดนิสัยบ่อนทำลายเช่นนี้ ได้
โปรดเชื่อเถิดว่าท่านกลับใจได้ และท่าน
จะได้รับการเยียวยา การกลับใจจะต้อง
มาก่อนการเยียวยา การเยียวยาอาจเป็น
กระบวนการยาวนาน อธิการหรือประธาน
สาขาของท่านสามารถแนะนำท่านได้ว่า
ท่านจะได้รับความช่วยเหลือที่จำเป็นต่อการ
เยียวยาได้อย่างไร

ปฏิบัติตัวสอดคล้องกับความเชื่อของ ท่าน

ทุกวันนี้คนทั่วไปมักปิดบังอัตลักษณ์
เมื่อเขียนคำพูดจงเกลียดจงชัง เผด็จรื้อน
และเจ็บแสบทางออนไลน์โดยไม่ระบุชื่อ
บางคนเรียกว่าวาจาเชือดเฉือน สถาบัน
บางแห่งพยายามคัดกรองความคิดเห็น
อย่างเช่น *New York Times* จะไม่ยอมรับ
ความคิดเห็นที่มี “การโจมตีบุคคล คำพูด
ลามกอนาจาร หยาบคาย ลบหลู่...คำพูด
ลอยๆ เสียดสีผู้อื่น คำพูดไม่ปะติดปะต่อ
และคำที่ใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด ...

“*Times* ส่งเสริมการใช้ชื่อจริงเพราะ เรา
พบว่าคนที่ใช้ชื่อตนเองจะมีการสนทนาที่
ดึงดูดใจและน่าเคารพมากกว่า”⁵

อัครสาวกเปาโลเขียนว่า

“อย่าหลงผิดเลย การคบคนช่วยยอม
ทำลายนิสัยที่ดีงาม

“จงมีสติขึ้นมาใหม่และอย่าทำบาป
อีกเลย เพราะว่ามีบางคนไม่รู้จักพระเจ้า”
(1 โครินธ์ 15:33–34)

เห็นชัดว่าการสื่อสารที่ชั่วร้ายไม่เพียง
เป็นเรื่องของมารยาทไม่ดีเท่านั้น แต่หาก
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายปฏิบัติเช่นนั้น พวกเขา
ยอมส่งผลกระทบต่อคนที่ไม่มีความรู้เรื่อง
พระเจ้าเป็นเจ้าหรือไม่มีประจักษ์พยานใน
พระเจ้าช่วยให้รอดด้วย

การใช้อินเทอร์เน็ตระราน ทำลายชื่อเสียง
หรือทำให้บุคคลหนึ่งหมวมองเป็น
เรื่องน่าตำหนิ สิ่งที่เราเห็นในสังคมคือเมื่อ

ผู้คนสวมหน้ากากนิรนาม พวกเขามีแนว
โน้มจะพัวพันกับความประพฤติแบบนี้ ซึ่ง
บ่อนทำลายสมรรถภาพในการอนุमान
เหตุผล อีกทั้งละเมิดหลักธรรมพื้นฐานที่
พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอน

คนชอบธรรมไม่จำเป็นต้องสวมหน้ากาก
เพื่อปิดบังอัตลักษณ์ของตน

ประพฤติตนให้ดี

เราเชื่อมั่นในตัวท่านมาก ผู้นำในศาสน
จักรเชื่ออย่างจริงใจว่าท่านสามารถสร้าง
อาณาจักรได้อย่างที่คนรุ่นก่อนทำไม่ได้
ท่านไม่เพียงมีความรักและความเชื่อมั่น
ของเราเท่านั้น แต่มีคำสวดอ้อนวอนและ
พรของเราด้วย เรารู้ว่าความสำเร็จของคน
รุ่นท่านจำเป็นต่อการสถาปนาศาสนจักร
อย่างต่อเนื่องและการเติบโตของอาณาจักร
เราสวดอ้อนวอนขอให้ท่านประพฤติตนให้
ดีและหลีกเลี่ยงการสวมหน้ากาก ■

จากการให้ข้อคิดทางวิญญาณของระบบการศึกษาของ
ศาสนจักรสำหรับคนหนุ่มสาว เมื่อวันที่ 4 มีนาคม ค.ศ.
2012 ที่มหาวิทยาลัยบริคัมซังก์-โอดาโฮ

อ้างอิง

1. การพบปะสนทนากับอับราฮัม ฟอกซ์แมนใน
สำนักงานของเขาที่นิวยอร์กซิตี นิวยอร์ก เมื่อวันที่
14 มิถุนายน 2011
2. มาร์ค แอล. สเตอร์เกอร์, “Remembering Hiram,
Ohio,” *Ensign*, ต.ค. 2002, 35, 37.
3. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ
(2007), 24.
4. “จริงต่อศรัทธา,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 129.
5. มาร์ค เบรนท์, ใน “The Public Forum,”
Salt Lake Tribune, พ.ศ. 27, 2011, A16.

พี่ชายผม เชื่อในตัวผม

♪ แดนช่วยผมพัฒนาพรสวรรค์ที่ผมแน่ใจว่าตนเองไม่มี

โดย เดวิด ดิกสัน
นิตยสารศาสนจักร

ผมอายุ 15 ปีเมื่อทราบความจริงเกี่ยวกับพรสวรรค์ของผม—หรือจะพูดให้ตรงกว่านั้นคือ ผมขาดพรสวรรค์—ในด้านหนึ่งนั่นคือ ผมร้องเพลงไม่เป็น

ผมอยากลองเล่นละครชุมชน และการร้องเดี่ยวของผมแบบไม่มีดนตรีประกอบฟังดูแย่มาก ถึงขนาดว่าพ่อร้องมาได้ครึ่งเพลงผู้เล่นดนตรีต้องออกมาเริ่มเล่นคลอให้ด้วยความสงสาร หลังจากนั้นผมสาบานว่าจะไม่มีใครได้ยินผมร้องเพลงอีกเลย ถึงเวลาแล้วที่ผมต้องหางานอดิเรกอย่างอื่นทำเพราะประสบการณ์อันน่าขายหน้าครั้งนั้นครั้งเดียวก็เกินพอ

แต่แดนพี่ชายผมผู้เป็นนักร้องที่เก่งเหลือเชื่อมีแผนอื่น หลายเดือนหลังจากผมไปทดสอบเสียง เขาถามว่าทำไมผมนี้ผมกลัวการร้องเพลงมาก

“ผมร้องแย่มาก” ผมบอกเขา “ผมร้องเพลงไม่เป็น” แดนไม่เชื่อผม แม้ผมจะยืนยันกราน แต่เขาก็เกลี้ยกล่อมผมให้ร้องตรงนั้น ผมประหม่ามาก

ผมจำไม่ได้ว่าร้องอะไร แต่ร้องสั้นมาก แทบไม่ได้ยิน และดูเหมือนนั่นพิสูจน์ให้เห็นว่าผมไม่มีพรสวรรค์ด้านการร้องเพลง สิ่งที่แดนพูดต่อจากนั้นผมจะจดจำไปตลอดชีวิตที่เหลือ “นี่” เขา

เสริมสร้างพี่น้อง ของท่าน

“กระชับความสัมพันธ์กับพี่น้องของท่าน พวกเขาจะกลายเป็นเพื่อนสนิทที่สุดของท่านได้ สนับสนุนพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาสนใจ และช่วยพวกเขาแก้ไขปัญหата่างๆ ที่อาจเผชิญอยู่”

เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน
(จุลสาร, 2011), 15.

บอกผม “พี่รู้ว่านายเสียงดี นายแค่ต้องฝึก”

ในหลักคำสอนและพันธสัญญา 38:25 เราได้รับการสอน “ให้มนุษย์ทุกคนนับถือพี่น้องของเขาเสมือนหนึ่งนับถือตนเอง” ถ้าแดนหัวเราะเยาะผมและการร้องเพลงของผมอย่างที่พี่ๆ หลายคนอาจจะทำ เขาคงทำให้ผมเลิกร้องเพลงไปชั่วชีวิตแน่นอน แต่แดนให้กำลังใจผม เขาสนับสนุนผม

ในที่สุดผมจึงทำตามคำแนะนำของเขาและฝึก ยิ่งความประหลาดใจแก่ผม ผมร้องดีขึ้นเรื่อยๆ การร้องเพลงกลายเป็นความเบิกบานใจอย่างยิ่งในชีวิตผม ผมร้องเพลงในคณะนักร้องประสานเสียงหลายคนละตลอดช่วงที่

เรียนมัธยมปลาย ร้องเพลงในมหาวิทยาลัยและหลังจากนั้น การร้องเพลงยังคงเป็นความเบิกบานใจที่สุดอย่างหนึ่งของผม

พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า “ดูเถิด, มนุษย์จะจุดเทียนแล้วเอาถังครอบไว้หรือ? ไม่เลย, แต่จะวางไว้บนเชิงเทียน, และมันให้แสงสว่างแก่คนทั้งปวงที่อยู่ในบ้าน” (3 นิไฟ 12:15) ผมสามารถให้แสงนั้นส่องสว่างได้โดยชื่นชมและแบ่งปันเสียงเพลงมาหลายปีแล้ว แต่ผมคงทำเช่นนั้นไม่ได้หากปราศจากกำลังใจจากแดนพี่ชายผม ■

ภาพประกอบโดย ภาณุ พานิชิต

โดย แอน เอ็ม. ดิบป์
ที่ปรึกษาที่สองใน
ฝ่ายประธาน
เยาวชนหญิงสามัญ

ฉันมี ประจักษ์พยาน เกี่ยวกับ ครอบครัว

หลายปีก่อนดิฉันฟังซิสเตอร์คน
หนึ่งในวอร์ดแสดงประจักษ์
พยานของเธอ ดิฉันจำสิ่งที่เธอ
แบ่งปันได้และจำได้ว่าดิฉันรู้สึกอย่างไร
ซิสเตอร์ริสแสดงความกตัญญูต่อครอบครัว
ที่ขอบรรรมของเธอ ต่อปีติและการปลอบ-
โยนอันเกิดจากความรู้เรื่องครอบครัวนิรันดร์
ดิฉันรู้สึกว่าพระวิญญาณยืนยันความ
ปรารถนาอย่างจริงใจที่ดิฉันอยากมีพร
และประจักษ์พยานเดียวกันนั้นเกี่ยวกับ
ครอบครัว

ดิฉันมีข้อเสนอแนะหลายประการที่จะ

ช่วยให้ท่านเกิดประจักษ์พยานเกี่ยวกับ
ความสำคัญของครอบครัว

1. **แสวงหาการดลใจจากพระเจ้า
ร่วมกับการสวดอ้อนวอน** และบันทึก
ความรู้สึกนึกคิดของท่านขณะศึกษา ทำ
ชีวิตท่านให้บริสุทธิ์โดยรักษาพระบัญญัติ
สิ่งนี้จะช่วยให้ท่านมีคุณสมบัติคู่ควรรับ
พระวิญญาณผู้จะทรงช่วยท่านในการ
แสวงหาของท่าน

2. **อ่าน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อ
โลก”¹ ที่ออกโดยศาสนาดำพยานเมื่อเกือบ
20 ปีมาแล้ว** ประจักษ์พยานของดิฉัน

เกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยเข้มแข็งขึ้นขณะอ่านเอกสารนี้ และพิจารณาการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกอันเกี่ยวเนื่องกับครอบครัว ขณะที่ท่านอ่านถ้อยแถลง ให้จดหลักคำสอน คำแนะนำ คำเตือน และพรที่สัญญาไว้ตลอดจนสิ่งที่มีความหมายต่อท่านเป็นส่วนตัว

3. ศึกษาถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์และเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ถ้อยคำของท่านเหล่านั้นได้รับการดูแลและจะเป็นพรแก่คนที่เชื่อและทำตาม ตัวอย่างเช่น ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนว่า “ครอบครัวต้องมีสถานะโดดเด่นในวิถีชีวิตเราเพราะครอบครัวเป็นรากฐานเดียวซึ่งสังคมมนุษย์ผู้มีความรับผิดชอบพบว่าสามารถใช้สร้างอนาคตและจรรโลงคุณค่าที่พวกเขายึดมั่นในปัจจุบันได้”²

4. ศึกษาพระคัมภีร์ พระคัมภีร์มีตัวอย่างมากมายของครอบครัวที่สร้างบนรากฐานของความชอบธรรม การเชื่อฟัง และศรัทธาในประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ จงอ่านพระคัมภีร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระคัมภีร์มอรมอน โดยมีคำถามว่า “คำสอนใดจะเป็นพรแก่ฉันเมื่อนำมาใช้กับครอบครัวของฉันในปัจจุบันและอนาคต”

5. ศึกษา เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน โดยเฉพาะหัวข้อเรื่อง “ครอบครัว” จงเรียนรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบและพรของครอบครัว จดบันทึกงานที่สมาชิกแต่ละคนต้องทำเพื่อสร้างและรักษาครอบครัวให้เป็นหนึ่งเดียวโดยมีพระกิตติคุณเป็นศูนย์กลาง ตระหนักว่าท่านจะทำอย่างไรเพื่อกระชับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว มองหารับประกันและการปลอบโยนในกรอบสี่เหลี่ยมขวามือ

โดยแท้แล้วทุกหัวข้อใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* เกี่ยวข้องโดยตรงและจะปรับปรุงความสัมพันธ์ในครอบครัว เมื่อสมาชิกแต่ละคนทำตามมาตรฐานและพระบัญญัติ พวกเขาจะได้รับพรด้วยความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีคุณสมบัติคู่ควรรับศาสนพิธีและพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหารซึ่งจะเป็นพรแก่แต่ละครอบครัวในเวลานี้และชั่ววันรันดร

6. ปฏิบัติตามสิ่งที่ท่านเรียนรู้ ในการศึกษาและ *ประยุกต์ใช้* สิ่งที่ท่านเรียนรู้ใน

แผนของพระเจ้าสำหรับครอบครัว

“พระเจ้าทรงปรารถนาให้ลูกทุกคนของพระองค์มาในโลกเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัววันรันดรที่พ่อแม่รักใคร่ดูแลกันและดูแลลูกๆ ของพวกเขา ถ้าสิ่งนี้ไม่ใช่ประสบการณ์ของท่าน จงอดทนและดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมต่อไป มองหาต้นแบบที่มีค่าควร เตรียมตัวตั้งแต่บัดนี้เพื่อให้มีสัมฤทธิ์ผลในบทบาทอันสูงส่งของท่านในฐานะสามีหรือภรรยาและในฐานะบิดามารดา ให้คำมั่นว่าจะแต่งงานในพระวิหารและสร้างครอบครัววันรันดรของท่านเอง”

เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน (จูลสาร, 2011), 15.

ครอบครัว (ดู คพ. 88:119)

ดิฉันเคยได้ยินประจักษ์พยานอันน่าชื่นใจของเยาวชนหญิงที่ทำประสบการณ์อันทรงคุณค่าข้อสามในหมวดธรรมชาติแห่งสวรรค์ของความก้าวหน้าส่วนบุคคล ชื่อนั้นขอให้เยาวชนหญิงพยายามเป็นพิเศษเพื่อกระชับความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นเวลาสองสัปดาห์ (เยาวชนชายสามารถหาแผนคล้ายกันได้) ใน *สัมฤทธิ์ผลในหน้าที่ของฉันต่อพระเจ้า* [2010], 80–81) เยาวชนหญิงคนหนึ่งแบ่งปันว่า “ดิฉันเคยประสบปาฏิหาริย์ครั้งหนึ่ง ดิฉันรักพี่สาวและความรักนั้นเกิดขึ้นในเวลาเพียงสองสัปดาห์! ดิฉันตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะทำประสบการณ์นี้ซ้ำกับสมาชิกแต่ละคนในครอบครัวทุกๆ ปี ทำไมหรือ เพราะนั่นทำให้ดิฉันมีความสุขมาก”

7. สวดอ้อนวอนและแสวงหาการยืนยันผ่านพระวิญญาณเกี่ยวกับความสำคัญของครอบครัว จงอดทนและระมัดระวัง ประจักษ์พยานจะผ่านมาจากพระวิญญาณเพราะ “ครอบครัวได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้า” และ “เป็นหน่วยสำคัญที่สุดในกาลเวลาและในวันรันดร”³

ดิฉันทราบว่าโดยทำสิ่งเหล่านี้ วันนั้นจะมาถึงเมื่อท่านจะสามารถยืนยันแบ่งปันได้ เช่นเดียวกับซิสเตอร์ริสว่า “ฉันมีประจักษ์พยานเกี่ยวกับครอบครัว และความรู้นี้ให้การปลอบโยนและปิติแก่ฉัน” ■

อ้างอิง

1. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลิฮอนา*, พ.ศ. 2010, 165.
2. *Teachings of Thomas S. Monson*, comp. Lynne F. Cannegieter (2011), 112.
3. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 1.1.1.

เพื่อจะไม่ตกลงไปในหลุมพราง
จงอยู่บนเส้นทาง!

อันตรายที่ซ่อนอยู่

โดย โจชัว เจ. เพอร์กีย์
 นิตยสารศาสนจักร

ใกล้จุดสูงสุดของแซนตาครุซ เกาะหนึ่งในหมู่เกาะกาลาปาโกส คือหลุมลอสเกเมลอส หรือ “คูแฝด” หลุมลึกกว้างสองหลุมนี้ใหญ่พอจะทำการเป็นสนามฟุตบอลได้หลายสนาม ถ้ามองจากขอบหลุมจะเหมือนเหมือนหินสมัยโบราณที่มนุษย์ขุดขึ้นเองและเป็นแหล่งผลิตหินให้พระวิหารสมัยก่อน

แม้บริเวณนี้จะมีความสวยงามตามธรรมชาติ แต่ก็ใช้จะสวยงามไปเสียทั้งหมด ต้นไม้หนาที่ปกคลุมภูมิประเทศแถบร้อนชื้นยกเว้นเส้นทางที่ใช้สัญจรซึ่งเลือกสรรมาอย่างดีเพื่อให้ลงเท้าได้อย่างมั่นคง พื้นดินสองข้างทางแม้จะปกคลุมด้วยไม้พุ่ม ไม้ใบ และไม้ยืนต้น แต่ก็อาจจะไม่มั่นคงนัก

ถ้าท่านอยากออกนอกเส้นทางที่วนรอบลอสเกเมลอสเพื่อไปสำรวจป่าฝน ท่านอาจจะเหยียบโดนผิวดินเปราะบางที่ไม่แข็งแรงพอจะรับน้ำหนักท่านได้ ท่านจะตกลงไปลึกเท่าใดนะหรือ ท่านจะไม่ทราบจนกว่าท่านจะตกถึงก้นหลุม บางหลุมในแซนตาครุซลึกเกิน 100 ฟุต (30 เมตร) คนในพื้นที่เล่าว่าหลุมหนึ่งลึกจนหากันหลุมไม่เจอ

ทางเดินไล่ไปตามเส้นทางหนึ่ง—เส้นทางที่ท่านอาจคิดว่าท่านไม่อยากจะเดินตาม แต่มีความปลอดภัยในทางเดินนั้นและรับรองว่าพาไปถึงที่หมายแน่นอน

จงระวังผิวดินเปราะบาง

ในแง่พระกิตติคุณ ทางเดินรอบลอสเกเมลอสอาจเป็นสัญลักษณ์

ของสิ่งต่างๆ มากมาย เช่น พระบัญญัติ คำสอนของศาสนาดำเนินนำในหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าและความก้าวหน้าส่วนบุคคล มาตรฐานในเพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน และพระกิตติคุณ เมื่อเรามีส่วนร่วมในพระกิตติคุณ เมื่อเราทำตามคำสอนของศาสนาดำเนินนำตามการนำทางของพระบัญญัติ เราจะพบความปลอดภัยและความสงบสุขเมื่อเราไม่ทำเช่นนั้น... สถานการณ์ค่อนข้างเสี่ยง

บางครั้งเราอาจถูกล่อลวงให้เลิกทำตามพระบัญญัติหรือละเลยคำสอนของศาสนจักรเพราะเรารู้สึกว่าถูกจำกัด เราอยากเลือกวิถีชีวิตของเราเอง

แต่หากเส้นทางเดินรอบลอสเกเมลอสช่วยไม่ให้ผู้คนตกทะเลผิวดินเปราะบางพระบัญญัติไม่ได้จำกัดสิทธิ์เสรีของเรา—แต่ให้โอกาสที่ดีที่สุดสำหรับความสุขและความสำเร็จ เราสามารถเลือกสิ่งที่เราอยากทำได้เสมอ เราสามารถตัดสินใจไปตามทางของเราแทนที่จะไปตามวิถีที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงวางไว้ให้เรา แน่ใจว่าเราจะไม่ถึงจุดหมายเร็วกว่าการไปตามทางเดินที่พิสูจน์มาแล้ว และการหาทางเอาเองอาจจะทำให้เราเจ็บปวดและลำบากอย่างยิ่ง

เรื่องเดียวกันนี้ประยุกต์ใช้ได้กับพระบัญญัติต่างๆ เช่น พระคำแห่งปัญญาพระบิดาบนสวรรค์และศาสนจักรของพระองค์ไม่ได้นำสิทธิ์เสรีไปจากเราโดยเรียกร้องให้เรางดเว้นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เราเลือกได้ว่าเราจะรักษาพระบัญญัติหรือไม่ แต่เมื่อเราเลือก เรากำลังเลือกผลที่เกี่ยวข้องด้วยเช่นกัน

ถ่ายภาพและออกแบบโดย โจชัว เจ. เพอร์กีย์

บนเส้นทางนั้น

“ดังนั้น, จงทำสิ่งที่ข้าพเจ้าบอกท่าน ข้าพเจ้าเห็นพระเจ้าของท่านและพระเจ้าผู้ไถ่ของท่านทรงกระทำ; เพราะ ... เมื่อนั้นท่านย่อมอยู่ในทางค้ำและค้ำและค้ำซึ่งนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์; แท้จริงแล้ว, ท่านเข้าไปแล้วทางประตู; ท่านทำตามพระบัญญัติของพระบิดาและพระบุตร; และท่านรับพระวิญญูณ บริสุทธิ, ซึ่งเป็นพยานถึงพระบิดาและพระบุตร, เพื่อให้สัญญาซึ่งพระองค์ทรงทำไว้เกิดสัมฤทธิ์ผล, คือหากท่านเข้าไปโดยทางนั้นท่านจะได้รับพระวิญญูณ” (2 โนไฟ 31:17-18)

ถ้าเราเลือกฝ่าฝืนพระบัญญัติเหล่านั้น เราย่อมเสี่ยงต่อการไม่ได้รับพรทั้งหมด การเลือกไม่เกี่ยวกับว่าเราได้รับอนุญาตให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือทำสิ่งนั้นสิ่งนี้หรือไม่ แต่เกี่ยวกับว่าเราต้องการพรของอาณาจักรสวรรค์หรือไม่และทำสิ่งที่พระเจ้าทรงขอให้เราทำเพราะเรารักพระองค์และเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระองค์

ความปลอดภัยบนทางเดิน

เจสซิกา พี. และโนรี เอ. ยาวชนหญิงสองคนที่อาศัยอยู่ในแซนตาครุซทราบเรื่องนี้ด้วยตนเอง ทั้งคู่เป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสและเคยเห็นความแตกต่างในการรักษาพระบัญญัติมาแล้ว มีสมาชิกในหมู่เกาะกาลาปาโกสไม่มากนัก (สมาชิกเพียง 125 คนในสาขาจากประชากรประมาณ 25,000 คน บนเกาะ) การอยู่บนทางค้ำและค้ำทำได้ยาก (ดู 1 โนไฟ 8:20; 2 โนไฟ 4:33; 31:17-19; แอลมา 7:19) เนื่องด้วยการล่องลงมืออยู่ทั่วไป อาทิ เครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์และยาเสพติด

โนรีเห็นการทำท่ายในครอบครัวของเธอเอง หนึ่งปีหลังจากครอบครัวเธอรับบัพติศมา พวกเขาได้รับการฝึกในพระวิหารไกวธ์อักิล เอกวาดอร์ แต่ไม่นานหลังจากนั้นสมาชิกหลายคนในครอบครัวตกไป ช่วงหนึ่งเหลือเธอกับคุณแม่เท่านั้นที่เข้าร่วมศาสนจักร เธอเข้มแข็งอยู่ได้อย่างไรในตอนนั้น

“การสังสรรค์ในครอบครัว” เธอกล่าว “มีอยู่ช่วงหนึ่ง ดิฉันกับคุณแม่จะจัดสังสรรค์ในครอบครัวกันสองคน ต่อมาพี่ชายกับคุณพ่อก็เริ่มมา และทุกครั้งที่เราศึกษาพระกิตติคุณ คุณพ่อจะพูดว่า ‘นี่สำหรับพ่อ’ เวลาที่ท่านเข้มแข็งขึ้น พี่ชายของดิฉันด้วย”

เจสซิกาเผชิญปัญหาต่างออกไป “การเป็นสมาชิกคนเดียวของศาสนจักรในครอบครัวเป็นเรื่องยาก” เธออธิบาย สมาชิกบางคนในครอบครัวไม่ชอบที่เธอไปโบสถ์และนั่นนำไปสู่การโต้แย้ง

“บางครั้งคุณต้องการให้คุณพ่อคุณแม่

ให้ครอบครัวคุณเป็นสมาชิกศาสนจักร” เธอกล่าว “เพื่อจะได้เล่าเรื่องต่างๆ ให้พวกเขาฟัง แต่ก็เป็นเรื่องยาก

“เมื่อคุณมีปัญหา คุณไม่สามารถออกไปฟังสิ่งต่างๆ ตามท้องถนนหรือมองหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพราะนั่นจะไม่ช่วยคุณเลย ดิฉันจึงมาโบสถ์แทนเพราะมีเพื่อนดีๆ ที่นั่น

“พวกเขาช่วยดิฉันมาก ถ้าดิฉันรู้สึกแย่มิโนรีหรือยาวชนหญิงคนอื่นๆ เสมอ เมื่อดิฉันมาโบสถ์ดิฉันรู้สึกมีพลัง รู้สึกผ่อนคลายจากปัญหาทุกอย่างในชีวิต”

เลือกให้ถูกทาง

เจสซิกากับโนรีพบปิติในการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ พุดให้ถูกต้องกว่านี้คือพวกเขาพบปิติ เพราะ พวกเขาดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

พระบัญญัติก็เหมือนทางเดินรอบลอส-เกเมลอสคือไม่จำกัดเรา พระบัญญัติให้การนำทางที่จำเป็นต่อการทำให้เราดีพร้อมผ่านการซดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (ดู คพ. 82:8-9) เมื่อเราเลือกรักษาพระบัญญัติเรากำลังเลือกแสดงความรักและความภักดีต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เราากำลังเลือกมีค่าควรต่อความเป็นเพื่อนของพระวิญญูณ บริสุทธิ เรากำลังเลือกมีค่าควรรับการดูแลเพื่อให้สามารถรับใช้ สามารถเข้าพระวิหารและให้เกียรติฐานะปุโรหิตได้

สำคัญที่สุดคือ เรากำลังเลือกทำงานสู่ชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรสี่เหลี่ยมกับพระบิดาในสวรรค์ นั่นคือเส้นทางแห่งสันติและความสุข ■

ประทับใจ เพราะ ประจักษ์พยาน

โดย ไมเคิล ฮาร์เกิน

เมื่อเริ่มงานเผยแผ่ ผมรับใช้ที่เมืองเล็กๆ ในเกาหลีใต้ วันหนึ่งฝนตก เราได้รับความสำเร็จไม่มากแต่อยากทำงานต่อจนถึงเวลากลับบ้าน ผมกับคู่ตัดสินใจว่าเราจะเคาะประตูบ้านอีกสองสามหลัง

ที่บ้านหลังหนึ่ง สตรีคนหนึ่งเปิดรับ คู่ของผมเริ่มพูดคุยกับเธอ ในฐานะผู้สอนศาสนาใหม่ผมไม่ค่อยเข้าใจ แต่ไม่กี่นาทีหลังจากนั้นเธอเริ่มพูดกับเราเป็นภาษาอังกฤษ เราทราบ أنهاมาจากเมืองชิคาโก รัฐอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา และย้ายมาอยู่กับครอบครัวที่นี่ สามีเธอเป็นนักเทศน์ของโบสถ์หนึ่งที่รู้สึกไม่เป็นมิตรต่อความเชื่อของเรา

เธอเป็นคนดีแต่เธอไม่ยอมรับพระคัมภีร์มอรมอน เธอโน้มน้าวเราให้เชื่อว่าศาสนาจักรของเราไม่ถูกต้อง ผมยืนที่นั่นกับคู่ขณะ

พยายามตอบคำถามต่างๆ ของเธอ คู่ของผมพยายามเป็นพยานต่อเธอว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริงและนั่นจะช่วยเธอได้ แต่เธอยังเชื่อว่าเขาพูดผิด

หลังจากสนทนาที่ประตูบ้าน 30 นาที เธอถามคู่ของผมว่า “เราจะไปไหนหลังจากชีวิตนี้” ผมบอกได้ว่าเธอต้องการหาคำสอนของคุณพ่ออย่างที่ทำก่อนหน้านี้ คู่ของผมเป็นพยานถึงแผนแห่งความรอด และว่าเราสามารถอยู่กับครอบครัวเราได้ตลอดไปในอาณาจักรซีเลสเชียล ก่อนที่เขาจะพูดต่อ เธอหยุดเขาและขอให้เขาพูดซ้ำสิ่งที่เพิ่งพูดเกี่ยวกับการอยู่ด้วยกันของครอบครัว เขาตอบอีกครั้งด้วยคำตอบเดิม ผมรู้สึกถึงพระวิญญาณแรงกล้ามาก และผมเห็นว่าในหนึ่งตาเธอมีบางอย่างทำให้เธอตื่นตันอย่างยิ่งด้วย หลังจากประจักษ์

พยานสั้นๆ แต่เปี่ยมด้วยพลัง เธอเลิกเถียงพวกเรา รับพระคัมภีร์มอรมอนไว้ และขอให้เรากลับมาพูดคุยกับเธอและสามีเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน

ผมจำได้ขณะเดินกลับบ้านคืนนั้นกับคู่ผมอัศจรรย์ใจกับผลแห่งประจักษ์พยานของคุณ ผมเข้าใจในขณะนั้นว่าประจักษ์พยานควบคู่กับพระวิญญาณเป็นเครื่องมือการสอนอันทรงพลังที่สุดที่เราจะมี ผมจะไม่มีวันลืมคู่ของผมกับประจักษ์พยานของเขาคืนนั้น หลังจากประสบการณ์ครั้งนั้นผมตัดสินใจว่า แม้ผมจะสามารถพูดภาษาเกาหลีได้จำกัด แต่ผมจะพยายามแสดงประจักษ์พยานไม่ว่าเรื่องอะไร เมื่อทำเช่นนั้นผมเริ่มรู้สึกถึงพระวิญญาณมากขึ้นเรื่อยๆ ผมเรียนรู้ว่าการสื่อสารที่ดีที่สุดเกิดขึ้นเมื่อคุณสอนโดยพระวิญญาณ ■

ไมเคิล ฮาร์เกินอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ภาพประกอบโดย จิม แมตเต็น

สถานที่จัดพิมพ์ พระคัมภีร์มอรมอน

มาสำรวจสถานที่สำคัญ
ในประวัติศาสตร์จักร
กันเถิด!

โดย แจน ฟินบอร์ฟ
นิตยสารศาสนจักร

๒ ฤดูร้อนวันหนึ่งในปี 1829 โจเซฟ สมิธเดินเข้าไปในอาคารอิฐสี่แดง
ในเมืองพอลไมรา รัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา คุณเอ็กเบิร์ด บี.
แกรนดินมีสำนักพิมพ์ที่นั่น ท่านศาสตราจารย์กรณเพ็งแปลถ้อยคำ
บนแผ่นจารึกทองเหลืองเสร็จ และท่านต้องการให้คุณแกรนดิน
จัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน 5,000 เล่มแรก ราวฤดูใบไม้ผลิ
ปีถัดมา ศาสนจักรพิมพ์พระคัมภีร์เล่มใหม่และพร้อมให้
คนอ่าน

ลูก เอส. อายุแปดขวบไปเยี่ยมชมอาคารแกรนดิน
เพื่อเรียนรู้เรื่องราวอันน่าพิศวงเกี่ยวกับการจัดพิมพ์
พระคัมภีร์มอรมอนในเดือนนี้เมื่อ 183 ปีก่อน ■

เครื่องพิมพ์เครื่องใหม่ของคุณแกรนดินสามารถพิมพ์ได้ครั้งละ 16 หน้า—สองเท่าของเครื่องพิมพ์เก่า

ห้องนี้มีแบบจำลองของอุปกรณ์ที่ใช้พิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน

ถ่ายภาพโดย เบรนตัน วอลตัน

ถาดเหล่านี้จัดตัวอักษรโลหะตัวเล็ก ๆ หลายพันตัวเรียกว่า ตัวพิมพ์ อักษรตัวใหญ่เรียกว่า “ตัวพิมพ์ใหญ่” ซึ่งเก็บไว้ในถาดบน

ผู้เรียงพิมพ์ต้องเรียงอักษรทีละตัวในเครื่องมือเรียกว่า รางมือ

ลูกกลิ้งหมึกมีไว้เติมหมึกลงบนตัวพิมพ์

ผึ่งหน้ากระดาษเพื่อให้หมึกแห้ง

หน้ากระดาษแผ่นใหญ่ที่เรียกว่า ยกพิมพ์นำไปเย็บเล่ม โดยพับแล้วตัดเป็นหน้าเล็ก ๆ และเย็บติดกัน

พระคัมภีร์มอรมอนนำออกจำหน่ายครั้งแรกวันที่ 26 มีนาคม ค.ศ. 1830 เล่มละ 1.75 ดอลลาร์ (เท่ากับ 24 ดอลลาร์ในปัจจุบัน) คนส่วนใหญ่ต้องทำงานประมาณสองวันจึงจะมีรายได้มากขนาดนั้น

ปัจจุบันศาสนจักรจัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนปีละหลายพันเล่มเป็นภาษาต่าง ๆ 85 ภาษา เนื้อหาบางส่วนมีแปลในภาษาอื่น ๆ อีก 23 ภาษา

ไม่ง่ายเลย!

เรื่องโปรดของคุณจากพระคัมภีร์มอรมอนเป็นเรื่องเกี่ยวกับนีไฟได้รับแผ่นจารึกทองเหลือง (ดู 1 นีไฟ 3-4) เขาชอบที่นีไฟพากเพียรทำสิ่งที่พระเจ้าทรงขอ คุณเรียนรู้อย่างคล้ายกันเกี่ยวกับการจัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน “ผมเรียนรู้ว่าไม่ง่ายเลย” เขากล่าว “พวกเขาต้องเรียงอักษรทั้งหมดกลับหัวและเรียงจากหลังมาหน้า!”

โจเซฟ สมิธต้องการให้พระคัมภีร์มอรมอนเป็นหนังสือปกหนังอย่างตีมีตราประทับเป็นตัวอักษรสีทองเหมือนพระคัมภีร์ไบเบิล

หนังสือเล่มใหม่ของริด

โดย ลอรา เบียร์ด

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“เมื่อนั้นเป็นคนดีมีเมตตาช่วยผู้อื่น
ฉันรู้สึกสุขใจยิ่งนัก” (“A Happy Helper,”
Children’s Songbook, 197)

ริคเอามือลูบตัวหนังสือสีทองบนปกหนังสือเล่ม
ใหม่ของเขา เพื่อนๆ เบียดเข้ามาใกล้มากขึ้น
“สวยจัง!” เจคกล่าว “ฉันไม่เคยเห็น
พระคัมภีร์มอรมอนสีแดงมาก่อน”

“ดูเหมือนจะมีขนาดเท่ากระเป๋าเสื้อยืดของนาย
เลยละ” เจรอมเสริม

“ใช่” ริคกล่าวพลางสอดหนังสือลงในกระเป๋า
เสื้อแล้วดึงออกมาอีกครั้ง ประธานปฐมวัย
กล่าวต้อนรับทุกคนเข้าสู่ช่วงเวลาของการ
แบ่งปันพอดี เด็กๆ จึงหยุดคุยกัน แต่ริคอด
ช้าเลื่องมองหนังสือของเขาเป็นครั้งคราวไม่
ได้

เมื่อเลิกชั้นเรียนปฐมวัย ริคแวะรับน้องสาว
ของเขาที่ห้องบริหาร คุณพ่ออยู่ที่นั่นแล้ว

“เห็นคุณแม่ไหมลูก” พ่อถาม

“ไม่ครับ แต่คิดว่าคุณแม่คงพร้อมจะไปแล้ว”

ริคตอบ “ผมหิวจังเลยครับ!”

ห้องของริคร้องตอนที่พวกเขาพบคุณแม่
แต่เขายิ้มเมื่อเห็นบราเดอร์และซิสเตอร์เบิร์ต
อยู่ข้างๆ ท่าน บราเดอร์เบิร์ตยืน ส่วนซิสเตอร์
เบิร์ตนั่งในเก้าอี้เข็นเช่นเคย คุณแม่บอกว่า
ซิสเตอร์เบิร์ตเป็นโรคชนิดหนึ่งเรียกว่าโรคปลอก
ประสาทเสื่อมแข็ง หรือ เอ็มเอส ซึ่งทำให้เธอ
ใช้กล้ามเนื้อลำบาก บางครั้งเธอปวด แต่เธอ
มีรอยยิ้มให้ทุกคนเสมอ บราเดอร์และซิสเตอร์
เบิร์ตเป็นคนโปรดของริคในออร์ต

“ว่าอย่างไรหนูน้อย” บราเดอร์เบิร์ตทักทาย
พลางจับมือริค “วันนี้ปฐมวัยเป็นอย่างไรบ้าง”

“เยี่ยมเลยครับ ผมให้ทุกคนดูนี่” ริกชูหนังสือเล่มเล็กสีแดงของเขา

“นั่นอะไรจ๊ะ” ซิสเตอร์เบิร์ตถาม

“พระคัมภีร์มอรมอนเล่มใหม่ของผมครับ คุณตาคุณยายส่งมาให้” ริกกล่าวขณะยื่นให้เธอ

“ฉันไม่เคยเห็นเล่มแบบนี้มาก่อน” ซิสเตอร์เบิร์ตกล่าว พลางหยิบหนังสือเล่มแดงฉบับกระเป่าคว่ำหน้าลงในมือเธอ “เล็กและเบามาก ฉันชอบอ่านพระคัมภีร์มอรมอน

แต่เมื่อล้ามากขณะถือพระคัมภีร์ฉันต้องหยุดหลังจากอ่านได้ไม่กี่นาที แต่ฉันถือเล่มนี้ได้นานๆ” เธอยื่นหนังสือคืน

ริกมองหนังสือเล่มสวยของเขา จากนั้นก็มองหน้าซิสเตอร์เบิร์ต

“นี่ครับ ซิสเตอร์เบิร์ต ผมอยากให้คุณ” ริกวางพระคัมภีร์มอรมอนกลับไปในมือเธอเหมือนเดิม

“แน่ใจหรือ” บราเดอร์เบิร์ตถาม

“แน่ใจครับ” เขาตอบ

“โอ้ ริก ขอบใจจ๊ะ” ซิสเตอร์เบิร์ตน้ำตาคลอ “การอ่านพระคัมภีร์ช่วยให้ฉันผ่านพ้นวันที่ฉันเจ็บปวดไปได้ หนังสือเล่มเล็กของเธอจะช่วยให้ฉันแน่นอน” เธอยื่นแขนออกมากอดเขา

ขณะพากันเดินไปที่รถ แม่พูดว่า “ลูกเจ็บมากเลย เสียใจหรือเปล่าที่ให้หนังสือเล่มนั้นไป”

“ไม่เลยครับ สบายมาก ผมมีพระคัมภีร์มอรมอนอีกเล่มที่บ้าน อีกอย่าง ผมคิดว่าสิ่งที่อยู่ในหนังสือสำคัญกว่าสิ่งที่เห็นภายนอก”

แม่บีบไหล่เขาอย่างรักใคร่

“ผมหวังว่าคุณตาคุณยายจะไม่เสียใจที่ผมเอาพระคัมภีร์มอรมอนของผมให้คนอื่น”

“เชื่อแม่เถอะริค พวกท่านไม่เสียใจหรอก”

ริกมีความรู้สึกว่าคุณแม่พูดถูก ■

ลอรา เบียร์ดอาศัยอยู่ในโอเรกอน, สหรัฐอเมริกา

“หากท่านจะทำนอกเหนือจากสิ่งที่ทำง่าย ๆ ท่านจะรู้สึกดีมากในใจ ที่ความโอบอ้อมอารีจะเริ่มเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของท่าน”

แมรี เอ็น. คูก ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ, “จำไว้ให้ดี ความเมตตาเริ่มที่เรา,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2011, 152.

ลูกแกะของ เมแกน

โดย จูเลีย เค. มิลล์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง
“ทำงานเพื่อรับใช้กัน”
(โมไซยาห์ 2:18)

สัตว์ต้องทำประโยชน์บางอย่าง
เราจึงจะเลี้ยงมันไว้” คำพูดคุณ
พ่อตั้งก้องในสมองของเมแกน
สุนัขเฝ้าฝูงแกะและไก่ออกไข่ แกะผลิตขน
ให้ขาย เมแกนช่วยตัดขนแกะทุกฤดูใบไม้
ผลิ ขนแกะหนาๆ มักจะดูคล้ายหิมะกำลัง
ละลายในทุ่งเขียวชขี้

แต่ลูกแกะของเมแกนไม่เป็นแบบนั้น
พวกมันเป็นสัตว์แควะแกรีนที่เกิดเมื่อปี
กลาย ตัวเล็กเกินกว่าจะให้ขนมากพอจ่าย

ค่าเลี้ยงดูพวกมัน คุณพ่ออยากให้นำแกะพวกนี้ไปให้คนแล่นเนื้อขาย แต่แม่แแกนรักเจ้าตัวเล็กจิวี่โรคสองตัวนี้ เธออ่อนวอนขอเลี้ยงมันไว้ ในที่สุดคุณพ่อก็ตามใจ “แต่” ท่านเตือนเธอ “ลูกจะต้องดูแลมันด้วยตัวเอง”

ตอนแรกทุกอย่างผ่านไปด้วยดี แม่แแกนใช้เงินวันเกิดของเธอซื้อฟางช่วงลูกแกะเริ่มกิน แต่ตอนนี้เงินวันเกิดของเธอหมดแล้ว คุณพ่อบอกว่าแพงเกินไปถ้าจะปล่อยให้ลูกแกะเล็มหญ้าในทุ่งที่ท่านเช่าไว้วันออกเมือง อีกอย่าง แม่แแกนรู้ว่าเธอจะเจอพวกมันนานๆ ครั้งถ้าพวกมันไปอยู่ทุ่ง เธอถอนหายใจขณะมองลูกแกะกินฟางกองสุดท้าย ฟรุ้งนี่ก็คงหมด และเธอต้องหาวิธีให้อาหารลูกแกะของเธอ

แม่แแกนตบชนสีข้าวบนหัวลูกแกะเบาๆ ขณะฟังคอกแกะ เธอมองไปตามถนนเห็นคุณฟลาวเวอร์สีกำลังดูแลกุหลาบของเขาเลยไปอีกสองหลัง คุณนายวิลมอทค่อยๆ เดินกะเผลอกะเผลอกออกมาจับจดหมาย คุณนายวิลมอทเป็นแม่ฝ่ายตัวคนเดียว บางครั้งที่ชายของแม่แแกนจะไปกวาดใบไม้ให้คุณนายวิลมอทแต่เขาบ่นทุกครั้งเพราะคุณนายวิลมอทไม่มีเงินจ่ายให้เขา

แม่แแกนสังเกตเห็นว่าหญ้าของคุณนายวิลมอทยาวมาก “ฉันจะไปตัดหญ้าให้เธอ” แม่แแกนตัดสินใจ “แต่ไม่ใช่ตอนนี้ ฉันต้องหาวิธีให้อาหารลูกแกะของฉันก่อน”

ทันใดนั้นแม่แแกนก็คิดขึ้นได้ คุณนายวิลมอทมีหญ้า และแม่แแกนมีแกะที่ต้องกินหญ้า—ลงตัวจริงๆ แม่แแกนตบหัวแกะเบาๆ อย่างรวดเร็วและวิ่งไปบ้านคุณนายวิลมอทเมื่อคุณนายวิลมอทมาเปิดประตู เธอยืมให้แม่แแกน สุขใจที่มีคนมาเยี่ยมเยียน คำพูด

ฟรุ้งพรุ้งออกจากปากแม่แแกนขณะอธิบายความคิดของเธอ

“คุณนายวิลมอทคะ หนูคิดว่าทำแบบนี้จะดีต่อเราทั้งสองฝ่ายนะคะ!” แม่แแกนพูดจบ เธอกลั้นหายใจขณะรอคำตอบ

“ฉันก็คิดอย่างนั้นเหมือนกัน!” คุณนายวิลมอทกล่าว “ฉันจะใช้บริษัทก็ได้ แต่สนามหญ้าของฉันน่าจะดีทำประโยชน์พาลูกแกะมาฟรุ้งนี้แต่เช้าเลยนะจ๊ะ” แม่แแกนกับคุณนายวิลมอทยิ้มให้กัน และแม่แแกนยิ้มไปตลอดทางกลับบ้าน

วันรุ่งขึ้นเป็นจุดเริ่มต้นมิตรภาพที่ดีเยี่ยมและยาวนาน แม่แแกนพาแกะมาที่บ้านของคุณนายวิลมอททุกเช้าก่อนไปโรงเรียน และตอนบ่ายเธอจะอยู่คูดักหนึ่งก่อนพาลูกแกะกลับบ้านตอนกลางคืน สนามหญ้าของคุณนายวิลมอทสูงได้ระดับพอดี และลูกแกะของแม่แแกนก็มีหญ้ากิน ■

จูเลีย เท. มิลส์อาศัยอยู่ในแอริโซนา สหรัฐอเมริกา

เพื่อนบ้านของผมกลับจากเข้าป่าไปเก็บเห็ดมากิน ครอบครัวเราได้บางส่วนจากเธอ ผมช่วยคุณแม่ล้างเห็ดพวกนั้น เมื่อเราล้างเสร็จแล้วผมก็นึกถึงเพื่อนบ้านและคิดว่าเธอคงต้องล้างเห็ดมากมายด้วยตัวเอง ผมจึงไปเคาะประตูบ้านเธอ ผมได้รับอนุญาตให้เข้าไปช่วยล้างเห็ดในบ้าน ถ้าพระเยซูทรงอยู่ที่นั่น พระองค์คงอยากช่วยเพื่อนบ้านของผมเช่นกัน

โจนาธาน แอล. อายุ 5 ขวบ, สวีเดน

เหตุใดพระเยซูคริสต์ จึงทรงสำคัญต่อเรา

โดย เอ็ดเวิร์ดตัลลิน เอช. ฮอร์ค
แห่งโคเวรัมมัครสาวกสิบสอง

สมาชิกโคเวรัมมัคร-
สาวกสิบสองเป็น
พยานพิเศษของ
พระเยซูคริสต์

พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างของเรา

พระองค์ประทานอำนาจฐานะปุโรหิต
แก่เหล่าอัครสาวกและคนอื่น ๆ

คำสอนของพระองค์
ส่องทางเดินให้เรา
เห็นทางกลับไปหา
พระบิดาบนสวรรค์

การชดใช้ของพระเยซู
คริสต์เปิดโอกาสให้เรา
มีพรแห่งชีวิตนิรันดร์

โดยผ่านการฟื้นคืน
พระชนม์ของพระองค์
เราจะมีชีวิตอีกครั้ง

ความรู้นี้สำคัญที่สุด
บนแผ่นดินโลก
พระวิญญาณบริสุทธิ์
ทรงเปิดเผยต่อข้าพเจ้า
และพระองค์จะทรง
เปิดเผยต่อท่าน

จาก “คำสอนของพระเยซู,”
เลียวโซนา, พ.ย. 2011, 115–116, 117.

เพราะพระองค์ทรงพระชนม์

โดย มาริวดี ปาสเกย์ เนโกร์สออกซีเตนตัล ฟิลิปปินส์
และ มาริสซา วิตติสัน นิตยสารศาสนจักร
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นขึ้นมาแล้ว
จริงๆ” (ลูกา 24:34)

วาทยอดผู้ชั่วขณะได้ลงมาพิลิป-
ปินส์หลากสี่นอกโรงเรียนก่อนเดิน
เข้าข้างใน

“สวัสดีนักเรียน” ครูทักทาย “ได้เวลา
สวดอ้อนวอนตอนเช้าแล้ว”

เพื่อนๆ ทุกคนที่อยู่รอบๆ วาทยอดต่าง
เอามือแตะหน้าผาก หน้าอก และไหล่ของ
พวกเขาเพื่อทำเป็นรูปไม้กางเขน จากนั้น
พวกเขาจึงท่องบทสวดที่กล่าวทุกครั้งเมื่อ
เริ่มชั้นเรียน วาทยอดไม่เข้าร่วมตามเคย แต่
เขาหลับตา ก้มหน้า กล่าวคำสวดอ้อน-
วอนในใจ เขาสวดอ้อนวอนต่างกัน
ทุกครั้งตามวิธีที่เขาได้รับการ
สอนให้สวดอ้อนวอนที่บ้าน
และในปฐมวัย

เมื่อสวดอ้อนวอนจบเขา
เงยหน้าและเห็นครูกำลังมอง
หน้าเขาด้วยสีหน้ากังวล

“ครูขอบคุณกับเธอหลัง
เลิกเรียนได้ไหมจ๊ะ” เธอ
ถาม

วาทยอดลื่นน้ำลาย
และพยักหน้า เขาจะ
เด็กร้อนใหม่

เมื่อเลิกเรียนวันนั้น ครูของวาทยอดเดิน
มาหาเขา

“ครูเห็นว่าเธอไม่เคยทำมือเป็นรูปไม้
กางเขนหรือท่องบทสวดตอนเช้าเลย” เธอ
กล่าว “ช่วยบอกครูได้ไหมจ๊ะว่าเพราะอะไร”

วาทยอดถอนหายใจด้วยความโล่งอก ครู
ของเขาไม่โกรธ แค่อายากู้! เขาคิดว่าจะ
ตอบอย่างไร

“คือว่า” เขาเริ่ม “ในโบสถ์ของผม เมื่อ
เราสวดอ้อนวอน เราพูดคุยกับพระบิดาบน

สวรรค์หลายๆ เรื่องและไม้กางเขนเตือน
เราให้นึกถึงเวลาที่พระเยซูสิ้นพระชนม์ แต่
พระเยซูไม่ใช่คนตาย พระองค์มีชีวิตครับ!”

ครูคิดเรื่องนี้ครู่หนึ่ง จากนั้นก็พยักหน้า
ช้าๆ

“ขบใจที่บอกเรื่องนี้กับครูจ๊ะ” เธอ
กล่าว

ขณะที่วาทยอดเดินเข้าไปฝึกฟุตบอล เขา
รู้สึกดีและอบอุ่นในใจ เขาชอบสอนคนอื่น
เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ■

ในช่วงอีสเตอร์เรา
เฉลิมฉลองพระชนม์ชีพ
ของพระเยซูคริสต์
กิจกรรมนับถอยหลัง
จนถึงอีสเตอร์ในหน้า
68-69 จะช่วยให้ท่าน
เตรียมพร้อมสำหรับ
วันพิเศษนี้

พระเยซูคริสต์คือ พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา

ค รั้งหนึ่งสมัยที่เฮลเดอร์เลอ-
แกรนด์ อาร์. เคอร์ติส จูเนียร์
แห่งสาวกเจ็ดสิบยังเด็ก ท่าน
กับพี่สาวเล่นอยู่ในเรือเล็กบนแม่น้ำ ตอน
แรกการผจญภัยก็สนุก แต่พอเรือลอยห่าง
ฝั่งมากขึ้นเรื่อยๆ พวกเขาารู้สึกว่าเรือกำลัง
ลอยไปตามกระแสน้ำที่อันตราย

เด็กๆ เริ่มร้องขอความช่วยเหลือ คุณ
พ่อได้ยินและรีบวิ่งมาที่เรือเพื่อช่วยชีวิต
พวกเขา ท่านช่วยพวกเขาให้รอดชีวิต ซึ่ง
เป็นเรื่องที่พวกเขาไม่อาจทำได้ด้วยตนเอง
ท่านทำเช่นนี้เพราะท่านรักพวกเขา

บางครั้งเราเลือกผิดและทำสิ่งที่นำเรา
ออกห่างทางวิญญาณจากพระบิดาบน
สวรรค์ พระบิดาบนสวรรค์ทรงส่งพระบุตร
ของพระองค์พระเยซูคริสต์มาช่วยให้เรา
รอด พระเยซูคริสต์ทรงทนทุกข์เพราะบาป
ของเราเพื่อเราจะสามารถกลับใจและกลับ
บ้านอย่างปลอดภัยไปอยู่กับพระบิดาบน
สวรรค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงทำสิ่งที่เราไม่
อาจทำได้ด้วยตนเอง พระองค์เต็มพระทัย
ทำสิ่งนี้เพราะพระองค์ทรงรักเรา ■

เพลงและพระคัมภีร์

- “พระองค์ทรงส่งพระบุตร”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, หน้า 20)
- ยอห์น 3:16

ศาสดาพยากรณ์ เป็นพยานถึง พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

จับคู่ประจักษ์พยานด้านล่างกับรูปศาสดาพยากรณ์ที่กล่าวประจักษ์พยานนั้น เขียนตัวเลขของศาสดาพยากรณ์ในช่องสี่เหลี่ยม

☐ “และเราได้เห็นและเป็นพยานว่าพระบิดาได้ทรงใช้พระบุตรมาเป็นผู้ช่วยโลกให้รอด” (1 ยอห์น 4:14)

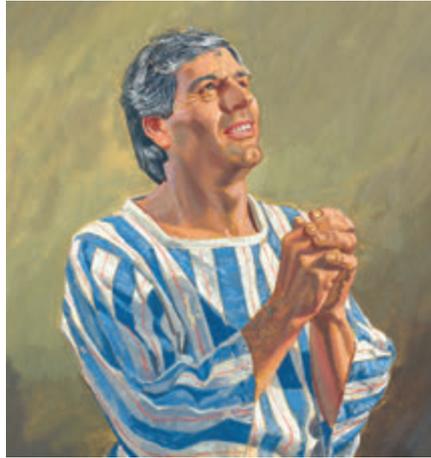
☐ “ดังนั้น, มนุษยชาติทั้งปวงจึงอยู่ในสภาพที่หลงไปและตก, และจะเป็นไปตลอดกาลเว้นเสียแต่พวกเขาจะวางใจในพระเจ้าผู้ไถ่อดองคน” (1 นิโอฟี 10:6)

☐ “ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จมา, แท้จริงแล้ว, พระบุตร, องค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา, ทรงเปี่ยมไปด้วยพระคุณ, และพระเมตตา, และความจริง. และดูเถิด, พระองค์นั้นเองที่จะเสด็จมาและเอาบาปของโลกไป, แท้จริงแล้ว, บาปของทุกคนที่เชื่อในพระนามของพระองค์อย่างแน่วแน่” (แอลมา 5:48)

☐ “และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือผู้ใดก็ตามที่จะเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า, ผู้นั้นจะมีชีวิตอันเป็นนิรันดร์” (อีเลมัน 14:8)

☐ “ข้าพเจ้าเห็นพระอติรูปสองพระองค์, ซึ่งความเจิดจ้าและรัศมีภาพของทั้งสองพระองค์เกินกว่าจะพรรณนาได้, พระองค์หนึ่งทรงยืนอยู่เหนือข้าพเจ้าในอากาศ. องค์หนึ่งรับสั่งกับข้าพเจ้า, โดยทรงเรียกชื่อข้าพเจ้าและตรัส, พลาบซึ่งพระหัตถ์ไปที่อกองค์หนึ่ง—นี่คือบุตรที่รักของเรา. จงฟังท่าน!” (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ ข้อ 17)

☐ “พระเยซูคือ... พระบุตรองค์เดียวของพระบิดาที่ถือกำเนิดในเนื้อหนัง พระองค์คือพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา พระองค์คือพระเจ้าผู้เป็นสื่อกลางของเรากับพระบิดา พระองค์คือผู้ที่สิ้นพระชนม์บนกางเขนเพื่อชดใช้บาปของเรา” (“ฉันรู้พระเจ้าผู้ไถ่ทรงพระชนม์!” เสี่ยเฮนา, พ.ศ. 2007, 32)

1. แอลมา

2. โจเซฟ สมิธ

3. แซมูเอลชาวเลมัน

4. ยอห์น

5. ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

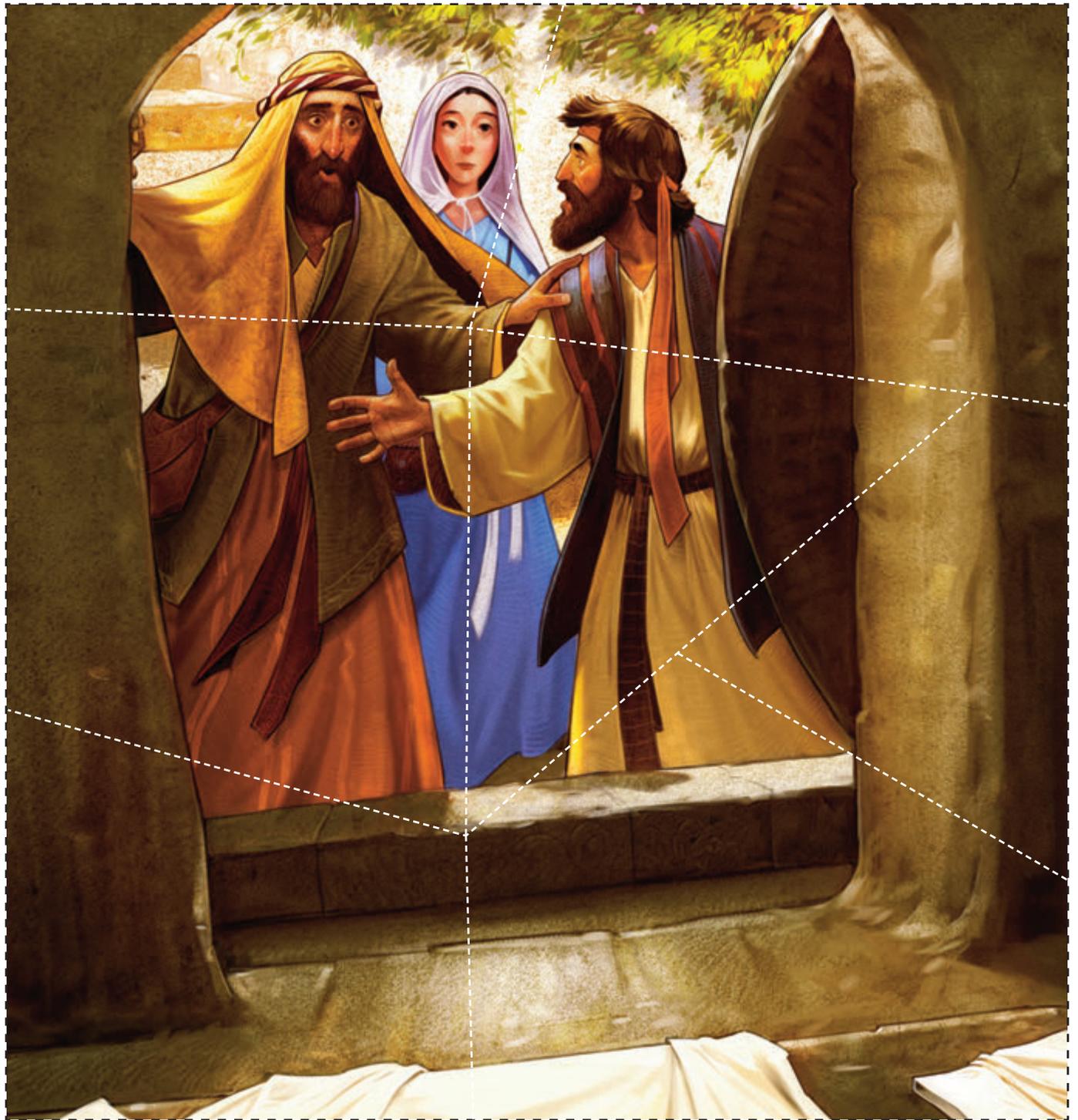

6. ลีไฮ

พูดคุยกัน

ร้องเพลง “พระองค์ทรงส่งพระบุตร” และสนทนาคำถามในเพลง พิจารณาลึ่งที่ท่านกับครอบครัวทำได้เพื่อดำเนินชีวิตเหมือนพระเยซูคริสต์

นิกภาพอีสเตอร์

■ สามารถใช้กิจกรรมนี้บดขยี้หลังเตรียมตนเองให้พร้อมสำหรับอีสเตอร์ ซึ่งเป็นเวลาระลึกถึงและเฉลิมฉลองพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์ การชดใช้ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ตัดรูปด้านซ้ายเป็นชั้นภาพปริศนาตามที่ทำเครื่องหมายไว้ เริ่มหนึ่งสัปดาห์ก่อนอีสเตอร์โดยเลือกวันละหนึ่งชั้น หาตำแหน่งภาพและทำสิ่งที่เขียนไว้ในช่องนั้นก่อนตากาวหรือติดชั้นภาพดังกล่าวให้เข้าที่ เมื่อภาพเสร็จสมบูรณ์ก็จะถึงวันอีสเตอร์พอดี ■

ร้องเพลงปฐมวัยที่พูดถึงพระเยซูคริสต์ ท่านจะทำตามแบบอย่างของพระองค์ในทุกวันนี้ได้อย่างไร

อ่านสิ่งที่อัครสาวกที่มีชีวิตเขียนเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์: “พระองค์ทรงเป็นความสว่าง ทรงเป็นชีวิตและความหวังของโลก ทางของพระองค์คือเส้นทางที่นำไปสู่ความสุขในชีวิตนี้ และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง”
(“พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก,” เลียโฮนา, เม.ย. 2000, 2-3)

เรารับศีลระลึกทุกสัปดาห์เพื่อระลึกถึงพระเยซูคริสต์ ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อแสดงความคารวะเป็นพิเศษในช่วงการประชุมศีลระลึกวันอาทิตย์นี้

ร้องเพลงคริสต์มาสที่ท่านชอบเป็นพิเศษ ท่านจำอะไรได้บ้างขณะเรียนรู้เกี่ยวกับการประสูติของพระเยซูคริสต์

อ่าน ยอห์น 3:16-17 กับคุณพ่อคุณแม่และพูดคุยกันว่าข้อความนี้หมายถึงอะไร ท่านทราบได้อย่างไรว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักท่าน

อ่านเรื่อง “เพราะพระองค์ทรงพระชนม์” ในหน้า 65 ท่านจะแบ่งปันข่าวสารที่มีความหมายของอีสเตอร์กับเพื่อน ๆ ของท่านได้อย่างไร

วาดรูปเรื่องราวพระคัมภีร์ที่ท่านชอบเป็นพิเศษเกี่ยวกับพระเยซู ท่านอาจจะขอให้คุณพ่อคุณแม่ช่วยให้อ่านแนวคิดบางอย่างจากการดู **The Life of Jesus Christ Bible Videos** (วิดีโอเกี่ยวกับพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์ในพระคัมภีร์ไบเบิล) ที่ biblevideos.lds.org

สำหรับเด็กเล็ก

ของขวัญจากพระบิดาบนสวรรค์

โดย แซต อี. ฟาเรส

นิตยสารศาสนจักร

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

อิชาเบลมีความสุขที่เป็นฤดูใบไม้ผลิ เธอชอบฟังเสียงนกกร้อง เธอชอบเล่นในสนามหญ้าสีเขียว

อิชาเบลมีความสุขเมื่อถึงอีสเตอร์ เธอรู้ว่าอีสเตอร์เป็นวันพิเศษ ในวันอีสเตอร์เราฉลองเมื่อพระเยซูคืนพระชนม์

ในปฐมวัย ซิสเตอร์มาร์ตินแจก
สี่เทียนให้เด็กทุกคนในชั้นเรียน
เธอขอให้พวกเขาวาดรูปของขวัญ
ชิ้นใหญ่สุดที่พระบิดาบนสวรรค์
ทรงมอบให้เรา

ไม่เคิลวาดรูปครอบครัวของเขา
 เอไลซาวาดรูปเพื่อนของเธอ
 แอนโธนีวาดรูปบ้านของเขา

อิซาเบลดูภาพวาด ภาพพวกนั้นสวยงาม
 อิซาเบลนึกถึงสิ่งที่เธอควรวาด เธอสุขใจที่มีครอบครัว เธอสุขใจที่มีเพื่อน เธอสุขใจที่มีบ้าน

อิซาเบลนึกถึงของขวัญอีกอย่างหนึ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมอบให้คนทั้งปวง พระองค์ทรงมอบของขวัญแห่งพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดให้ทุกคน อิซาเบลหยิบสีเทียนมาวาดรูปพระเยซูคริสต์

ซิสเตอร์มาร์ตินถามอิซาเบลว่า
เธอวาดอะไร

“หนูวาดรูปพระเยซูค่ะ” อิซาเบล
กล่าว “พระองค์ทรงเป็นของขวัญ
ชิ้นใหญ่สุด” ■

พระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์

โดย แซต อี. ฟาเรส
 นิตยสารศาสนจักร

หลังจากพระเยซูคริสต์
 ทรงถูกตรึงกางเขน
 พระองค์ฟื้นคืนพระชนม์
 นี้หมายความว่า
 พระวรกายของพระองค์
 คือนชีพและพระองค์
 จะทรงมีชีวิตตลอดกาล
 เนื่องด้วยการฟื้นคืน
 พระชนม์ของพระองค์
 เราจะมีชีวิตตลอดกาล
 เช่นกัน

ดูภาพแสดงเหตุการณ์
 บางอย่างจากพระชนม์-
 ชีพของพระเยซู เขียน
 1, 2, 3 หรือ 4 ในช่อง
 สีเหลี่ยมเพื่อเรียงลำดับ
 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ผู้นำกระตุนสมาชิกให้ผูกโยงประวัติครอบครัวกับพระวิหาร

โดย เฮเธอร์ วิทเทิล ริกส์

ข่าวและเหตุการณ์ในศาสนจักร

ในเดือนตุลาคม ค.ศ. 2012 ฝ่ายประธานสูงสุดออกจดหมายขอร้องสมาชิกให้ใช้รายชื่อครอบครัวของตนเองทำงานพระวิหารและสรุปห้าประเด็นสำคัญเพื่อช่วยให้สมาชิกพบสัมฤทธิผลมากขึ้นในการทำประวัติครอบครัวและเข้าพระวิหาร

สมาชิกสามารถตอบรับคำขอร้องให้หาเตรียม และส่งชื่อไปพระวิหารโดยใช้เครื่องมือและแหล่งช่วยที่มีใน LDS.org และ FamilySearch.org ประเด็นต่างๆ สรุปไว้ในจดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดดังนี้

1. “เมื่อสมาชิกศาสนจักรค้นพบชื่อบรรพชนของตนเองและนำรายชื่อเหล่านั้นไปพระวิหารเพื่อประกอบศาสนพิธี ประสพการณ์พระวิหารจะเพิ่มคุณค่าได้มากมายอย่างยิ่ง”

เอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโครัม อัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “งานใดก็ตามที่ท่านทำในพระวิหารเป็นการใช้เวลาที่ดี แต่การได้รับศาสนพิธีโดยเป็นตัวแทนให้บรรพชนของท่านเองจะทำให้เวลาในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น และได้รับพรที่ยิ่งใหญ่กว่า ฝ่ายประธานสูงสุดประกาศว่า ‘พันธะรับผิดชอบสำคัญที่สุดของเราคือค้นหาและระบุรายชื่อบรรพชน *ของเราเอง*’” (“ปิดฉากการไถ่คนตาย,” *เล็ยโฮนา*, พ.ย. 2012,

93–94)

เรียนรู้เพิ่มเติมจาก LDS.org ว่าเหตุใดศาสนจักรจึงขอให้เราเตรียมรายชื่อจากครอบครัวของเราเองเพื่อนำไปพระวิหาร โดยคลิกตรง **Resources, Family History,** และ **Why should we do temple work for our own ancestors?** (วิดีโอที่ค้นหาคำว่า **Why Do We Do Family History Work?**)

2. “ขอสนับสนุนให้สมาชิกที่มีขีดความสามารถจำกัดในการสืบค้นประวัติครอบครัวของตนเองประกอบศาสนพิธีแทนคนตายด้วยรายชื่อที่ได้จากสมาชิกท่านอื่นหรือจากพระวิหาร”

สมาชิกจำนวนมากของศาสนจักรมีข้อจำกัดในการไปพระวิหาร ผู้นำศาสนจักรสนับสนุนให้สมาชิกเหล่านี้ทำสิ่งที่พวกเขาทำได้ สมาชิกที่ไม่มีพระวิหารอยู่ใกล้สามารถสืบค้นประวัติครอบครัวและให้คนอื่นทำงานศาสนพิธีพระวิหารแทนพวกเขา

สมาชิกอีกหลายคนอาจต่อสู้กับความรู้สึกว่าการค้นคว้าประวัติครอบครัวและงานที่สามารถทำแทนบรรพชนของพวกเขามีคนทำให้หมดแล้ว เราขอกระตุ้นให้สมาชิกเหล่านี้เข้าพระวิหารต่อไปโดยนำรายชื่อครอบครัวของสมาชิกคนอื่นๆ ไปด้วย

ที่ lds.org/temple, **Find a Temple** จะช่วยท่านเตรียมพร้อมสำหรับการเยือนพระวิหารครั้งต่อไป

3. ขอสนับสนุนเป็นพิเศษให้เยาวชนและหนุ่มสาวใส่ด “ใช้รายชื่อจากครอบครัวตนเองหรือรายชื่อบรรพชนของสมาชิกจากวอร์ดหรือสเตคเดียวกันสำหรับงานพระวิหาร”

“เยาวชนทั้งหลาย ท่านต้องการรู้วิธีกำจัดอิทธิพลของปฏิกิริยาในชีวิตท่านใหม่” เอลเดอร์สก็อตต์ถาม “จงจดจ่ออยู่กับการค้นหามรดกของท่าน เตรียมรายชื่อพวกเขาเพื่อรับศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ซึ่งมีอยู่ในพระวิหาร จากนั้นไปพระวิหารเพื่อเป็นตัวแทนให้พวกเขาในการรับศาสนพิธี บัพติศมาและของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อท่านเติบโตใหญ่ ท่านจะสามารถมีส่วนร่วมในการรับศาสนพิธีอื่นๆ เช่นกัน ข้าพเจ้านึกไม่ออกว่าจะมีความคุ้มครองใดดีไปกว่านี้ที่จะทำให้ท่านพ้นจากอิทธิพลของปฏิกิริยาในชีวิตท่านได้” (“การไถ่คนตาย,” 97)

ในหมวดประวัติครอบครัวของ LDS.org ได้หัวข้อ **Getting Started** จะพบขั้นตอนห้าข้อเพื่อเตรียมรายชื่อครอบครัวให้พระวิหารเช่นกัน

4. ผู้นำฐานะปุโรหิตควรดำเนินการให้แน่ใจว่าสมาชิกทุกคน “เรียนรู้หลักคำสอนเรื่องภาระหนักไปหาบรรพบุรุษและพรของการเข้าพระวิหาร”

เพื่อหันใจ เป็นคู่มือแหล่งช่วยผู้นำที่ศาสนจักรจัดทำเป็นส่วนเสริมของ *คู่มือ*

ศาสนจักรมีแหล่งช่วยมากมายทั้งแบบพิมพ์และแบบออนไลน์ไว้ช่วยให้สมาชิกเข้าใจเหตุผลสำหรับการเตรียมรายชื่อครอบครัวให้พระวิหารและวิธีเตรียม

เล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร เพื่อช่วยผู้นำฐานะปุโรหิตวอร์ดและสเตคสนับสนุนสมาชิกให้ทำความรับผิดชอบในการสืบหาผู้วายชนม์ของพวกเขาและประกอบศาสนพิธีแห่งความรอดให้คนเหล่านั้นในพระวิหาร อีกทั้งมีวิดีโอที่แสดงให้เห็นว่าบางสเตคใช้งานพระวิหารและงานประวัติครอบครัวเสริมสร้างความเข้มแข็งให้บุคคลและครอบครัวอย่างไร

สำรวจแหล่งช่วยของผู้นำใน LDS.org โดยคลิกตรง **Resources, All Callings, Family History** และ **Leader Resources**

5. คนที่มี “รายชื่อครอบครัวจำนวนมากที่สำรองไว้เพื่อนำไปทำงานพระวิหารด้วย

ตนเอง ศาสนจักรใคร่ขอให้สมาชิกที่ทำเช่นนั้นนำรายชื่อเหล่านี้ออกมาโดยเร็วเพื่อประกอบศาสนพิธีที่จำเป็น”

ปัจจุบันมีรายชื่อ 12 ล้านชื่อใน Family Search.org ที่สมาชิกครอบครัวตั้งใจจะเก็บไว้ทำศาสนพิธีให้บรรพชนด้วยตนเอง แต่มีรายชื่อจำนวนมากที่เก็บมานานหลายปี

“[บรรพชน] อาจไม่ยินดีนักเมื่อต้องรอการประกอบศาสนพิธีของตนเองต่อไป” เอ็ดเดอร์สก็อตต์กล่าว “ข้าพเจ้าใคร่ขอให้ท่านที่เก็บรายชื่อไว้เป็นจำนวนมากแบ่งรายชื่อให้สมาชิกในครอบครัวของท่านหรือวอร์ดและสเตคช่วยท่านทำงานนั้นให้

สำเร็จ ท่านสามารถทำเช่นนี้ได้โดยแจกจ่ายบัตรรายชื่อพระวิหารให้สมาชิกวอร์ดและสมาชิกสเตคที่เต็มใจช่วยหรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์ FamilySearch ส่งรายชื่อไปพระวิหารโดยตรง” (ดู “การไถ่คนตาย,” 94)

ในหมวด **Getting Started** ดังกล่าวข้างต้น ได้หัวข้อ **I Want to Share Names with Others** ให้คลิก **Watch Video** จากนั้นให้ดูวิดีโอที่ชื่อ **Releasing Names for Temple Work** เพื่อรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการแบ่งรายชื่อที่เก็บไว้

ต้องการมืออาชีพด้านสื่อเพื่อ ทำโครงการต่างๆ ของศาสนจักร

โดย ไรอัน มอร์กีเน็ก

Church News

ในความพยายามให้ได้เรื่องราวของศาสนจักรทั่วโลกมากขึ้น แผนกเผยแพร่สื่อและสิ่งพิมพ์ได้สร้างฐานข้อมูลมืออาชีพด้านสื่อ [Media Professional Database] (mediapro.lds.org) ซึ่งเป็นสารบบสำหรับมืออาชีพด้านสื่อที่สนใจจะสร้างและถ่ายทำภาพยนตร์ วิดีทัศน์ การแพร่ภาพ การถ่ายทอดสดเหตุการณ์ต่างๆ และสื่อดิจิทัลให้ศาสนจักร

จุดประสงค์เบื้องต้นของฐานข้อมูลดังกล่าวคือเพื่อค้นหามืออาชีพด้านสื่อที่มีพรสวรรค์อยู่ทั่วโลก และศาสนจักรต้องการรวบรวมมืออาชีพ บุคคล และบริษัทที่ “ผ่านการตรวจสอบ” —หรือรับรองแล้ว—ไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ สก็อตต์ โอลสัน ผู้จัดการโครงการฐานข้อมูลกล่าว

**ด้วยฐานข้อมูล
มืออาชีพด้าน
สื่อ ศาสนจักร
จะสามารถใช้
ทีมงานชาติ
ของมืออาชีพ
ด้านสื่อถ่ายทำ
วิดีโอทัศน์ทั่วโลก
ได้เร็วขึ้นและ
ประหยัด
มากขึ้น**

ว่า “ศาสนจักรกำลังมองหามืออาชีพที่มีประสบการณ์มาหลายปี นี่ไม่ใช่ฐานข้อมูลสำหรับผู้ทำเป็นงานอดิเรก”

ในอดีตเมื่อต้องทำโครงการสื่อ ศาสนจักรจะว่าจ้างผู้รับเหมาในยูทาห์และพวกเขาจะนั่งเครื่องบินไปยังสถานที่เพื่อถ่ายทำวิดีโอทัศน์หรือดำเนินโครงการ จากนั้นจึงกลับมาทำโครงการดังกล่าวให้แล้วเสร็จที่สำนักงานใหญ่ของศาสนจักร ศาสนจักรมีมืออาชีพด้านสื่อทัศนูปกรณ์ผู้ดำเนินงานโครงการต่างๆ ก็จริง แต่มีโครงการสื่ออีกมากมายที่ต้องทำและทีมภายในไม่สามารถทำทั้งหมดได้ ด้วยเหตุนี้ฐานข้อมูลสำหรับมืออาชีพด้านสื่อทั่วโลกจึงสำคัญต่ออนาคตของงานด้านสื่อในศาสนจักร

บราเดอร์โอลสันกล่าวว่า “เพื่อให้ศาสนจักรใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูล MediaPro อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ เราจึงต้องการมืออาชีพจากทั่วโลกมาอยู่ในฐานข้อมูลมากขึ้น เป้าหมายของเราสำหรับเว็บไซต์นี้คือเพื่อให้มืออาชีพที่มีประสบการณ์ด้านสื่อเข้ามาอยู่ในฐานข้อมูลของศาสนจักรเมื่อมีโครงการในภูมิภาคใดของโลก เราจะสามารถติดต่อพวกเขาและเริ่มดำเนินงานได้อย่างรวดเร็ว”

มืออาชีพด้านสื่อที่ประสงค์จะให้โครงการรับพิจารณาควรส่งชื่อ ที่อยู่อีเมล และประวัติส่วนตัวพอสั่งเขปมาที่ mediapro@ldschurch.org ข้อมูลส่วนหนึ่งที่มีอาชีพด้านสื่อต้องการคือประวัติการทำงานโดยละเอียดพร้อมตัวอย่างผลงานที่ผ่านมา ทักษะที่มี และความพร้อมในการทำงาน บราเดอร์โอลสันกล่าวว่า “ที่สำคัญคือท่านต้องระบุทักษะของท่านให้เฉพาะเจาะจงเพราะชื่อทักษะบางอย่างใช้ได้กับทั้งวิดีโอทัศน์ ภาพยนตร์ และเว็บ”

การลงทะเบียนกับ MediaPro เพียงอย่างเดียวยังไม่รับประกันว่าท่านจะมีโอกาสทำงานให้ศาสนจักร แต่หากมืออาชีพไม่ลงทะเบียน พวกเขาอาจไม่มีโอกาสนั้น การลงทะเบียนข้อมูลและทักษะจะช่วยให้ศาสนจักรรู้จักและเห็นสิ่งที่พวกเขาสามารถทำได้

ถ่ายภาพประกอบโดย แมทธิว ไรเชอร์

ศาสนจักรเติบโตต่อเนื่องในอเมริกาใต้ เอ็ลเดอร์ไอคส์และเอ็ลเดอร์เบตนาร์รายงาน

โดย เจสัน สเวนเซ็น
Church News

ภาคแรกของหลักคำสอนและพันธสัญญาที่มีคำพยากรณ์ว่าศาสนจักรจะออก “มาจากการปิดบังและจากความมืด” (1:30) วันนั้นอาจมาถึงแล้วในพื้นที่ส่วนใหญ่ของอเมริกาใต้

“เราออกจากการปิดบังและความมืด” เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวหลังกลับจากอเมริกาใต้ในเดือนตุลาคม “ความจริงนี้สะท้อนให้เห็นในท่าทีที่เจ้าหน้าที่รัฐบาล [ชาวอเมริกาใต้] รู้จักและยอมรับศาสนจักร ทั้งยังต้อนรับตัวแทนศาสนจักรทุกครั้งที่เรามา”

เอ็ลเดอร์เบตนาร์เดินทางพร้อมกับเอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. ไอคส์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองไปเยือนภาคอเมริกาใต้ตอนใต้เมื่อวันที่ 19-28 ตุลาคม การเยือนครั้งนี้รวมถึงการตรวจงานภาค การประชุมกับผู้สอนศาสนาและผู้ในฐานะบรูโรหิต การให้ข้อคิดทางวิญญาณแก่เยาวชนและคนหนุ่มสาวซึ่งถ่ายทอดไปทั่วซิติอาร์เจนตินา อูรุกวัย และปารากวัย

เจ้าหน้าที่ผู้มาเยือนประชุมกับผู้สอนศาสนาว่า 1,800 คนที่รับใช้ในสี่ประเทศของภาคนี้ “เราจับมือทักทายผู้สอนศาสนาทุกคนที่เราพบ พวกเขาดีทีเดียว” เอ็ลเดอร์ไอคส์กล่าว “นั่นเป็นกองทัพผู้สอนศาสนาที่น่าประทับใจจากอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้”

มีผู้คนประมาณ 15,000 คนชมการให้ข้อคิดทางวิญญาณทั้งสองครั้งที่ให้แก่เยาวชนและคนหนุ่มสาวในภาค เอ็ลเดอร์ไอคส์ควบคุมการให้ข้อคิดทางวิญญาณสำหรับคนหนุ่มสาว ซึ่งถ่ายทอดไปยังพื้นที่ต่างๆ 326 แห่งทั่วภาค เอ็ลเดอร์เบตนาร์เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมการให้ข้อคิดทางวิญญาณสำหรับเยาวชน ซึ่งมีเยาวชนอายุ

ภาพถ่ายเอ็ลเดอร์ไอคส์และเบตนาร์
อเมริกาใต้และ Church News

12 ถึง 18 ปีและผู้ปกครองชุมนุมกันในพื้นที่ต่างๆ 439 แห่งเพื่อชมการถ่ายทอด

ที่การประชุมอบรมและการให้ข้อคิดทางวิญญาณทั้งสองครั้ง เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่พูดถึงความสำคัญของการบรรลุ “การเติบโตที่แท้จริง” ในระดับสูงขึ้นผ่านการเพิ่มจำนวนผู้เข้าร่วมการประชุมสี่ละลิก เอ็นดาวแมนท์ และการแต่งงานในพระวิหาร ตลอดจนเยาวชนที่รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา

ในการให้ข้อคิดทางวิญญาณแก่เยาวชน ท่านเชื้อเชิญเยาวชนชายหญิงให้ซักถาม เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ตอบคำถามมากมายหลายข้อเกี่ยวกับการเตรียมเป็นผู้สอนศาสนาและการดำรงความชอบธรรมในโลกที่นับวันจะชั่วร้ายมากขึ้น

เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่แนะนำผู้ในฐานะบรูโรหิตในท้องถิ่นเช่นกันว่าการเติบโตที่แท้จริงจะเกิดขึ้นได้ในภาคที่มีการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาและการรักษาให้คงอยู่เพิ่มขึ้นเท่านั้น เราต้องการให้กลุ่มอดีตผู้สอนศาสนาที่แข็งแกร่งเป็นผู้นำที่มีประสบการณ์รุ่นต่อไป เอ็ลเดอร์ไอคส์กล่าว

เอ็ลเดอร์เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์ แห่งสาวกเจ็ดสิบซึ่งเป็นประธานภาคเวลานั้น พูดถึงการเยือนของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และภริยาว่า “สร้างแรงบันดาลใจ จรรโลงใจ และมีสาระประโยชน์มากมาย”

“พวกเราจะจดจำความรัก มิตรไมตรี และคำสอนของพวกท่านตลอดไป” เขากล่าว

เอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. ไอคส์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง เข้าพบพระคุณเจ้าริคาร์โด เอชซาดี แอนเดรลโล หัวหน้าบาทหลวงของเมืองซานเตียโก ชิลี

ประธานมอนสัน อุทิศข้าพระวิหาร บอยซี

โดย ชาราห์ เจน วีเวอร์
Church News

ในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2012 ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันอุทิศข้าพระวิหารบอยซี ไอดาโฮ—อาคารซึ่งได้รับการอุทิศครั้งแรกในปี 1984 และปิดบูรณะต่อเติมครั้งใหญ่ยาวนาน 15 เดือน

ช่วงเย็นก่อนการอุทิศข้า กลุ่มเยาวชน 9,200 คนมาชุมนุมกันเพื่อร่วมงานฉลองทางวัฒนธรรมของเยาวชน จึงมีเยาวชนมากมายอยู่เต็มสนามกีฬาทาโคเบลล์ บริเวณมหาวิทยาลัยบอยซีสเตท จนทำให้ครอบครัวของพวกเขาและคนอื่นๆ ต้อง

*ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันแสดงความรัก
ความขอบคุณต่อสมาชิกศาสนจักรระหว่าง
งานฉลองทางวัฒนธรรมในคืนก่อนอุทิศข้า
พระวิหารบอยซี ไอดาโฮ*

รวมตัวกันตามจุดต่างๆ ที่อยู่ห่างออกไปเพื่อชมโปรแกรมซึ่งถ่ายทอดไปยังศูนย์สเตททีวีท้องถิ่นพระวิหาร

การแสดงไม่ค่อยเน้นการเดินรำแต่เน้นไปที่การเตรียมเข้าพระวิหาร แกรี่ วอลด์-เกอร์ ประธานคณะอนุกรรมการจัดงานฉลองทางวัฒนธรรมของเยาวชนกล่าว

ทีมงานฉลอง ประธานมอนสันบอกเยาวชนว่าพระวิหาร “สว่างไสวเหมือนเป็นกระโจมไฟแห่งความชอบธรรมสำหรับทุกคนที่จะเดินตามแสงนั้น... เราเห็นคุณค่าของแสงนั้น เราขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับพรที่พระวิหารแห่งนี้และพระวิหารทุกแห่งนำเข้ามาในชีวิตเรา”

เอลลีเดอร์เบดเนอร์เข้าร่วมภาคการอุทิศวันอาทิตย์ด้วย ท่านสอนในภาคนี้ว่า “มีความอบอุ่น ความสว่าง ความเจิดจ้าและความโชติช่วงมาจากพระวิหารทุกแห่งในโลก”

พระวิหารบอยซี ไอดาโฮรับใช้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายประมาณ 100,000 คนจาก 31 สเตทในภาค ■

ศาสนจักรเตรียม แหล่งช่วยออนไลน์ สำหรับกิจกรรม เยาวชน

ความพยายามที่จะเสริมสร้าง
ความเข้มแข็งให้เยาวชนชายหญิง
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั่วโลก ศาสนจักร
กำลังเตรียมแหล่งช่วยออนไลน์สำหรับ
กิจกรรมเยาวชน หมวดกิจกรรม
เยาวชนที่เพิ่มเข้ามาใน LDS.org อยู่
ในระหว่างการจัดทำเพื่อช่วยให้ผู้นำ
เยาวชนและผู้ใหญ่ซึ่งเป็นผู้ให้คำ
ปรึกษาของเยาวชนวางแผนกิจกรรม
ที่มีความหมายสำหรับชั้นเรียนโครัม
ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและชั้นเรียน
เยาวชนหญิงในสเตทและวอร์ดทั่ว
ศาสนจักร

เว็บไซต์ดังกล่าวมีจุดประสงค์เพื่อ
สนับสนุนศาสนจักรเรื่องเน้นความ
สำคัญในการเสริมสร้างความเข้ม-
แข็งให้เยาวชนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเห็น
เด่นชัดจากการเปลี่ยนแปลงข้อ
กำหนดเรื่องอายุสำหรับการรับใช้
เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา แหล่ง
ช่วยการเรียนรู้ใหม่สำหรับเยาวชน
จงตามเรามา และคำเชื้อเชิญให้
เยาวชนมีส่วนร่วมในการทำประวัติ
ครอบครัว

สำหรับเยาวชนชาย เว็บไซต์นี้
ส่งเสริมโปรแกรมหน้าที่ต่อพระผู้
เป็นเจ้าซึ่งเน้นหนักทางวิญญาณ
ด้วยแหล่งช่วยเพื่อพัฒนาการทาง
ร่างกาย สังคม และการศึกษา ■

© IR

ถ่ายภาพโดย เอ็ดวิน สก็อตต์

อาสาสมัครแอลดีเอสหลายสิบคนจากสาธารณรัฐเช็กและสาธารณรัฐสโลวักทำงานอย่างเบิกบานหลายชั่วโมงในสภาพอากาศที่อุ่นสบายตามทางลาดชันของอ่างเก็บน้ำจีลีนาเพื่อเก็บขวด กระดาษ พลาสติก กระดาษแข็ง โฟม และขยะอื่นๆ ในช่วงวันบำเพ็ญประโยชน์เดือนกันยายน 2012

วันบำเพ็ญประโยชน์ของสาธารณรัฐสโลวัก

สมาชิกกว่า 130 คนจากสาธารณรัฐเช็กและสาธารณรัฐสโลวักพร้อมด้วยอดีตผู้สอนศาสนาชาวเช็กและสโลวักมารวมตัวกันในจีลีนา สาธารณรัฐสโลวักเมื่อวันที่ 8 กันยายน ค.ศ. 2012 เพื่อบำเพ็ญประโยชน์ให้เมืองนั้น อาทิ—ขจัดสิ่งปฏิกูล 1.5 ตัน (1,500 กิโลกรัม) ริมอ่างเก็บน้ำจีลีนา ปรับปรุงโรงเรียนอนุบาลและตึกบริหารของเมือง และถอนวัชพืชในแปลงดอกไม้ของเมือง

“เยี่ยมมากเลยค่ะที่เห็นอาสาสมัครทำงานขยันขันแข็งได้เห็นรอยยิ้มบนใบหน้าและปิติในดวงตาของพวกเขา!” อาสาสมัครฮานา ชนาจดาโรวากล่าว ครอบครัวยุโรปคนหนึ่งเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสรุ่นแรกๆ ของศาสนจักรในสโลวาเกีย “ดิฉันคิดว่านั่นเป็นสาเหตุที่เราชื่นชอบโครงการเหล่านี้มาก เราอยากช่วย—อยากรับใช้—และเราชอบมาก”

พันธสัญญาใหม่ภาษาสเปนฉบับแยกมีให้ใช้แล้ว

เมื่อเร็ว ๆ นี้ศาสนจักรเปิดตัวพันธสัญญาใหม่ภาษาสเปน *Santa Biblia: Reina Valera 2009* ทำให้สมาชิกศาสนจักร

และผู้ไม่เป็นสมาชิกสามารถใช้งานได้ง่ายขึ้นและสะดวกขึ้น ฉบับใหม่นี้เป็นขนาดมาตรฐาน ประกอบด้วยเนื้อหาพระคัมภีร์ของพันธสัญญาใหม่ เซิงอรรถ และงานที่เลือกสรรจากงานแปลของโจเซฟ สมิธ

พันธสัญญาใหม่ภาษาสเปนฉบับแยกมีจำหน่ายแบบปกอ่อนผ่านศูนย์หนังสือของศาสนจักรหรือ store.lds.org (หมายเลขกำกับ 09215002)

การเปลี่ยนฝ่ายประธานภาคอเมริกาใต้ตอนใต้

เมื่อวันที่ 6 มกราคม ค.ศ. 2013 เอ็ดเวิร์ดวอลเตอร์ เอฟ. กอนซาเลสได้รับการปลดจากการรับใช้เป็นสมาชิกในฝ่ายประธานควอรัมสาวกเจ็ดสิบและเป็นประธานภาคอเมริกาใต้ตอนใต้ในบัวโนสไอเรส อาร์เจนตินาแทนเอ็ดเวิร์ด เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์ เอ็ดเวิร์ดอาร์โนลด์ได้รับงานมอบหมายใหม่ที่สำนักงานใหญ่ของศาสนจักร

เอ็ดเวิร์ดฮอร์เก เอฟ. เซบาโยส และเอ็ดเวิร์ดฟรานซิสโก เจ. วินส์รับใช้เป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานภาค

“เราขอแสดงความขอบคุณสำหรับการอุทิศตนรับใช้ของท่านเหล่านี้และปรารถนาให้พวกท่านประสบความสำเร็จในงานมอบหมาย” จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว

วิสุทธิชนในบอตสวานายินดีกับการจัดตั้งสเตคแรก

ในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2012 สมาชิกศาสนจักรประมาณ 900 คนมาชุมนุมกันในบอตสวานา แอฟริกาเพื่อเป็นพยานการจัดตั้งสเตคคาโปโรน บอตสวานา—สเตคแห่งแรกในประเทศ

เอ็ดเวิร์ดเดล จี. เรนลันด์ ประธานภาคแอฟริกาตะวันออกเฉียงใต้ และเอ็ดเวิร์ดโคลิน เอช. บรีคเนลล์ สาวกเจ็ดสิบภาค เป็นประธานการประชุม คลีเมนท์ เอ็ม. แมทสวาโกธาดา ได้รับเรียกเป็นประธานสเตค กอฟฟรีย์ เทมโบได้รับเรียกเป็นที่ปรึกษาที่หนึ่ง และโอดูเอทเส เอส. โมควอนีได้รับเรียกเป็นที่ปรึกษาที่สอง

“สเตคจะเป็นสถานที่หลบภัย สถานที่แห่งการเรียนรู้ สถานที่แห่งความดีงามและความปลอดภัย สถานที่แห่งระเบียบ สถานที่แห่งความเมตตาและความรัก และสถานที่ของพระเจ้าเป็นเจ้า” ดาเนียล ฮอลล์ประธานสเตคโรดโอปอร์ตแอฟริกาใต้กล่าว

ภูเขาดจาก เบตทุ่นระเบิด

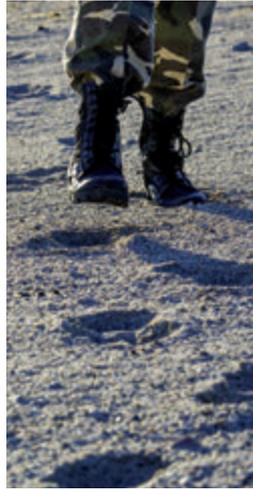
โดย รัสเซลล์ เวสเทอร์การ์ด

ในช่วงสงครามอ่าวเปอร์เซีย ผมนำทหารทีมหนึ่งไปคูเวต เมื่อฝ่าแนวต้านของข้าศึกเข้าไปได้ เราก็ค้นหาตำแหน่งโจมตีของข้าศึกเพื่อให้แน่ใจว่าเราจะปลอดภัยและมองหาสิ่งที่ให้ข้อมูลเป็นประโยชน์เกี่ยวกับข้าศึก

ผมมาถึงกองบัญชาการที่ถูกยึดได้พอดีเมื่อได้ยินนายสิบชาวอังกฤษตะโกนลั่นว่า “หยุด! อย่าขยับ!” ขณะเผลอหัวออกจากที่กำบัง ผมเห็นทหารคนหนึ่งของผมตกอยู่ในอันตรายตรงหน้า เธอเดินเข้าไปในบริเวณเปิดโล่งเพื่อหยิบเอกสารแผ่นหนึ่งและตอนนี้กำลังยืนอยู่กลางบริเวณกว้างที่มีทุ่นระเบิด เมื่อเธอได้ยินเสียงตะโกนของนายสิบ เธอชะงักและรู้ว่ากำลังตกอยู่ในอันตราย

ทีมของเราสามารถล้อมรอบบริเวณที่มีทุ่นระเบิดและเห็นได้ว่าทหารหญิงคนนั้นตื่นกลัวมากจนเธอสิ้นไปทั้งตัว เราต้องปฏิบัติการอย่างฉับไวแต่ไม่สามารถส่งทหารไปหาเธอได้โดยไม่เสี่ยงชีวิตเช่นเดียวกับเธอ เราเริ่มพูดคุยกับทหารคนนั้นโดยไม่รอช้า พูดปลอบเธอ ให้กำลังใจ และแนะนำ เราเห็นน้ำตาเธอไหลอาบแก้มและได้ยินความกลัวตอบกลับมา แต่เธอค่อยๆ สงบลงเมื่อเราพูดให้เธอหายกลัว

ครู่หนึ่งหลังจากนั้นเธอก็กล้าพอจะเหลียวกลับไปมองทางที่เธอมา และบอกเราว่าเธอเห็นรอยเท้า

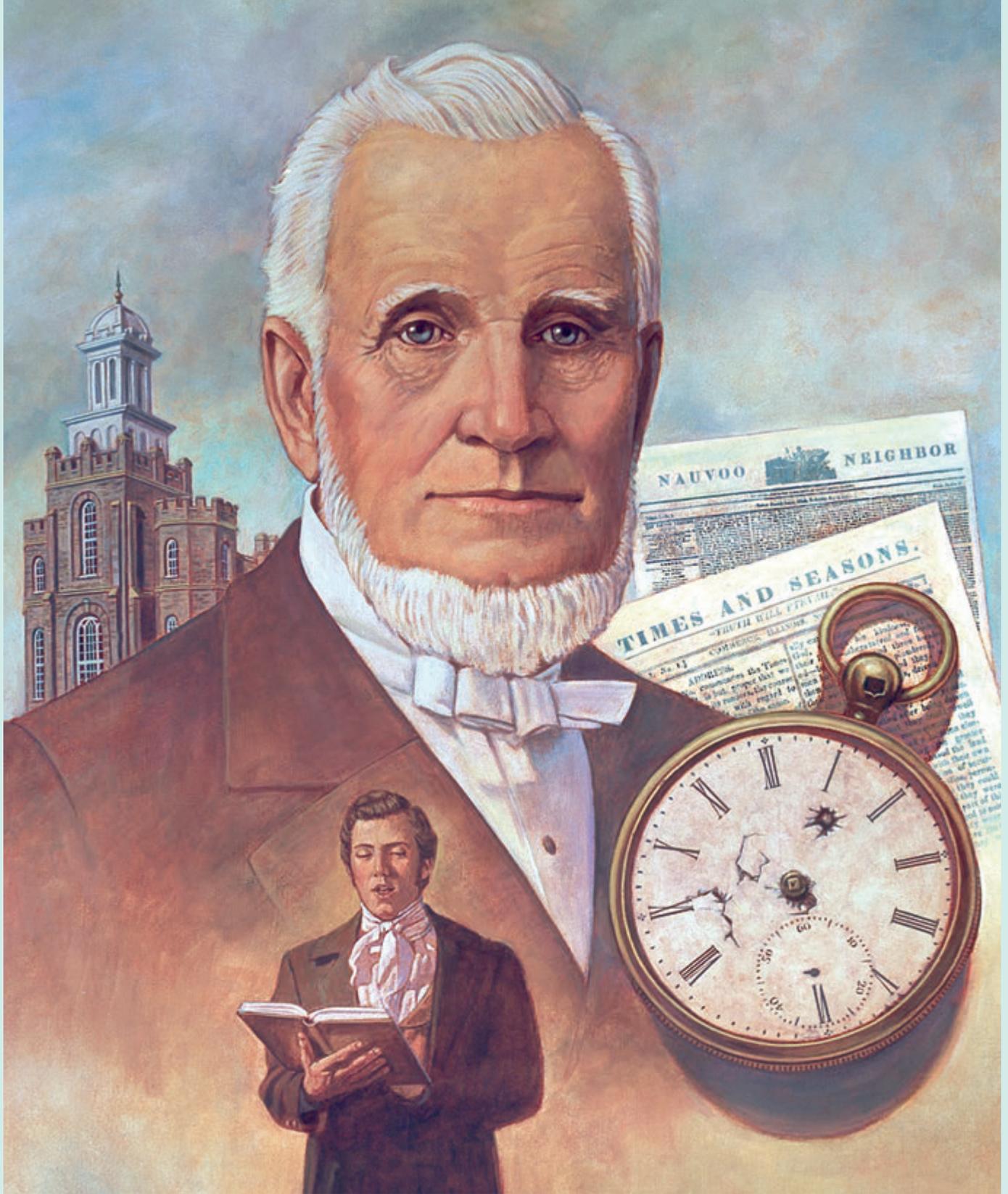
*เราไม่อาจเข้าไป
ช่วยทหารที่ติดกับ
แต่เราสามารถให้
กำลังใจเธอ ส่งเสียง
เชียร์ความพยายาม
ของเธอ และชื่นชม
ยินดีในความสำเร็จ
ของเธอ*

จางๆ ของเธอในทราย ด้วยคำพูดให้กำลังใจของเรา เธอค่อยๆ เดินย้อนกลับทางเดิม เธอร่างเท้าอย่างแผ่วเบาบนรอยเท้าแต่ละรอยขณะเดินออกจากบริเวณที่มีทุ่นระเบิด แล้วโผล่เข้าสู่อ้อมแขนของเราที่รออยู่เมื่อเธอเดินก้าวสุดท้าย ทหารกลุ่มใหญ่มากที่อยู่ด้านข้างให้ร้องด้วยความยินดีขณะที่เราต้อนรับเธอกลับมา น้ำตาแห่งความกลัวถูกแทนที่ด้วยรอยยิ้มและการสวมกอด

พวกเราไม่กี่คนยืนอยู่รอบบริเวณที่มีทุ่นระเบิด แต่เราหลายคนรู้จักคนที่ออกจากเขตปลอดภัยทางวิญญาณไปติดหลุมพรางในบริเวณที่มีทุ่นระเบิดของชีวิต พวกเขาอาจจะรู้สึกเหงา หวาดกลัว และไม่มั่นใจเช่นเดียวกับทหารหญิงคนนั้น แต่ทหารคนดังกล่าวไม่ได้โดดเดี่ยว เธอมีทีมอยู่ด้านข้างคอยให้กำลังใจ เพื่อนๆ ที่ต้องการให้เธอกลับมาและไม่ยอมแพ้ เธอมีผู้นำคอยให้คำแนะนำและให้กำลังใจ เธอต้องเดินออกจากบริเวณที่มีทุ่นระเบิดเอง แต่เราช่วยให้เธอมีพลังทำเช่นนั้น ในที่สุดเราก็ได้ฉลองการช่วยชีวิตเธอด้วยความรักที่จริงใจและความยินดี

การช่วยชีวิตทางวิญญาณอาจน่าตื่นเต้นระทึกใจได้เช่นกัน ไม่ว่าจะครอบครัวเรา เพื่อนๆ หรือพรรคหรือสาขาต่างก็ยื่นมือช่วย ความพยายามของเราสามารถส่งผลแตกต่างกันไปโดยสิ้นเชิง คำพูดให้กำลังใจและคำแนะนำที่เหมาะสมทันเวลาช่วยชีวิตทหารคนนั้น เราสามารถช่วยคนอื่นๆ ให้รอดพ้นจากอันตรายของความมืดทางวิญญาณได้เช่นกันโดยให้กำลังใจและคำแนะนำที่อาจนำพวกเขากลับมาในท้ายที่สุด ขณะทำเช่นนั้นปีติของเราจะใหญ่หลวงไม่เพียงชั่วขณะ ในชีวิตนี้เท่านั้นแต่ในนิรันดรด้วย (ดู คพ. 18:15) ■

รัสเซลล์ เวสเทอร์การ์ดอาศัยอยู่ในเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา

จอห์น เทย์เลอร์

จอห์น เทย์เลอร์ ชอบ ร้องเพลง ขณะอยู่ในคุกคาร์เทจ โจเซฟ สมิธขอให้เฮ็ดเดอร์เทย์เลอร์ ร้องเพลง “ชายเศร้าโศกยากจนผู้ท่องเที่ยว” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 16) เพลงดังกล่าวปลอบโยน ท่านศาสดาพยากรณ์ก่อนมรณกรรมของท่าน จอห์น เทย์เลอร์อยู่ที่นั่นขณะเกิดมรณสักขี และถึงแม้จะถูกยิงสัปดาห์ แต่ท่านรอดชีวิต ท่านมี **นาฬิกาพก** ที่แตกระหว่างเกิดมรณสักขี ในช่วงที่ประธานเทย์เลอร์รับใช้ในศาสนจักร ท่านทำหน้าที่บรรณาธิการให้ **สิ่งพิมพ์ของศาสนจักร** มากมายหลายเล่มและอุทิศ **พระวิหารโลแกน ยูทาร์**

บ คามารดาที่ฉลาดผู้ต้องการให้บุตรธิดาประสบความสำเร็จจะสอนหลักธรรมการหย่อนตัวและการพึ่งพาตนเอง “เลี้ยงดูบุตรธิดาให้มีความหย่อนตัว” ในหน้า 10 ของฉบับนี้ชี้ให้เห็นว่าเด็กที่มีความหย่อนตัวรับมือกับการท้าทายและการเปลี่ยนแปลงได้ดี เด็กเหล่านี้ยอมรับว่าความพ่ายแพ้อาจเกิดขึ้นก่อนช่วยชนะ บทความในหน้า 20 “ดำเนินชีวิตตามหลักธรรมการพึ่งพาตนเอง” สอนว่าการพึ่งพาตนเองเพิ่มระดับความสามารถของเราในการเป็นผู้กระทำคุณประโยชน์

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

